

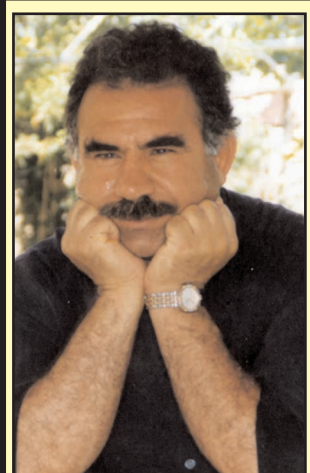

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 24 / Sayı: 279 / Mart 2005

YA ONURLU BİR BARIŞ YA ONURLU BİR ÖLÜM

Newroz Kahramanlık şehitlerimiz: Bahar Hamlemize Öncülük ediyor

ABDULLAH ÖCALAN

Şehitlik gerçeği yaşam gerçeğimizdir. Mutlaka şehitlik gerçeğini yaşam gerçekliğine dönüştürmeliyiz, şehitteki emri görüp yürüebilmeliyiz. Şehit komutasını anlayabilmeli ve gerekeni yerine getirmeliyiz. Özellikle şehidin yaşam anlayışını kesin temsil edebilmeliyiz. Anıya gerektiği biçimde karşılık verme gibi büyük bir yüzükaralığı ve aşağılık bir durumu kesinlikle kabul etmemeliyiz. Şehidin gücünü, şehidin

tutkusunu, şehidin direnişini, şehidin acısını kendi şahsımızda mutlaka yaşatmalıyız. Mutlaka şehitle yaşam arasındaki köprü olabilmeliyiz. Şehidin yaşamıyla yaşayanların ölümü arasındaki farkı görmeliyiz. Namussuzca yaşam sahiplerinin çok olduğu veya basit yaşam kırıntılarına yapışık kalanların neredeyse egemen olduğu bir halk gerçekliği içerisinde, bu büyük yaşam meşalelerini söndürmemeliyiz.

16'da

İçindekiler

Ortadoğu halklarının tek seçeneği
Demokratik Konfederalizmdir

2'de

2005 Newroz'u on yıllardır süren Özgürlük
mücadelesinin ve halkımızın eseridir

5'te

Devletin tutumu savunma
savaşını zorunlu kılıyor

8'de

Özgür yaşamda ve direnişte
Apocu ruhla ısrar

10'da

8 Mart Kadın kimliğine
sahip çıkma gündür

14'te

Demokratik Konfederalizm aynı zamanda
Demokratik uluslaşmadır

20'de

ORTADOĞU HALKLARININ TEK SEÇENEĞİ DEMOKRATİK KONFEDERALİZMDİR

2003 Martı'nda Irak'a ABD müdahalesi başladığında İran, Suriye ve Türkiye üçlü ittifakı oluşmuştur. Aslında bu ittifak Irak müdahalesini bir bölge müdahalesi olarak algılamak ve ona karşı kendilerini savunmaktan kaynaklanmıştır. Bu ittifakın amacı ABD'nin Irak'ta başlattığı bölge statükosunu yıkmaya müdahalesi karşısında kendilerini ayakta tutma arayışıydı. Bunun yönemi ve taktiği olarak da Kürdistan'ı denetlemeyi seçmişlerdir. ABD mevcut siyasi yapılarla, devletlerle çatışıp, onlara saldırırken en fazla dayanağı Kürdistan'da, yine halkların bu despotik rejimlerle çelişkinde bulunmaktadır. ABD bunu çok işlemiştir. Örneğin Irak'ta kota koymuşlardır. Bugün 275 kişilik Irak meclisinde 70'ten fazla kadın meclis üyesi vardır. Sadece Ortadoğu'da da değil, herhalde dünyada en fazla kadının bulunduğu meclistir. Bir ABD generali Irak'taki erkeklere karşı savaşmayı, kadınlar üzerinde baskı yaptıkları için kendileri açısından kolay bulduğunu ifade etmiştir. Yine halkın baskı ve sömürü altında olmasına dayanmışlardır. ABD yöneticileri ve propagandacıları bunun yoğun propagandasını yapmışlardır. Dolayısıyla yıkılmamak, ABD müdahalesini boşa düşürmek için müdahaleye maruz kalan güçler güvenceyi, ABD müdahalesinin kendisi için dayanak yaptığı, vesile yaptığı alanlarda daha fazla tahakküm kurmakta bulmuşlardır. Halk, Kürt toplumu ve Kürdistan üzerinde daha çok egemenlik kurmaya çalışmışlardır. Özellikle Kürdistan'ı denetim altında tutmayı birinci hedefleri yapmışlardır. Çünkü mevcut statükonun inkar ettiği güç Kürdistan'dır. Dolayısıyla mevcut statükoyu aşmada en stratejik saha Kürdistan'dır. Bu statükoyu koruyacaksa, Kürdistan'ı yok edecek, denetimin altında tutacaksınız. Kürdistan'ın bu statükoyla çelişkinde denetleyerek, ezerek ortadan kaldıracaksın. Bunun da yolu, Kürt özgürlük hareketini, PKK hareketini ezmekten, tasfiye etmekten geçiyordu.

ABD müdahalesi karşısında kendi statükocu varlıklarını ayakta tutmak için yaptıkları ittifakın amacı, Kürdistan'ı denetlemek, onun için de Kürt özgürlük hareketini, PKK hareketini ezmek olarak ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla bu ittifak, PKK'ye karşı bir saldırı ittifakına dönüşmüştür. Özellikle 2004 yılında ABD'nin PKK'ye içten yönelttiği teslimiyetçi ihanetçi, hain dayatmaların da örgüt içinde yarattığı çalkantılara, zayıflamalara, parçalanmaya dayanarak Özgürlük hareketini ezip tasfiye etmeyi başarma umuduna kapılmışlardır. Hedefleri bu olmuş ve bu temelde ortak bir saldırı yürütmüş, birbirlerine destek vermişlerdir. Çelişkilerini bir yana bırakarak daha fazla dayanışmacı olmuşlardır. Kadroları, sempatiyanları, taraftar insanlarımızı tutuklamış ve birbirlerine iade etmişlerdir. Bunu Suriye ve İran rejimi yapmıştır. Çatışmaya girmiş, tutuklamalar yapmış, işkence uygulamış, savaşa ortak olmuşlardır. Türkiye-İran ortak operasyonlar düzenlemiştir. En son Musul'da Türkiye-Suriye'nin ortak operasyonları gerçekleşmiş ve *Şilan* arkadaşla birlikte beş arkadaşımızı katletmişlerdir. Bu ittifakın saldırısı buraya kadar gelmiştir. Temel politikaları, 'Özgürlük hareketini ezersen Kürt'ün iradesi ortadan kalkar. Kürt'ün özgür iradesi ortadan kalkarsa Kürdistan mevcut statükoyu değiştirecek bir stratejik alan olmaktan çıkar. Dolayısıyla da ABD'nin müdahalesinin bölgesel dayanakları ortadan kalkar ve müdahale boş-

luğa düşer, başarısız kalır.' Bunların hepseleri bu çerçevede olmuştur. Diğer taraftan ABD'yi Irak'ta da zorlamaya çalışmışlardır. Irak'taki ABD karşıtı örgütlenmelere destek ve güç vermişlerdir. Türkiye, İran ve Suriye istihbaratları Irak'taki ABD karşıtı hareketleri örgütleyen en önemli güçler olmuşlardır ve bu halen de devam etmektedir.

Bir yandan birbirlerine dayanmaya çalışmışlardır. Özellikle Suriye ve İran Türkiye'ye dayanmaya çalışmıştır. Türkiye, ABD ile müttefik olduğundan, NATO içinde olduğundan, Türkiye ile iyi ilişkiler içinde olurlarsa, ABD'nin saldırılarından kendilerini koruyabileceklerini düşünmüşlerdir. Daha çok da Suriye yönetimi böyle uşakça bir politika izlemiştir. Gerçekten de geçmişte Hafız Esad'ın kurduğu devlet olarak onun politikaları ile hiçbir biçimde uyuşmayacak uşakça bir politika izlemiştir. Gelinek noktada bu politikanın ABD'nin bu yeni hamlesi karşısında artık çok fazla geçerliliğinin, dayanağının kalmadığı ortaya çıkmıştır. PKK'yi darbelemiş, ama ezememişlerdir. Özgürlük hareketi bütün parçalarda Kürt halkını örgütleme, onun özgür demokratik gelişimini sağlama, özellikle Kürt demokrasisini örgütleme yönünde KONGRA GEL sistemi geliştirmede ısrarlı ve kararlıdır. Bu noktada yoğun çaba harcamakta, yeni adımlar atmaktadır. Gerilla, Kürt halkının varlığının ve halkların özgürlüğünün güvencesi olarak varlığını sürdürmektedir.

Suriye ve İran yönetiminin ABD'nin baskıları karşısında dayanma gücü yoktur

Sonuç olarak bu güçler, ABD'yi Irak üzerinden zorlamış, fakat ABD'nin seçim yapmasını engelleyememişlerdir. Bir karışık durum, iç savaşa benzer bir ortam ortaya çıkarmışlardır, ama ABD'nin seçim yapmasını, yeni bir Irak hükümetini oluşturma çabalarını da engelleyememişlerdir. ABD yeni hamleyi başlatırken, ge-

çten iki yılda izledikleri politikalar başarıya gitememiş, kendilerini iki yıl yaşatmaya yetmiş ve bundan sonra yaşatma gücüne, imkanına sahip olmaktan uzak bir konumu arz etmektedir. Bu nedenle de bir parçalanmayı yaşamaktadırlar.

Üçlü ittifak ve dayanak konumu zayıflamıştır. ABD'nin son tehditleri karşısında Türkiye bu ittifaktan bir kenara çekilmiştir. Suriye ve İran Türkiye'ye güvenmez hale gelmişlerdir. Dolayısıyla ikili bir görüşme yaparak ABD saldırılarına karşı ortak mücadele etme kararı aldıklarını açıklamışlardır. Daha önce de Irak'a Komşu Devletler Dışişleri Bakanları Toplantısı'na İran Dışişleri Bakanı katılmamıştı. Türkiye'nin ABD ile girdiği ilişkilerden duyduğu kaygı nedeniyle Türkiye'ye yönelik güvensizliği sonucunda böyle bir karar aldıklarını belirtmiştir. Kısaca o üçlü ittifak aynı biçimde devam etmemektedir. Tümünden ilişkiler kopmuş değildir, fakat eskisi gibi de sürmemektedir. Türkiye üzerindeki baskılar, bu ittifaktan biraz geri çekilmesini beraberinde getirmiştir. ABD açıkça tehdit etmiş, baskı yapmıştır. Suriye ve İran rejimleri ile mevcut ilişkilerinden geri durmalarını istemiştir. Türkiye ile pazarlıklar yapılmıştır. Suriye, özellikle de İran bu pazarlıklardan kaygı duymuştur. Örneğin Türkiye, İncirlik havaalanına ABD uçaklarının daha fazla gelmesine izin vermiştir. Yine Muş ve Batman havaalanlarının askeri amaçlarla kullanılması tartışılmıştır. Ne tür kararlar alındığı tam olarak bilinmemektedir. Fakat Türkiye'nin ABD'ye bazı tavizler verdiği basına da yansımakta ve çeşitli güçlerce de değerlendirilmektedir. Elbette bu durum, İran ve Suriye devletleri tarafından kaygıyla karşılanmakta, bir güvensizlik gerekçesi olmaktadır. Baskılar arttıkça da artık herkesin biraz da kendi kaygısına düşme gibi bir durumu ortaya çıkmaktadır. İttifak halinde karşı durma güçleri yoktur. Böyle olunca mevcut devletler ne yapabilirler? Örneğin Suriye üzerinde yoğunlaşmaktadır. Suriye bu ABD baskılarına gerçekten ne kadar dayanabilir? Kuşkusuz belli bir gücü

vardır. Hiç gücü yok demek doğru olmayacaktır. Ama baskılar arttıkça dayanma gücü kalmayacaktır. Aslında Saddam rejiminden çok güçlü de değildir. Biraz da Avrupa'ya dayanmaktadır. ABD, Avrupa'ya etkisizleştirirse, Suriye tecrit edilmiş olacaktır. Irak, Filistin, Lübnan üzerinden baskı uygulamaktadırlar ve zaten Hariri'nin öldürülmesi Suriye'ye karşı müdahalenin şiddet yanının da başlatılması anlamına gelmektedir. Böylece tecrit edilmiş olmaktadır. Türkiye dayanağının Suriye'yi yaşatabilmesi ise mümkün değildir.

Türkiye'nin ABD karşısında gücü olsaydı, kendisini korurdu. Türkiye mevcut durumda ABD baskıları karşısında kendisini koruyamamaktadır ki Suriye'ye destek versin. Dolayısıyla Suriye yönetimi yanlış hesap yapmıştır. Halka açılacağına, demokratik açılımlar yapıp özellikle Kürt halkıyla dayanışma içinde Kürt sorununu çözme sürecine gireceğine, halk üzerinde baskı, Kürt halkına karşı 2004 Martı'nda yaptığı gibi baskıyı, saldırıyı artırma, daha çok Türkiye ile ittifak ve ilişki içine girme tavırlarına girmiştir. Tayyip Erdoğan'ı Şam'a götürmüş, kendileri de Ankara'ya gidip gelmişlerdir. Bu yaklaşımlardan Suriye'nin Türkiye'nin konumunu yanlış değerlendirdiği anlaşılmaktadır. 'Türkiye ile ilişkileri düzeltirsek, ABD ile de düzeltilmiş oluruz' gibi bir yanlış hesaba girmişlerdir. Bu şimdi boşa çıkmış durumdadır. Dolayısıyla herhangi bir dayanağı yoktur.

Suriye yönetimi kendi içinde de parçalıdır. Geçmişte Hafız Esad'ın güçlü bir yönetim etkinliği vardı. Şimdi öyle yönetimi koordine edecek bir güç de yoktur. Dolayısıyla mevcut müdahale ilerledikçe, Suriye'nin çok fazla dayanma şansı yoktur. En önemli dayanak, müdahale koşullarını ortadan kaldırma olacaktır. Bu da halka açılmak, demokratik değişiklikler yapmak, Kürt sorununda demokratik çözüm sürecine girmektir. Eğer Saddam Hüseyin yönetimi bu tür adımlar atsaydı, ABD müdahalesi karşısında böyle yıkılmazdı. Bu kadar zor duruma düşmezdi. Aynı durum diğer

devletler için de, Suriye, İran ve Türkiye için de geçerliliğini korumaktadır. Dolayısıyla ABD müdahaleleri karşısında ayakta kalabilmesi için Suriye'nin de böyle bir yola girmesi gerekirdi, fakat girememiş ve bu şansını kaybetmiştir. Belki Irak gibi olmayabilir, ama kuşatılmış durumdadır. Zayıftır ve kendi içinde de parçalıdır. Herhalde ABD'ye karşı olanları bir biçimde atacak ve ABD'ye bağlı işbirlikçi bir yönetim ortaya çıkaracaklardır. Böylelikle çok fazla dağılmadan bir çözüm oluşturmayı hedefleyeceklerdir. Bu gerçekleşmezse çatışmalı bir durum gelişecektir. Suriye yönetiminin ABD'nin baskıları karşısında dayanma gücü yoktur, yıkılacaktır, aşılacaktır. Bu bir çatışma ile olursa, Suriye-Lübnan sahalarında ABD ve ona bağlı güçlere karşı direnen, mücadele eden örgütler, gruplar ortaya çıkabilir. Irak'takine benzer bir çatışmalı durum Suriye ve Lübnan'a da yayılabilir. Bu durum da ihtimal dışı değildir. Böyle bir durum yönetimi ayakta tutmaz, ama ABD'nin de kolaylıkla, rahatlıkla hakim olmasına izin vermez. ABD hakimiyetini zorlar, zayıflatır ve üzerinde bir baskı oluşturur.

Türkiye Kürt sorunundaki inkarcılığını devam ettirmektedir

Türkiye'ye gelince, Türkiye de bu değişmeyen, kemikleşmiş yapıların başında gelmektedir. I. Dünya Savaşı'nın ortaya çıkarttığı politik sistemlerin öncüsü konumundadır. Oligarşik bir kemikleşme söz konusudur. Özellikle de Kürt inkarı konusunda tam bir hastalık düzeyinde katılaşma vardır. Hiçbir esneme göstermemekte ve gösteremez de. AB'ye uyum süreci içinde Uyum Yasaları adı altında çıkardıkları yasaların hiçbirisi, gerçekte Kürt sorununun çözümünü içermemektedir. Dolayısıyla AB'nin 17 Aralık 2004 tarihli kararında da Kürt sorununu çözümleyecek herhangi bir şey yoktur. AB bir yerde I. Dünya Savaşı ile oluşan statüko içinde politika yapmayı onaylamıştır. Çeşitli biçimlerde ona yeniden yeşil ışık yakmıştır. Türkiye ile uyumu buradan gelmektedir. Bazı Kürt haklarından bahsetmesi, aslında Kürt olgusunu tanıması ve Kürt sorununu çözmek istemesi gibi bir durumu kesinlikle ifade etmemektedir. Sadece Türkiye'yi zorlayarak daha fazla kendine bağlama, Türkiye'den daha fazla ekonomik siyasi çıkar koparma amacına yöneliktir. Bu bakımdan iki yüzlüdür, menfaatçidir, çıkarıcıdır.

Kürt sorununu ortaya çıkaran, yaratan sistem, Fransa ve İngiltere'nin yarattığı dünya sistemidir. AB şimdi bu sistemi aşmaya çalışmaktadır, ama bu çabalar sadece kendi içinde geçerlidir. Dışarıya yönelik aynı politikayı izlememekte, tam tersine Ortadoğu'da eski sistemin sürmesini isteyen bir çizgide kalmaktadır. Türkiye ile ilişkilerini de bu temelde geliştirmektedir. Hala Kürtleri Türkiye'den daha fazla taviz koparmak için bir sopa gibi değerlendirmek istemektedir. Kürtleri, kendi çıkarları için Türkiye'yi zorlama aracı yapmaktadır. Türkiye de bu politik eksendedir. Dolayısıyla yasalarının öyle herhangi bir çözümlenici yanı yoktur. Bazı pratik tavizler verilmiştir. Televizyonda Kürtçe yayın başlatılmış, Kürtçe kasetler serbest bırakılmış, Kürtçe öğreten birkaç dil kursunun açılmasına izin verilmiştir. Bunların hiçbirisinin yasal güvencesi yoktur. Mevcut Türkiye Cumhuriyeti yasalarında yeri yoktur. Hepsisi fiilidir, pratiktir. Onun için bazılarının söylediği gibi 'Türkiye çok fazla yasal düzenleme yaptı da pratiğe geçmiyor' düşüncesi yanlıştır. Türkiye hiç yasal düzen-

"Suriye ve İran Türkiye'ye dayanmaya çalışmıştır. Türkiye, ABD ile müttefik olduğundan, NATO içinde olduğundan, Türkiye ile iyi ilişkiler içinde olurlarsa, ABD'nin saldırılarından kendilerini koruyabileceklerini düşünmüşlerdir. Daha çok da Suriye yönetimi böyle uşakça bir politika izlemiştir. Gerçekten de geçmişte Hafız Esad'ın kurduğu devlet olarak onun politikaları ile hiçbir biçimde uyuşmayacak uşakça bir politika izlemiştir."

leme yapmamıştır. Yasalarında Kürt sorununu çözecek düzeyde Türkiye'yi demokratikleştirecek hiçbir değişiklik yapmamıştır. Fiiliyatta bazı hakların kullanılmasına göz yummuştur. Yani sorunu çözmemektedir, herhangi bir hak da vermemektedir. Bir özel savaş yöntemi olarak kullanmaktadır. Bunları Özgürlük hareketini zayıflatmada, halkı hareketten uzaklaştırmada bir araç olarak kullanmak istemiştir. Nitekim son dönemlerde de birçok sanatçının kaseti –Kürtçe– toplatılmıştır. Daha önceden de bazı kursları kapatmışlardır. Yani istedikleri zaman ortadan kaldıracabilecekleri bir durumdur. Herhangi bir yasal müdahale etme, hak arama imkanı da yoktur. Çünkü yasal güvencesi olmayan fiili bir durumdur ve mücadele gerekçesi olarak bunları yapmıştır. Bu bakımdan Türkiye'nin yaptıklarına aldanmamak gerekir. Sonuçta mevcut durumda Türkiye, kendi dayanaklarını büyük ölçüde kaybetmiş, ilişkileri bozulmuş, fakat hiçbir değişiklik de yapamamış bir konumdadır. Önderliğin ve hareketin tek yanlı ateşkes temelinde büyük fedakarlıklarda bulunarak barış içinde sorunu çözme çabalarına karşı ciddi hiçbir cevap vermemiştir. Bunu bir zayıflık etkeni olarak görmüştür.

Özellikle 11 Eylül 2001'den sonra AKP yönetimi ile de bunu daha da derinleştirmiştir. Baskıyla, ABD'yi zorlayarak, çeşitli tavizler vererek, Türkiye'nin imkanlarını peşkeş çekerek tecrit etme, baskı uygulama, dağıtma ve tasfiye etme politikasını sürdürmektedirler. Tayyip Erdoğan'ın yaklaşımları bilinmektedir. Tam bir ezberci, fanatik dinciye benzetilmektedir. Kürt varlığını öyle algılamaktadır. "Düşünmezseniz ne Kürt vardır ne de Kürt sorunu vardır" demektir. Bir olgu karşısındaki yaklaşımı bu kadar sübjektif, hayali ve inkarcı temeldedir. Her fırsatta da ezeceğini ifade etmektedir. Önderlik yaklaşımları, çabaları karşısında son dönemde yine Kürt işbirlikçiliği ile ittifaka girmeyi, onları harekete karşı çıkarmayı amaçlayan bir politikanın içine girmişlerdir. Celal Talabani'ye mektup yazmış; Irak'ın cumhurbaşkanı adaydır diye Irak elçilerini gönderip görüşme yaptırılmışlardır. Oysa cevap vermesi gereken, çözüm araması gereken yer Kuzey'dir, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisindeki Kürt toplumdur. Onun örgütlenmesi ve önderliğidir. Fakat orayı görmemekte, görmezlikten gelmeye çalışmaktadır.

Ortadoğu'da halklara dayalı demokratik bir sistem gelişmelidir

KONGRA GEL'i bütün dünyada terörist ilan ettirerek tecrit edip sonuç alabileceklerini umut etmektedirler. Bu biçimde kendini değiştiremeyen, esneme ve reform yapma gücü olmayan, kaskatı bir yapıdadır. Başkalarının değiştirmesi gerekmektedir. Türkiye Cumhuriyeti yönetimi mevcut durumda Osmanlı yönetimi gibidir. Hiçbir reformu yapma gücünü gösterememektedir. Oligarşik yapı, bürokrasi taş gibi oturmuştur. Kırılıp yıkılabilir, ama esneyip değişemez. Osmanlı yönetimi de öyleydi ve sonunda I. Dünya Savaşı'nda paramparça olup yıkılmıştır. Bu yönetim mevcut politikaları ile Türkiye'yi de bu duruma getirmiştir. Bu durumda ne kadar ayakta kalabilir? ABD baskıları karşısında ne kadar direnebilir? Bu, çok zordur. Ekonomik olarak da, siyasi olarak da kendisini ayakta tutan ABD desteği olmuştur. Bugün bu destek yoktur ve bunun karşısında bir de ABD baskısı vardır. PKK mücadelesi karşısında kendisi-

ni ayakta tutan KDP ile YNK'nin desteği olmuştur. Ve bugün o da istediği gibi değildir, onlarla da ilişkili ve çatışmalıdır. AB, birliğe katılmak istemiş, ama Kıbrıs'ta her şeyini almak karşılığında bunu yapmak istemektedir. Kıbrıs konusunda yoğun bir baskı söz konusudur. Türkiye'den çıkar sağlamak istemektedir. Rusya ile görüşmeye, ona dayanmaya çalışmaktadırlar. Rusyacı bazı güçlerin ordunun içinde de, özellikle eski MGK sekreteri vb gibi destekçileri olduğu anlaşılmıştır. Fakat Rusya'nın da ABD karşısında dayanma gücü yoktur. Rusya ile ilişkiler en fazla Çeçenistan karşılığında pazarlık yapmak gibi olacaktır.

Türkiye Rusya'dan Kürtlere destek vermemesini istemektedir. Ve nitekim Rusya da vermemektedir. Geçen görüşmelerinin sonucu olarak bazı tutuklamalar yapılmıştır. Bu Türkiye için kalıcı bir alternatif olamaz. Bazıları Avrupa karşısında Rusya, Türkiye, İran ittifakını geliştirme düşüncesine sahiptir, fakat böyle bir ittifak oluşamaz. Ancak halklara dayalı demokratik bir sistem gelişebilir. Doğu'da yeni alternatif bir sistem olarak böyle bir sistem ortaya çıkabilir. Ama devletçi sistem temelinde Rusya, Türkiye ve İran'ın Avrupa'ya, ABD'ye alternatif olacak bir blok oluşturmaları mümkün değildir. Bu gibi arayışlar geçerliliği olmayan arayışlardır. Çünkü gücü yoktur. Sovyetler Birliği bile bunu gösterememiştir. Bütün dünya halklarının desteğini almasına, ayrı bir sistem iddiası olmasına, Avrupa'nın doğusunu, Asya'yı da arkasına almasına rağmen, Avrupa ve ABD karşısında dayanamamıştır. İran, Türkiye ve Rusya'nın ne gücü var ki dayansın? Bu bir alternatif değil, kendini kandırmadır.

Türkiye'nin ABD baskıları karşısında pek şansı yoktur. Tek şansı demokratikleşmekti, Kürt sorununun demokratik çözümü, Kürt halkının desteğini almaktır. O zaman bölge için de bir model olabilir. Ve aynı zamanda kendi sorunlarını da çözerek büyük bir halk gücü, iradesi haline gelebilir. Hem herhangi bir müdahalenin koşullarını ortadan kaldırmış hem de bir müdahale karşısında büyük bir güç, irade ortaya çıkartmış olurdu. Bunu da yapmazsa, bir dayanma gücü olmayacaktır.

Bunu aşmak için KDP ve YNK'ye biraz daha taviz vermeye çalışacaktır. Zaten şimdiden Kerkük'ü vermişlerdir. Geçen yıl KONGRA GEL'e karşı Kerkük pazarlığı yapılıyordu. Şimdi Kerkük de elden gitmiştir. ABD politikalarının bu düzeyi karşısında, KDP ve YNK'nin Türkiye'yle Kerkük konusunda pazarlık yapma şansları da kalmamıştır. Türkiye bu noktada da zayıf düşmüştür. Daha fazla ne verebilir? Aslında çok fazla verebileceği bir şey kalmamıştır. Geriye tümüyle ABD'ye teslim olmak kalmıştır. Yani ya Türkiye gerçekten de bir demokratik müdahale ile demokratik siyasetin geliştirilmesi ve egemen kılınmasıyla değişimi yaşayacak, bir irade haline gelecek, kendi sorunlarını demokratik yöntemlerle çözecek, bir demokrasi alanı olacak ya da ABD'nin uşağı, işbirlikçisi, ABD'ye teslim olmuş bir konuma düşecektir. Türkiye böyle bir yol ağzında, kavşaktadır. Hangisinin gerçekleşeceğini önümüzdeki mücadele süreci gösterecektir. İkisini de sağlayacak güçler vardır. Yanılma olmamalıdır. ABD ile İran'a, Ortadoğu'ya karşı kendi varlıklarını korumak için ittifak yaparak savaş açan güçler çıkabilir. Böyle gözünü dönmüş gerici güçler vardır. ABD en azından İran yıkılana kadar böyle bir yönetimi iş başına getirmek için çalışabilir. Böyle bir yönetim de ancak katliam ve

"ABD bölgeye oldukça planlı yaklaşmaktadır. Analiz etmekte, bilimsel çalışmaktadır.

Bölge devletleri için aynı şeyi söylenemez. Onlar siyasi gelişmeleri doğru okuyamamışlardır. Dar milliyetçi despotik çıkarlarını aşamamışlardır. Dolayısıyla da yıkılmaktan kurtulamamaktadırlar. ABD mevcut statükoyu yıkmayı hedeflerken kendine alternatif çıkmaması için de daha önceden gerekli planlamaları yapmakta, tedbirleri geliştirmekte, uygulama içerisinde olmaktadır."

Demokratik halk inisiyatifi ve iradesinin ortaya çıkartılması gerekmektedir

ABD

bölgeye oldukça planlı yaklaşmaktadır. Analiz etmekte, bilimsel çalışmaktadır. Bu bakımdan küçümsenmemelidir. Bölge devletleri için aynı şey söylenemez. Onlar siyasi gelişmeleri doğru okuyamamışlardır. Dar milliyetçi despotik çıkarlarını aşamamışlardır. Dolayısıyla da yıkılmaktan kurtulamamaktadırlar. Fakat ABD böyle yaklaşmamaktadır. ABD bir yandan mevcut statükoyu yıkmayı hedeflerken, diğer yandan kendine alternatif çıkmaması için de daha önceden gerekli planlamaları yapmakta, tedbirleri geliştirmekte, uygulama içerisinde olmaktadır. Demokratik halk seçeneğini zayıflatarak, ortadan kaldırarak, örgütlenmelerini dağıtarak bölgeyi ABD'nin küresel hegemonyasıyla ulus devlet despotizmi arasında sıkıştırmakta, tercih yapmaya zorlamakta, başka seçenek sunmamaktadır. Dolayısıyla Ortadoğu'da mevcut durumda ciddi bir sıkışmışlık vardır. ABD'den mi, yoksa Saddam'dan, İran rejiminden, Türkiye oligarşisinden mi yana olacağını ikilemi vardır. Herkes bu ikisinden birinden yana olmaya zorlanmaktadır. Halbuki bölge halkları bundan yana değildir. Kürt halkı ise hiçbirinden yana değildir. Ama ABD'nin mevcut politikası, özellikle PKK'ye dayattığı uluslararası kompo politikası böyle bir durumu yaratmıştır. Üçüncü tercihi; halkların demokratik seçeneğini ortadan kaldırarak ya bölgenin ulus ve devlet despotizminden yana olacağını, ya ABD'nin küresel hegemonyasından yana olacağını gibi dar bir tercih seçeneği vermiştir. Halklar açısından çok fazla farklılık arz etmeyen, halklar için devletin baskı ve sömürü hakimiyetinden başka bir şey olmayan iki seçeneği, sanki birbirinden çok farklıymış, halklar için farklı imkanlar sunacakmış gibi önlerine koymuştur. Bu durumun aşılması gerekmektedir. Bu gerçek dışıdır, doğru değildir ve teşhir edilmesi gerekmektedir. Seçenek bu ikisi değildir. Çatışan güçler sadece küresel hegemon ABD'yle bölgesel ulus devletler değildir. Tam tersine bunlarla halklar arasında bir ilişki ve çatışma çok daha fazladır. Hem bölge statükosuyla halklar arasındaki çatışma hem de küresel sermaye hegemonyasıyla halklar arasında ilişki ve çatışma fazladır. Bu gerçeği görerek doğru seçenek olarak demokratik halk seçeneğinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bunun mevcut süreçte devreye girmesi hayati bir önem arz etmektedir.

2003 yılında ABD Irak'a silahlı saldırıyla müdahale ederken, Önderlik de demokratik halk seçeneğini, Türkiye üzerinden demokratik değişimi dayatarak halkların demokratik müdahalesini geliştirmek istemiştir. ABD bunu içten ihaneti, teslimiyeti dayatarak, örgütü içten zorlayarak boşa çıkartmaya, etkisizleştirmeye çalışmıştır. Bu nedenle 2004 yılının elverişli koşulları halklar açısından değerlendirilememiştir.

2005 yılında, ABD müdahalesinin üçüncü yılında ABD müdahaleyi bölgeye yayarken, demokratik halk seçeneğini geliştirmek için de yoğun girişimci, devrimci müdahaleci bir duruş sahibi, girişimci olmak gereği kesinlikle vardır. Bu her halükarda kendini dayatmakta, bir ihtiyaç olarak kendisini hissettirmektedir. ABD'nin tek inisiyatif haline gelmemesi, Ortadoğu'yu istediği gibi düzenlememesi için böyle bir müdahalenin geliştirilmesi, demokratik halk inisiyatifinin iradesinin ortaya çıkartılması gerekmektedir. Önderliğimiz bunu demokratik konfederalizm olarak ifade etmiştir. Demokratik konfederalizm esasları üzerinde demokratik halk müdahalesi seçeneği geliştirilmelidir. ABD

kadar demokratik halk seçeneğinin de inisiyatifli, müdahaleci olması gerekmektedir. Halk ve demokrasi güçlerinin de böyle bir mücadele yürütmeleri gerekmektedir. Aslında '90'larda, 2000'lerin başında güçlü bir örgütlülük yayılabileseydi Ortadoğu'ya, bir de süreç daha iyi kavranılabileseydi küresel sermaye hakimiyeti hiç gelişmeden bölgede gerçekten de devletçi toplum sistemini aşan, halkların demokratik ekolojik cinsiyet özgürlüğü bir toplum sistemini yaratan devrimci değişim gerçekleştirilebilirdi. Bunun koşulları vardı. Fakat mevcut durumda hayalci olmamak gerekir. Bu durum zayıflamıştır. Çünkü ABD çok saldırgan, çok müdahaleci. Hakimiyetini çok güçlendirmiştir. Bunu Kafkasya, Afganistan, Irak Savaşlarıyla, Filistin-İsrail çatışmasıyla yapmıştır. Şimdi de karşısında güçlü bir mücadele, irade yoktur. Uluslararası komployla bu iradeyi zayıflatmaya çalışmıştır. Dolayısıyla etkinliğini en hızlı geliştiren güç konumundadır. Bu çerçevede en azından Önderliğin savunmada çizdiği ilkel, demokratik uzlaşmayı yaratacak, demokrasiye duyarlı, devlet sistemiyle halkların demokratik sistemlerinin uzlaşma içerisinde olabilecekleri bir Ortadoğu yapısını yaratabilmek için demokratik halk seçeneğinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu yapılmazsa, –I. Dünya Savaşı'nın sonunda İngiliz ve Fransızların yaptığı gibi– ABD bölgeye kendi çıkarları doğrultusunda bir yapılanma dayatacağıdır. Bu da halklar için daha ağır bir kölelik. Daha yoğun bir baskı ve sömürü ortaya çıkaracaktır ve bunun önlenmesi gerekmektedir. Bu da ancak demokratik halk seçeneğini geliştirmekle olabilir.

Halkların demokratik örgütlülüğünü ve mücadelesini ortaya çıkartmakla, bu doğrultuda yoğun bir mücadele geliştirmekle, cesaretle ve girişimci olmakla, mücadelenin bedelini ödeyecek bir fedakarlığı ortaya çıkartmakla olacaktır. Bölge böyle bir devrimci demokratik halk örgütlülüğüne ve eylemliliğine kesinlikle yoğun bir ihtiyaç duymaktadır. Bu müdahale bölge statükosunu aşacak, onunla ilişki ve çatışma içerisinde olacaktır. Kürdistan açısından inkar sistemini kıracaktır. Kürdistan üzerindeki inkar sistemini kırarak Kürt özgürlüğünü sağlamaya ve bunu Türk halkının demokrasiyi inşa etmesi temelinde gerçekleştirmeyi esas alacaktır. Bölge halkları açısından da özgürlüklere dayalı demokratik örgütlülüğü, yapılanmayı gerçekleştirmeyi ifade edecektir. Ancak bu olursa bölgedeki statükocu sistemlerin parçalanması ve yıkılması halklar açısından bir anlam ifade edebilir. Halklar kendi değerlerine, kültürlerine, geleneklerine, birikimlerine sahip çıkabilirler, ileriye taşıyabilirler. Yine ancak böyle olursa ABD tek güç olmaktan çıkar. Bölge üzerinde tek hakim güç olmaz. Dolayısıyla da istediği gibi bir yapılanma kuramaz, tam tersine uzlaşmak, halklarla egemenliği paylaşmak zorunda kalır. Bu da Ortadoğu'da daha demokratik, özgürlüklere daha açık bir sistem yaratılmasını sağlar. Ortadoğu'da böyle bir sistem olursa, bu, yeni dünya sisteminin de eskiye göre özgürlüklere daha açık, daha demokratik, daha paylaşımcı olmasını sağlar. Bir gücün despotik hakimiyetindeki bir dünya sistemi değil de veya birkaç gücün kendi arasında paylaştığı despotik, oligarşik bir dünya sistemi değil de, halkların iradesine de gözeten, dikkate alan, bütün güçlerin katıldığı demokratik uzlaşmaya dayalı, daha demokratik bir küresel sistem ortaya çıkar. İşte bunu sağlayabilmek için en azından ABD'nin başlattığı bu müdahalenin ikinci aşamasında halkların demokratik müdahalesini de geliştirmek gerekmektedir.

"Türkiye Cumhuriyeti yönetimi mevcut durumda Osmanlı yönetimi gibidir. Hiçbir reformu yapma gücünü gösterememektedir. Oligarşik yapı, bürokrasi taş gibi oturmuştur. Kırılıp yıkılabilir, ama esneyip değişemez. Osmanlı yönetimi de öyleydi ve sonunda I. Dünya Savaşı'nda paramparça olup yıkılmıştır.

Mevcut politikaları ile bu yönetim Türkiye'yi de bu duruma getirmiştir. Peki bu durumda ne kadar ayakta kalabilir? ABD baskıları karşısında ne kadar direnebilir? Bu çok zordur"

Bütün Kürtler meşru savunmalarını yapabilecek bir düzeye gelmelidir

Biz bu sürece böyle yaklaşmalı ve sürecin mücadelesini bu temelde ele almalıyız. Bunun için de Kürdistan'ın bütün parçalarında böyle bir anlayışla mücadeleyi geliştirmeliyiz. Özgürlük hareketimiz böyle bir çizgide seyretmektedir. Bunun için Kuzey'de değişmeyen, tıkanmış, kilitlemiş, giderek ABD'ye teslim olma tehlikesini taşıyan sistemi değişime uğratma görev ve sorumluluğu Kürdistan'dan geliştirecek demokratik halk müdahalesine düşmektedir. Böyle bir demokratik müdahaleyi yapabilmeli, bunun gerektirdiği demokratik siyasal mücadeleyi yürütebilmeli, örgütlenmeyi yaratabilmeliyiz. AKP, Türkiye'yi böyle bir değişime götürmemiştir. AKP'ye alternatif olmak isteyen DYP, Erkan Mumcu gibi bazı güçler ise, daha gerici, daha despotik, ABD'ye teslim olacak bir yapılanmayı ortaya çıkarma durumundadırlar. Bunlar tehlikeye arz etmektedir. Bu durumda Türkiye'yi demokratik değişime uğratabilecek, bu kemikleşmeyi kırabilecek tek güç, halklara dayalı demokratik siyaseti geliştirmek olacaktır. Bu bakımdan demokratik toplum hareketinin geliştirilmesi, Kürt, Türk ve diğer topluluklardan demokratların, yurtseverlerin bir hareket içerisinde birleştirilerek AKP'ye alternatif, Türkiye'yi demokratik değişime uğratabilecek siyasal yapıyı ortaya çıkartmaları büyük ve hayati bir zorunluluk arz etmektedir. Bu durumda artık daha fazla gecikilemez.

Oysa bu noktada halen dar yaklaşımlar vardır. Önderlik çabalarıyla, demokratik siyaseti ve örgütlülüğü geliştirme yönünde çalışmalar sürmektedir, ama zayıftır. Parçalıdır, gelişmeleri çok anlayan komunda değildir, çok üretken değildir, halklara, emekçilere, kadınlara, gençlere güçlü bir biçimde hitap etme konumunda değildir. İddiası zayıftır ve dar bir yaklaşım içerisindeydi. Tarihsel sorumluluğunu görememekte, ortaya çıkan fırsat ve imkanları anlayamamakta, tarihsel sorumluluk ve görev altına güçlü bir biçimde girememektedir. Bu yaklaşımların aşılması gerekmektedir. Kürt yurtseverlerinin, demokratlarının, özellikle de Türkiye demokratlarının bu durumu kesinlikle aşmaları gerekmektedir. Eğer böyle yapmazlarsa, mevcut durumda AKP'ye alternatif olarak orduyu ve ABD'yi uzlaştıracak, yeni bir despotizmi, İran'a karşı savaşı geliştirecek bir iktidara yol verirlerse, tarih Türkiye demokratlarını affetmeyecektir. Onları bir hiç olarak mahkum edecektir. Bunun bilinmesi gerekmektedir.

Bununla birlikte Suriye'ye yönelik politikalar da önemlidir. Güneybatı Kürdistan'daki halka da büyük görevler düşmektedir. Öncelikle meşru savunmasını yapabilecek bir konuma gelmesi gerekmektedir. Diğer yandan demokratik Suriye'yi ortaya çıkartacak bir demokratik çizginin oluşturulması gerekmektedir. Buna göre kendini örgütlemek durumundadır ve aynı zamanda da ittifaklarını geliştirebilmelidir. Öyle ki zaten aşılmalıkta olan mevcut gerici yönetim kliği ortadan kalkarken, alternatif olarak halkçı demokratik sistem gelişmelidir. Bunda da Kürt halkının demokratik örgütlülüğü kesinlikle rol oynayabilmeli, bu konuda aşiretçi feodal Kürt milliyetçiliğine yer vermemek gerekmektedir. Güney Kürdistan'da dayanarak, KDP ve YNK'den güç alarak, Güneybatı Kürdistan'da da bu güçler halk üzerinde egemenlik kurmak isteyeceklerdir. Şimdiden de istemektedirler. Bunları teşhir etmek, daraltmak gerekmektedir. Onların böyle bir mücadelede yerleri, halkı temsil etme güçleri yoktur. Halkın demokratik örgütlülüğünü geliştirerek bunlara kesinlikle ortamı bırakmamak gerekmektedir. Güneybatı Kürdistan halkının özgürlükleri dayalı demokratik örgütlülüğünü en ileri düzeyde geliştirmeyi bilmek ve bu temelde Suriye'yi halkçı demokratik bir yapıya kavuşturmak için mücadele edilmelidir. ABD'nin ve ona bağlı KDP ve YNK gibi güçlerin Irak'tan Arabistan'a kendi demokrasislerini dayatmalarına

karşı, Güneybatı Kürdistan'da halkın demokratik örgütlülüğüne dayalı olarak Suriye'de geliştirilecek halkçı demokrasi, demokratik halk önderliği çizgisi de kendi demokratik seçeneğini Arap sahasına dayatabilmelidir. Devletçi sistemin demokratik görünüm altında Irak'tan Arap sahasına dayattığı modele karşı, halkçı demokratik sistem de Suriye üzerinden Arabistan'a kendini dayatacak hale gelmelidir. Güneybatı Kürdistan'daki halkın duruşu ve hedefi bunu yaratmak olmalıdır. Oraya yönelik politikalar, çalışmalar böyle bir çerçevede yürütülebilmelidir. Bunun için güç ve imkan vardır. Duyarlı olunursa bu kritik süreçte, varolan devlet sistemi dağılırken böyle bir düzey yaratılabilir.

Diğer yandan Doğu'da İran'a karşı da demokratikleşme ve siyasal çözüm seçeneğini dayatmak temel bir politika olmalıdır. İran rejimi geçen yıl Türkiye'ye destek verirken en büyük hatayı işlemiştir. Sağlam bir duruşla onun hesabının sorul-

rek, özellikle Kürt halkı kendi demokratik örgütlülüğünü geliştirerek kendi özgür iradesini ortaya çıkartıp sorununu çözecektir." Böyle bir yaklaşım, duruş ve buna göre pratikleşme en doğrusudur.

Güney Kürdistan'daki mevcut durumun ortaya çıkmasını sağlayan birinci güç PKK'dir

Güney'de durum biraz daha farklıdır. Irak'ta gerçekten gelişmelerin nasıl seyredeceği çok fazla belli değildir. Belli bir sistem geliştirmek için çalışılmaktadır. Ortadoğu'nun protipi de yaratılmak istenmektedir. Fakat kendi başına da sonuçlanmayacaktır. ABD'nin bölge müdahalesiyle birlikte gelişecek ve büyük bir ihtimalle bölgesel bir sistem ortaya çıkacaktır. Böyle bir sistemin Irak'ta yalnız başına şekillenmesi zor olacaktır. Mevcut sistemin demokratik federal bir yapı arz etmesi, bundan geriye düşmemesi önemlidir. Bunun

olamamak bir nedendir. Özgür bağımsız bir düşünce, irade ve örgüt haline gelememek temel neden olmaktadır.

Öncelikle şu tespit edilmelidir; nasıl ki Ortadoğu'daki statükoyu yalnız başına ABD yıkıyorsa, yıllardır bu statükoya karşı halklar ve en başta da Kürt halkı savaşıyorsa, Güney Kürdistan'da ortaya çıkan durumu da KDP ve YNK yaratmamıştır. En fazla KDP ve YNK mücadele etmemiştir. Burada ciddi bir yanlış vardır. PKK'nin öncülük ettiği halk mücadelesinin bir sonucu olarak Güney'deki bu durum ortaya çıkmıştır. En az KDP ve YNK mücadelesinin etkisi kadar, hatta ondan daha fazla Güney'deki mevcut durumu ortaya çıkmasını sağlayan güç, PKK'nin başta Kuzey Kürdistan olmak üzere, Kürdistan genelinde yürüttüğü halkçı özgürlük ve demokrasi mücadelesidir. Bu olmadı Güney'deki mevcut durum asla olmazdı. Bu konuda da Sezar'ın hakkını Sezar'a teslim etmek gerekmektedir. Bir

cut mevzilenmesi ve yarattığı durum karşısında olmaktadır. Yine ABD politikaları da bunda etkilidir. Bu gerçekleri doğru bilmek ve doğru yaklaşım göstermek gerekmektedir. KDP ve YNK yaratmıştır denilemez. Genelde Kürt halkının mücadelesi ve özgürlük hareketinin direnişinin dolaylı sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Diğer yandan buna karşı duruş ve politik yaklaşımların bu temelde doğru olması gerekmektedir. PKK ve ABD mücadelesi ile ortaya çıkan imkanları konjonktürel olarak bu feodal burjuva güçler ele geçirmekte, devletleşmektedirler. Aslında belli düzeyde bir ilerleme yaşanmaktadır. Bu gerçekleri görmek, gerçek sahibine teslim etmek ve bu temelde sahiplenmek gerekmektedir. Her ne kadar konjonktür yaratsa da ileri bir düzeyi ifade etmektedir. Bu anlamda Kürt sorununun çözümünü zorlayan bir etken haline gelmektedir. Bunu böyle değerlendirmek gerekmektedir. Bu bakımdan da karşı olmak gereklidir. PKK mücadelesiyle, ABD mücadelesiyle, KDP ve YNK'nin mücadelesiyle ortaya bir durum çıkmıştır. Şimdi bunun doğru yapılandırılması önemlidir. Mevcut durumda KDP ve YNK'nin dar yaklaşımları söz konusudur. Tümünü kendi tekellerine almakta, devletçi bir sistem geliştirmeye çalışmaktadırlar. Kendileri için Kürt devletleşmesini de geliştirsinler, ama halkın demokratik örgütlenmesinin gelişmesine de açık olmalı, engel olmamalı, duyarlı yaklaşmalı, onu reddetmemeli ve yeni bir despotizm ortaya çıkarmamalıdır. Bu koşullar temelinde KDP ve YNK yönetiminin gelişmesine karşı olmamalıyız. Onlar da demokrasiye duyarlı olmalı, halkı örgütlememize, halkın demokratik örgütlülüğünü geliştirmemize engel çıkartmamalıdır. Böyle bir uzlaşma arayışında olmak iyidir. Ama bu kendiliğinden olmaz. Mücadele etmek gerekmektedir. Halka bilinç götürebilmeyi, her şeyden önce de doğru, halkçı, demokratik, özgürlükçü bir duruş sahibi olmayı; milliyetçi devletçi sistemi aşabilmeyi, ondan kopabilmeyi gerektirmektedir. Bu sağlandığı ölçüde yapılabilir. Bu tam olarak sağlanmadığı için halk önünde bir seçenek olamadığı. Halkı fazla örgütleyemediğimiz ortaya çıkmıştır. Bir de demokratik bir seçim durumu fazla söz konusu değildi. Baskılar söz konusuydu ve her şey denetimdedi.

Mevcut durum demokrasiye açık bir durumu ifade etmemektedir. Bu bakımdan Güney'e yaklaşımımızın daha doğru ele alınması, duyarlı olunması gerekmektedir. Bize karşı saldırmadıkça KDP ile YNK'yle çatışmamak, çatışmalı konuma düşmemek doğru ve gereklidir. Fakat ABD'nin de talepleri doğrultusunda Türkiye'nin dayatmaları söz konusudur. Her an için böyle bir ittifaka da girebilirler. Ondan kopmuş ve uzaklaşmış değillerdir. Bu yüzden tedbirli, dikkatli, duyarlı olmak gerekmektedir. Mevcut kazanımları en çok halk mücadelesi yaratmıştır ve bu temelde de sahiplenmelidir. Demokrasiye açıklık ve Kürt demokrasisini geliştirme temelinde ulusal birlik politikasını yürütmek gerekmektedir. Mevcut devletleşme demokrasiye duyarlı oldukça da karşıt olmamak, halkın demokratik örgütlülüğünü geliştirmek gerekmektedir. Engel olursa, halkın örgütlenmesine, demokrasiye karşıt olursa, bu karşıtlığı ortadan kaldırmak, halkın özgür yaşamının ve demokratik örgütlülüğünün önünü açmak için gerekli demokratik mücadeleyi bu çevrelerle yürütmek gerekmektedir. Halk örgütlülüğünü geliştirmek için gerekli ortamı yaratmak üzere demokratik bir mücadele içinde olunmalıdır. Böyle olunursa, kendini özgür temsil etme, halk iradesini özgürce ortaya çıkarma gerçekleşirse, Irak'ın federal sistemi demokratik bir yapı kazanacaktır. Böylece eskisini tekrar eden bir despotik devletçi sistemin ortaya çıkması engellenir. Dolayısıyla da Kürdistan bir demokrasi alanı haline gelir. Kürt sorununun demokratik çözümünün önü açılabilir. Irak'ta gelişen durum, Kürdistan'ın diğer parçalarını da demokratik çözüme yöneltir veya diğer parçalarda demokratik çözümün gelişmesinde bir etken olarak rol oynayabilir.

“Halk örgütlülüğünü geliştirmek için gerekli ortamı yaratmak üzere demokratik bir mücadele içinde olmak gerekmektedir. Böyle olunursa, kendini özgür temsil etme, halk iradesini özgürce ortaya çıkarma gerçekleşirse, Irak'ın federal sistemi o zaman demokratik bir yapı kazanacaktır. Eskisini tekrar eden bir despotik devletçi sistemin ortaya çıkması engellenir. Dolayısıyla da Kürdistan bir demokrasi alanı haline gelir. Kürt sorununun demokratik çözümünün önü açılabilir.”

ması gerekiyordu, fakat bu yeterince gösterilememiştir. Önderlik sağlam bir duruş içinde olunmasını istemiş, ama biz öyle bir politik sağlamlığı ve etkinliği sergileyemedik. İran, şimdi daha da daralmış bir konumdadır. İran rejimine de demokratikleşme ve Kürt sorununun demokratik siyasal çözümünü dayatmak en temel görev olmalıdır. Bunun için gerekli meşru savunma tedbirleri alınmalıdır. Daha aktif bir savunma mevzilenmesi içinde olunmalıdır. Yine İran'ın müdahaleden kurtuluşunun yolu olarak da demokratikleşmek ve Kürt sorununun demokratik siyasal çözümüne yaklaşmak olduğu vurgulanmalıdır. Böyle bir siyaset izlenmeli ve İran bu şekilde zorlanmalıdır. Eğer böyle bir çizgiye gelirse, elbetteki bu büyük bir gelişme anlamına gelir. Gelmezse de mevcut gerici teşhir edilerek halkın hem siyasal, hem silahlı örgütlülüğü bu temelde geliştirilebilmelidir. Böyle olursa ABD'nin İran'la çelişki ve çatışma ortamından halkların özgürlükçü demokratik mücadeleleri yararlanacaktır. Dolayısıyla da kazanan demokratik halk seçeneği, Kürt sorununun demokratik çözümü olur. Şöyle bir durumu dayatmak en doğrusudur; “ya mevcut rejim demokrasiye ve Kürt sorununun siyasal çözümüne evet diyecek ve böyle bir değişimi yaşayacak, özellikle Kürt halkı dolayısıyla İran müdahaleden kurtulacak, ya da böyle bir çatışma sürecinde halk kendini örgütleye-

dayatıcısı olmak yerindedir. Çünkü çok halkçı olmayacaktır, egemen sınıflara, baskı ve sömürü sisteme dayanacaktır. Yine de kısmen demokratik yapı kazanması, federal bir yapıda olması, demokrasiye duyarlı bir devlet oluşumu açısından belki daha ileri bir durumu arz edebilir.

Mevcut durumda aslında hem Irak muhalefetinin şii güçleri hem de Kürdistan'daki KDP ve YNK gibi güçler ABD'nin Saddam'ı yıkmasının ortaya çıkardığı elverişli imkanlara konmuşlar, Saddam'a karşı mücadeleye etmişlerdir, bunu inkar etmemek gerekir. Sonuçlarına tümenden hakim olmak istemektedirler. Saddam devleti yıkılırken, yerine yeni bir devlet kurmak istemektedirler. Halk örgütlülüğüne çok fazla dayanması esas almamaktadırlar. Bir sömürücü, baskıcı düzen yıkılmakta, yerine yeni bir sömürücü ve baskıcı düzen ortaya çıkmaktadır. Bunu sınırlandırmak, bu sistemin demokratik olmasını dayatmak, halkı örgütleyip demokrasiyi geliştirme çabası içerisinde olmak gerekmektedir. Bu konuda zayıf kalındığı da açıktır, bunu seçimler açık bir biçimde göstermiştir. Neden zayıf kalındığı irdelemelidir. Aslında devletçi sistemden ve zihniyetten kopmamak birinci etkindir. Egemen sınıftan, feodal burjuva güçlerden kopmamak bir nedendir. Yine milliyetçi düşünceden, dolayısıyla da devlet yapılanmasından kopmamak bir nedendir. Demokratik, özgürlükçü ve halkçı bir güç ve irade

yanılgı vardır. ‘KDP-YNK şu kadar güçlenmiş, devlet kuruyor, almış başını gidiyor’ diye milliyetçilik yoğun propaganda yapmakta ve halkı aldatmaya çalışmaktadır. Bu konuda aldanılmamalı ve doğrular tespit edilebilmelidir. Kendileri yaratmamış, konjonktürden yararlanmışlardır.

Güney Kürdistan'daki federe yapı, 12 yıl boyunca PKK'ye karşı yürütülen savaşın karşılığı olarak Türkiye tarafından korunmuştur. PKK olmasa ve savaşmasaydı, 36. paralelin kuzeyi diye bir şey asla olmayacaktı. Son bir iki yıldır da ABD'nin Ortadoğu müdahalesi, Irak'ta geliştirdiği savaşa dayalı olarak ortaya çıkmaktadır. Yani Güney Kürdistan'daki mevcut durumun ortaya çıkmasını sağlayan birinci güç PKK'dir. İkinci güç de ABD'dir. KDP ve YNK ancak üçüncü ve dördüncü sırada gelebilirler. Fakat sonuçlarına şimdi onlar konmuş, ele geçirmişlerdir. Ortaya çıkan imkanları onlar elde etmişlerdir. Ama bu imkanları kimin ortaya çıkardığını doğru tespit etmek gerekmektedir. Mevcut kazanım KDP ile YNK'nin yarattığı bir durum değildir. Bunun için binlerce şehit verilmiştir. Şimdi de hala PKK'nin duruşuyla, Türkiye karşısındaki konumlanışıyla ayakta durmaktadırlar. PKK'nin zorlaması olmasa, Türkiye ABD ile böyle bir çelişkiye hiçbir zaman girmez. Dolayısıyla da Kerkük'ü veya başka bir yeri KDP ve YNK'ye vermez. Eğer bu hala oluyorsa, PKK'nin mev-

2005 NEWROZU on yıllardır süren Özgürlük mücadelesinin ve halkımızın eseridir

KONGRA GEL BAŞKANLIĞI

Hareketimizi tasfiye çabalarına
en büyük cevabı halk vermiştir

Kürt özgürlük mücadelesi tarihinde önemli bir Newroz'u yaşadık. Bu yılın Newroz'u birçok yönden büyük önem teşkil etmektedir. Güçlü biçimde kutlanması, Kürt halkının özgürlüğü ve siyasal gelişmelerin bu yönlü olması açısından büyük etki yapacaktır.

Bilindiği gibi Newroz, halkımızın ve bölge halklarının tarihinde önemli bir gündür. Birlik ve direniş günüdür. İnsanlık yaratıcısı coğrafya olan Ortadoğu'nun güzel değerlerini bin yıllardır taşıyan ve bugünlere ulaştıran gündür. Fakat geçmiş yıllarda Kürdistan'da asimilasyon politikalarının yürütme temelinde ulusal ve direniş ruhu zayıflatıldığı Newroz ateşi de durgunlaştırılmıştı. Fakat Önderliğimiz öncülüğünde Kürdistan çapında başlatılmış olan yeni Med hareketi insanlık yaratan coğrafyanın güzel değerlerini yeniden canlandırma hareketi olarak Newroz'u yeniledi, Newroz ateşini gürleştirdi. Newroz'u yeniden direniş, özgürlük günü ve zafer yolu haline getirdi.

Newroz ateşi PKK ile harlandı, direniş özü PKK ile gürleştirdi. Çağdaş Kawalar olan Mazlum Doğanlar ve diğer arkadaşlar bedenlerini Newroz ateşini gürleştirmek için özgürlük meşalesi haline dönüştürdüler. Böylece Newroz'u arkasındaki tarihe ve içindeki öze uygun bir gün haline getirerek her Newroz'u direnişin yükseliş günü haline getirdiler. Bundan dolayı **Çağdaş Kawa Mazlum Doğan** ve ölümsüz komutan **Mahsum Korkmaz (Agit)** yoldaşın kişiliğinde bütün Newroz şehitlerini, devrim şehitlerini bugünün anlamıyla tekrar saygıyla anıyor, anıları önünde eğiliyoruz. Bu şehitlerimize ve halkımızın özüne bağlılığın gereği Newroz ateşini daha fazla gürleştirecek, özgür ve demokratik bir Kürdistan yaratana kadar mücadele meşalesini elimizden bırakmayacağız. Kürt halkının özgürlüğü temelinde Ortadoğu'da halkların kardeşliği ve demokrasisini sağlayacak, böylece Newroz'un

özüne uygun olarak Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi'ni gerçekleştireceğiz.

2005 Newroz'u'nda başta Diyarbakır olmak üzere Kürdistan'ın tüm il ve ilçelerinde halkımız demokrasi ve özgürlük serhildanını çok güçlü katılımı gerçekleştirdi. Özgürlük ve demokrasiyi kazanma andı biçiminde geçen bu Newroz, halkımızın mücadele gücünün ne düzeyde olduğunu bir daha ortaya koydu. Halkın birliğinin yükseldiği özgürlük ve demokrasi taleplerinin net olarak dillendirildiği, halkın Önderliğine ve Özgürlük hareketine sahiplenmesinin sesi haline getirilen bu Newroz, inkarcı şovenist çevreleri korkuturken, halkımıza ve dostlarımıza büyük moral kazandırdı. Halkın kendi gücünü bu düzeyde ortaya koyması kendine özgüvenini bir kat daha arttırdı. Kürt demokratik devriminin Kürt Halk Önderinin açılımlarıyla daha da derinleştiği ve boyutlandığı görüldü. Kürt halkı demokratik konfederalizmle kendisinin daha fazla özne haline geleceğini hissederek demokratik konfederalizm bayrağını yükseltti. On yıllardır kutlanan Newroz, her yıl içerik olarak daha da zenginleşirken, mücadele ruhu ve düzeyi de katlanarak bir diğer yıla taşındı. 2005 Newroz'u'nun güncel, siyasal nedenleri yanında böyle bir tarihi ve arka planı da vardır. Bu Newroz'u güçlü biçimde kutlayan halkımızı saygıyla selamlıyor, 2005 Newroz'u'nun tüm Ortadoğu halklarına özgürlük ve demokrasi getirmesini diliyoruz.

Newroz ateşi halkın özgürlük ve demokrasisi için meydanlara çıkması açısından bir işaretir

Newroz'un bu düzeyde kutlanmasının arkasındaki tarihi ve güncel nedenleri konusunda çok şey söyleyebiliriz. Her şeyden önce özgürlük ve birlik bayramı olduğu halkın bilincine yerleştirilmiştir. Özellikle son otuz yıldır halkın Newroz'u güçlü biçimde kutlaması, bir direniş ve birlik günü olarak

kutlama geleneği ortaya çıkarmıştır. Artık Newroz halk için güçlü kutlanması gereken bir sorumluluktur. Kawa Destanı'nda olduğu gibi Newroz ateşi halkın özgürlük ve demokrasisi açısından meydanlara çıkması açısından bir işaretir. Bir nevi Kawa'nın Newroz ateşi yakması bugün çağdaş bir yoruma kavuşmuştur. Kürt özgürlük mücadelesi Başkan Apo'nun öncülüğünde bundan yirmi yıl önce '85 Newroz gününde ERNK'yi ilan etti. ERNK'nin ilan edilişi ile birlikte halkın Newroz ruhuyla birliğini pekiştirmesi ve mücadele duygusunu arttırması '90'lı yıllarda serhildanları ortaya çıkardı. ERNK Newroz ruhuyla donanırlan Newrozlar ERNK'nin katlanarak güç olmasını beraberinde getirdi. Kürdistan'da büyük bir halk cephesi gelişti. Ve o günden bugüne kadar yürütülen mücadelede halklaşma ve halkın katılımı gittikçe daha fazla yaygınlaştı ve genişledi. Newrozlar halkın birlik ve mücadele düzeyinin gelişmesinin sembolü haline geldi. Günümüzde kendi sistemini yaratmanın demokratik temeli bu çerçevede gelişti. Kürt demokratik hareketinin Newroz ruhuyla yarattığı gücü, Önderliğimiz 2005 Newroz'u'nda yeni bir aşamaya ulaştırmak için demokratik konfederalizmin ilanını yaptı ve hemen inşa edilmesi çağrısında bulundu.

2005 Newroz'u Kürt halk tarihinin en büyük iki kazanımını gözler önüne serdi. Birincisi, meydanlara çıkan milyonlarca Kürt demokratik gücü, ikincisi ise bu güce dayanarak ilan edilen demokratik konfederalizmdir. Eğer Kürtler için kazanımlardan söz edilecekse bunun ilk iki sırası böyledir. KONGRA GEL, Önderliğimizin çağrısını değerlendiren bunun gereklerinin hemen yerine getirilmesi kararına ulaştı. Newroz'un güçlü biçimde geçmesi bu kararlılığın da bir sonucu ve ifadesidir. Demokratik konfederalizmin ilanı Kürt demokratik devrimiyle ortaya çıkan Kürt demokratizminin ilerletilmesi ve derinleştirilmesidir. **Koma Komaleyên Kürdistan'**ın ilan edilişi ile Kürdistan özgürlük mücadelesi

yeni bir sürece girmiştir. Bu ilan Kürdistan özgürlük mücadelesinin ve demokratik örgütlenmesinin netleştirilmesi ve çağdaş formüleştirilmesidir.

Bilindiği gibi günümüz dünyasında her alanda bir kriz söz konusudur. Bu kriz kapitalist sistemin bütün çabalarına ve tedbirlerine rağmen gittikçe derinleşmekte ve bir kaos içinde çıkmaza sürüklenmektedir. Bu kaostan aşılıp, çıkmazdan kurtulmanın işaretlerini görmemektedir. Kapitalist sistemin krizi, insanlığın geleceği üzerinde büyük bir tehlike oluşturmaktadır. Kapitalizm her ne kadar bunu aşmak için çaba sarf etse de yeni bir model geliştirememiştir.

İnsanlık tarihinde ilk devrim Zagros-Toros dağ kavisinin eteklerinde yani Kürdistan topraklarında gelişti. Köy devrimi bu topraklarda gelişti. İnsanlık sanayi devrimine kadar bu temel üzerinde gelişti, ilerledi. Sanayi devrimi kendisiyle birlikte ulus devletleri geliştirdi. Sanayi devrimi ile gelişen ulus devlet zihniyeti ve ona yön veren ideolojiler günümüzde insanlığın gelişimi önünde, özgürlüğün ve demokrasisinin gelişimi önünde ciddi bir engel oluşturmaktadır. İnsanlığın yaşadığı krizin temeli de bu zihniyet kalıplarının kırılıp bilimsel teknik devrimin imkan verdiği bir sosyal, siyasal, ekonomik sistemin kurulmamasıdır. Bundan dolayı insanlığın bu krizden çıkmasının tek bir yolu vardır. Bu yol, milliyetçilik ideolojisinin şekillendirdiği ulus devlet biçiminde değil, halkın demokratik temsilini yapan bir sistem olan demokratik konfederalizmin yaşamsallaştırılmasıyla gerçekleşebilir. Yani kapitalist sistemin krizinden çıkmak, sistemin öncü gücünün yaptığı gibi sömürü ve baskının yeni biçimine uyarlanmış restorasyonlardan değil halkların tarih içinde kazandıkları özgür ve demokratik yaşam bilincine ve ihtiyacına cevap veren bir sistemin geliştirilmesinden geçmektedir. Bu da demokratik konfederalizmin yerel, bölgesel ve küresel uygulanışıyla mümkündür. Kürt sorununda Ortadoğu'daki sorunlarının çözümlenmesi için de tek yol budur. Demokratik konfederalizmin ilanı çarpıtmalarda ifade edildiği gibi bir devlet ilanı değil, Kürt sorununu sınırlara karışmadan demokratik yoldan çözümdür.

Demokratikleşme ve tüm sorunların gerçek çözümü olan bu projelerin pratikleşmesi için Kürt halkının rolünü oynaması gerekiyor. Kürt halkının öncü rolünü oynaması ve insanlık sorunlarına cevap olabilmesi için Koma Komaleyên Kürdistan ilan edildi. Koma Komaleyên Kürdistan özgürlüğü ve demokrasiyi gerçek anlamda yaşamsallaştıracak bir örgütlenme modelidir. Bu örgütlenme modeli ekonomik, siyasal, kültürel ve diğer tüm ihtiyaçlara cevap verebilecek bir sosyal yaşam çizgisidir. Koma Komaleyên Kürdistan Kürt halkına insanlığın ilk çıkışına ve devrimine yol açan ataları gibi bir rol biçmektedir. Koma Komaleyên Önderliği konfederalizmin geliştirmesini, kendini örgütlenmek ve bu temelde bölgenin tüm sorunlarına çözüm modeli olmak rolünü bir strateji olarak Kürt halkının önüne koymuştur. Bu aynı zamanda tarihin önümüze koyduğu ve kaçamayacağımız bir misyondur.

Koma Komaleyên Kürdistan projesi ve Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi daha etkili mücadele etmenin örgütlenme stratejisidir. Bu stratejiyi uygulamak mücadele kararlılığı ve bunun iradesini gösterme gücü gerektirir. Kürdistan özgürlük mücadelesinin geliştirilmesi, bölge halklarının birliği ve özgürleşmesi için demokratik konfederalizm çağın perspektifidir. Bundan sonra da tarihin emri ve halklarımızın özlemi olan en temel stratejidir.

Önderliğimiz bu Newroz'da halkları irade yapan, kaderini kendi ellerine veren bu projeyi Kürt halkına armağan etti. Bu aynı zamanda hepimiz için sürecin bir görevi olarak önümüze konulmuştur. Kadro ve militanlar olarak demokratik konfederalizmin geliştirilmesinde rolümüzü oynamak halkımıza ve insanlığa karşı sorumluluğumuzun gereğidir. Bu çizgiyi pratikleştirmek bırakalım gevşemeyi daha büyük bir inanç ve mücadele azmi gerektiriyor. Halkımız sadece ve sadece bu perspektif ile tarihsel amacına ulaşabilir.

Kürdistan'ın dört parçasının kendi aralarında Kürt demokratik konfederalizmini oluşturmaları ön açıcı bir örnek olabilir sınırlara dokunmadan özgürlüğün ve demokrasisinin geliştirilmesinde halklar arası bir köprü rolünü oynayarak Ortadoğu'da demokrasi dinamizminin gücü haline gelebilirler. Bundan dolayı hem ulusal görevlerimiz için hem de bölgesel ve uluslararası sorumluluklar açısından Önderliğimizin ortaya koyduğu çizginin pratikleştirilmesi ciddiyetle ele alınması gereken bir konudur. Koma Komaleyên Kürdistan çizgisinin militanları olmak için kendimizi ideolojik, politik, örgütsel ve moral düzeyde güçlü biçimde hazırlama gereği vardır.

Kürdistan'ın birçok yerinde Newroz, halkımızı coşkuya, demokrasi ve özgürlük düşmanlarını korkuya düşüren biçimde kutlanmıştır. Aylar öncesi başlayan hazırlıklar, haftalar öncesi başlayan kutlamalar KONGRA GEL bildirisindeki çağrılar temelinde 21 Mart'ta zirveye ulaştırılmıştır. Kürt halkı 2005 Newroz'u'nda önemli bir hamle gerçekleştirerek siyasal sürece müdahale anlamına gelecek bir tavır koydu. Önderliğin çağrısına bağlı kalarak Önderliğe ve Kürdistan demokratik konfederalizmine büyük bir bağlılık ve sahiplenme gösterdi.

15 Şubat'ta uluslararası konplonun güçlü biçimde kınanması Newroz'un güçlü biçimde kutlanacağını habercisiydi. Önderliğimizin ve KONGRA GEL'in olası savaşın önünün alınması ve demokratik çözümün gerçekleşmesi açısından aylar önce başlatıldığı eylem çağrısı ve kampanyası Newroz'da zirveye ulaştırılmıştır. Newroz'un bu düzeyde kutlanması ve demokratik konfederalizmin güçlü biçimde karşılanması, Koma Komaleyên Kürdistan Önderliği'ne sahiplenilmesi Kürt sorununa ilgili olumlu olumsuz her çevreye verilmiş güçlü bir mesajdır. Tabii ki Özgürlük hareketi için de verilmiş bir mesajdır. Biz bu mesajı aldık ve gerekenleri daha fazlasıyla yerine getireceğiz.

Bu Newroz, KONGRA GEL'siz ve Önderliksiz Kürt siyaseti ve işbirlikçi Kürt'ü yaratmak isteyenlere de verilmiş en büyük cevaptır. İhanetçi kaçıklara verilmiş bir cevaptır. Kürt halkı Önderliği ve büyük bedellerle yarattığı özgürlük hareketi konusunda o kadar hassastır ki bunlara yönelik her güce ve harekete karşı büyük bir öfke duymaktadır. Halk bin yıllar sonra ilk defa ağaların, beylerin değil, kendisinin güç olduğu bir özgürlük hareketi ve çizgisi oluşturmuştur. İlk defa kendisine özgüven kazandıran bir Önderlik ve bir örgütlülük ortaya çıkarmıştır. Bunun değerini tarihsel deneyimi, kolektif bilinci ve hafızasıyla çok iyi bilmektedir. Bu nedenle Özgürlük hareketine ve Önderliğine saldırılar yapıldığında bu saldırılar nereden gelirse gelsin büyük bir tepkiyle karşılanmış, birliğini pekiştirip mücadeleye güç katarak en iyi cevabı vermiştir. Bu Newroz'da halkın ayağa kalkışı ve Önderliğine sahiplenmesi bu gerçekliğin sonucudur. Önderliğin esaret altında ve zor koşullarda tutulmasının tamamen özgürlük ve demokrasi mücadelesi kararlılığı sonucu olduğunu ya-

“Demokratik konfederalizm devleti esas almıyor. Devlet sınırları içinde Kürtlerin demokratik örgütlenmesini dil, kültür, kimlik özgürlüğünü yaşamasını ifade ediyor. Demokratik konfederalizm devleti değil, halkın gücünü ve örgütlenmesini esas alan bir sistemdir. Kürt halkı bütün toplumsal kesimleriyle demokratik temelde örgütlenecek, esas gücün tabanda olduğu bir örgütlenme temelinde bölgesel ve/veya genel koordinasyon ve meclislerle kendisini irade haline getirecektir.”

NEWROZ ÖZGÜR YAŞAM İÇİN MÜCADELE ÇAĞRISIDIR

Her Newroz, daha güzel bir yaşamı arama ve bunun için mücadele etme günüdür. Halk için umutlarını arttırma sömürücü ve baskıcı güçler için ömürlerinin kıaldığını görmeye günüdür. Halkımızın ve Ortadoğu halklarının özgürlük ve demokrasi değerlerini kendinde yaşatan ve geleceğe taşıyan gündür. Newroz halkı olan Kürtler, bugünü her yıl büyük bir coşkuyla kutlayarak özgürlük ve demokrasinin öncüsü olma onurunu yaşamaktadır.

2005 yılı Newroz'u, binyılların birikimi ve halkımızın bugünkü demokrasi ve özgürlük özlemiyle birlikte özgür ve demokratik geleceğimizi müjdeleyecektir. Her günü Newroz coşkusu ve güzelliği haline getirme mücadelesi veren halkımızın ve tüm Ortadoğu halklarının Newroz'unu selamlıyor ve kutluyoruz.

Newroz, tarihin ilk özgürlük bayramıdır. Kürtler de etrafında oluşan köleciler devletler ve imparatorluklara karşı özgürlük mücadelesi veren ilk halktır. Özgürlük düşüncesi ve pratiğini insanlığa kazandıran halktır. Kürt halkı, kimliği ve kültürünün oluşumundaki bu özelliğiyle Newroz'u sahiplenmiş ve bugüne kadar taşımıştır.

Newroz, bir özgürlük bayramı olduğu gibi, demokrasi ve kardeşlik bayramıdır. Newroz'da yediden yetmiş her toplumsal kesimden insan kol kola halaya durur. Ortadoğu'nun birçok halkı bu bayramı kardeşçe kutlar. Kürt halkı binyıllardır bu özelemlerin gerçekleşmesi için mücadele ederek Newroz halkı olma kişiliğini kazanmıştır. Newroz'u Newroz yapan, Kürt halkının özgürlük umudunu yaşatması ve bunun mücadelesinin en fazla yükseltildiği gün olmasıdır.

Newroz'un oluşumunda ve tarihinde varolan özgürlük düşüncesini harlandıran PKK olmuştur. PKK ile birlikte Newrozlar farklı kutlanmıştır. Newroz artık çağdaş değerlerle donanarak özgürlük ve demokrasi mücadelesinin zirvelediği gündür. Halkın ayağa kalkışı ve bugün-

lerde verilen şehitler, Newroz'u Kürt halkı için özgürlük ve demokrasi andı haline getirdi. Kürtlerin halk olarak bugün güçlü olmasında ve özgürlük mücadelesinin Kürdistan'ın her parçasında gelişmesinde Newroz'a kazandırılan bu özün rolü büyüktür. Newroz heyecanı haftalar ve aylar öncesi yaşanıyorsa, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini hiçbir güç durduramaz. Newroz, hem Kürt halkını güçlü biçimde birleştiriyor hem de gücünü her yıl bir kat daha arttırıyor.

Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin bir kat daha artacağı ve birliğinin pekişeceği 2005 Newroz'u çok farklı yaşayacağız. Çünkü tarih, 2005 Newroz'u güçlü gerçekleştirmemizi ve özgürlüğünü yakalamamızı emrediyor. Kürt halkı, on yıllardır verdiği mücadele ve özgürlük bilinciyle böyle bir Newroz'u yaşatmayı ve özlediği hedefe ulaşmayı başarak geçtedir.

Yurtsever halkımız

Newroz ruhuyla on yıllardır verdiğiniz mücadelenin meyvelerini alacağınız günler gelmiştir. Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi derinleşerek ve genişleyerek sürmektedir. Hiçbir olumsuzluk ve engelleme bu mücadeleyi durduramıyor. Halkımız yürüttüğü mücadeleyle kendi cephesinden Kürt sorununu önemli oranda çözmüştür. Şimdi bunu Kürt halkı üzerinde egemenlik kuran devletlere ve uluslararası güçlere kabul ettirmeye çalışıyor. Bu yolda önemli sonuçlar da almıştır. İnkarcılığı sürdürmede direnen şovenist güçler olsa da, bu inkarcı çember kırılmış, halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesi meşruiyetini kabul ettirmiştir.

Kürt halkının yaşadığı her yerde ve her düzeyde verdiği özgürlük mücadelesi, bunun yarattığı atmosfer, Kürdistan'ın tüm parçalarındaki halkımızın ulusal demokra-

tik kazanımlar elde etmesine imkan vermektedir. Güney Kürdistan halkımızın özgürlük ve demokrasi alanında kazanımlar elde etmesi, bir bütün olarak Kürdistan halkının mücadelesinin geldiği düzeyin sonucudur. Dış koşullar, böyle güçlü bir mücadelenin ortaya çıkardığı güç ve atmosfer temelinde değerlendirilebilecek etkenlerdir. Mücadelenin ve kazanımların bundan sonra ilerletilmesi ve güvenceye alınması, dün olduğu gibi bugün de örgütlülüğün ve mücadelenin geliştirilmesiyle sağlanacaktır.

İnkarcılığın hala sürdürülmesi ve özgürlük mücadelesinin bastırılmak istendiğini her gün yaşayarak görüyoruz. Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin önünü kesmek isteyen gerici güçlerin çeşitli saldırı ve komplolarıyla her gün karşılaşyoruz. Özellikle Türkiye'nin inkarcı ve baskıcı zihniyeti sürdürmedeki kararlılığını ve bu yönlü saldırılarını her gün yaşamaktayız. Türkiye, inkarcı politikasını bırakmak istemediği gibi, diğer parçalarda da Kürt sorununun çözümünü engellemeye çalışmaktadır.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi ve talebinin yükseldiği bu süreçte, bu ülkeleri Kürt sorununu çözecek ya da bastırma ve tasfiye etme yoluna gidecektir. Türkiye'nin tutumunda görüldüğü gibi, tercih edilen demokratik çözüm değil, bastırma ve tasfiye etme yoluna gidecektir.

Değerli halkımız ve dostlar

Önümüzdeki yılların çatışmalı geçmesine yol açacak politikaları boşa çıkarmak ve demokratik çözümün önünü açmak sizlerin elindedir. 2005 Newroz'u, Kürdistan'ın tüm parçalarında, Avrupa'da ve dünyanın her köşesinde coşkulu ve kitlesel biçimde kutlanarak inkarcı ve bastırma güçleri geriletilmelidir. Halkımız, 2005 Newroz'u'nda sonuç alıcı bir ayağa kalkışla tarihimiz açısından yeni bir dönemi başlatmalıdır. İmkanlarla kazanma fırsatları,

tarihimizde ilk defa bu düzeyde bir araya gelmiş bulunmaktadır. Bunun için başta gençlerimiz ve kadınlarımız olmak üzere, yediden yetmiş Newroz alanlarını doldurmamız. Amed, Mahabat, Qamişlo, Hewler başta olmak üzere her yerde meydanlar dolup taşmalı, özgürlüğün ve demokrasinin zaferi bu Newroz'da ilan edilmelidir.

Newroz, halkın birliğinin ve gücünün farkına vardığı gündür. Bugün herkesin gözü Kürt halkının üzerindedir. Newroz güçlü geçerse, inkarcı güçlerin son çırpışları ve direnişleri kırılır. Binyılların özlemini ve on yılların mücadelesini taçlandırarak bu Newroz'la gerçekleşir. Kürt halkı, Newroz'u bu bilinçle 21 Mart'ta zirveleştirerek biçimde günlerce kutlamalıdır.

Kürt halkı ve tüm Ortadoğu halklarının özgürlüğünün güvencesi demokratikleşmedir. Demokratikleşmenin sağlanması için Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi deneyimi, demokratik konfederal örgütlenmeyi sağlamaya imkan vermektedir.

Tüm toplumsal kesimler, tüm köyler, kasabalar ve şehirler demokratik yapılanmasını gerçekleştirerek demokratik konfederalizmi kurumsallaştırmalıdır. Demokratik konfederalizm toplumu demokratik iradeye kavuşturacağı gibi, güç ve imkanların birleşmesini sağlar.

Tüm parçalardaki Kürt halkı, devlet sınırlarını engel değil köprü olarak değerlendirip, bu demokratik yapılanmaları demokratik konfederal bir ilişki içinde bir araya getirerek KONGRA GEL öncülüğünde Kürt demokratik konfederalizmini kurmalıdır.

Kürt halkı, Kürt demokratik konfederalizmiyle Türkiye, İran, Irak ve Suriye'de zihniyet değişikliği ve demokratikleşmeyi sağlayarak Ortadoğu demokratik konfederalizmini yaratmanın yapıcısı rolünü oynamalıdır.

Kürt Halk Önderi'ni ve KONGRA GEL'i sahiplenmek, Kürt halkının iradesini, kimliğini ve özgürlüğünü sahiplenmektir!

Kürt halkının iradesini kırmak ve halkımızı yine istedikleri gibi yönetmek ve kullanmak isteyenler, Önderlik ve KONGRA GEL'den kurtulmak için her türlü çirkin saldırıyı yürütüyorlar. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ve PKK'nın bu topraklara ettiği özgür düşünce, özgür duruş ve demokratik iradenin kökü kazınmak isteniyor. '98 yılında gerçekleştirilen uluslararası komplo, kök kazınmayı tamamlayarak özgür ve iradeli halk geçeceğinden kurtulmayı hesaplıyor. Bunun için, Kürt siyasetçileri, aydınları ve halkı üzerinde "Apo'yu ve KONGRA GEL'i bırakın" baskısı arttırılıyor. Uluslararası konjonktür kurduğu baskı ve teslimiyetin Kürt siyasetine ve halkına dayatılması günlük olarak sürdürülmektedir.

Kürt halkı ne 30 yıl önceki halktır ne de Kürdistan halkının iradesi bu baskılara boyun eğer. Kürt Halk Önderi'ne ve örgütüne sahip çıkarak, Kürt halkının iradesine, kimliğine ve özgürlüğüne sahip çıkalım! Kürt halkının özgür iradesini ve demokratik duruşunu Newroz'la birlikte başlayacak yeni sürecin ilk adımı olarak ortaya koyalım!

Serhildanı yükseltelim, demokratik konfederalizmi kuralım

Newroz, Kürt halkının varlığı ve gücünün dünyaya gösterdiği gündür. Dünya ve Ortadoğu, yeni siyasi dengelerin kurulacağı bir süreçten geçiyor. Bu süreçte kim örgütlülüğünü ve eylemini geliştirirse, siyasi gelişmelere ağırlığını koyma ve buna göre dengelerde yer alma imkanına kavuşur. Bu Newroz'da güçlü ayağa kalkış, Kürt halkını özgürleştirmede güçlü bir adım olacak ve Ortadoğu'nun temel gücü olarak siyasi dengelerde hak ettiği yeri alacaktır.

2005 Newroz'u tarihin en büyük serhildanı haline getirilmelidir. Özgür Kürdistan'ın en iyi biçimde demokratik konfederalizm ve Kürt demokratik konfederalizmiyle sağlanacağını 2005 Newroz'u'nda ortaya koyarak, Kürt ve Kürdistan tarihinde yeni bir dönemi başlatalım!

Newroz'da, Kürt sorununun demokratik çözümünü tekrar yüksek sesle haykıralım, bölge ülkelerinin inkarcılıktan vazgeçmesi için çağrı yapalım! Barışı savunma kararlılığı kadar, meşru savunmaya da hazır olduğumuzu gösterelim! Halkımız örgütlülüğü, manevi ve maddi desteğiyle; kadınlarımız, serhildanlara zılgıtları ve öncü düzeyde katılımlarıyla; gençlerimiz, coşkulu katılımıyla meşru savunmayı güçlendirip saldırıları püskürterek Kürt'ün iradesinin kırılmazlığını bir kez daha ortaya koyalım!

- Yaşasın Halkımızın İradesi Demokratik Konfederalizm!
- Yaşasın Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi!
- Yaşasın Başkan APO!
- Yaşasın Halkların Özgür, Demokratik ve Kardeşçe Birliğinin Günü NEWROZ!

KONGRA GEL Başkanlığı ve Yürütme Konseyi
14 Mart 2005

DEVLETİN TUTUMU SAVUNMA SAVAŞINI ZORUNLU KILIYOR

HPG Meclisi

Özgürlük hareketine karşı çok yönlü bir saldırı konseptinin yürürlükte olduğu bilinmektedir. Her türlü kirliliğin kullanıldığı bu saldırı kampanyasının merkezine Apocu hareketin konulması tesadüfi değildir. Ortadoğu ve Kürdistan'da yaşanan gelişmeler dikkatli bir şekilde incelendiğinde bu durumu görmek zor olmayacaktır. Bu açıdan bölgeyi yeni projeler temelinde dizayn etme arzusu ile Apocu hareketi etkisizleştirme çabaları arasında bağ kurmak yanlış olmayacaktır. Bu bakımdan bölgeye müdahaleyi 9 Ekim komplosuyla başlatmak daha doğru olacaktır. ABD, yapacağı müdahalenin kendi açısından sonuç alıcı olabilmesi için engel olarak gördüğü Özgürlük hareketini tasfiye etmeyi, planlamasının önemli bir bileşeni olarak ele almıştır. Uluslararası komplo ABD'nin aktif rol oynaması bu yaklaşımın bir sonucu olarak gelişmiştir. Saldırının birinci aşamasını oluşturan komplo, Özgürlük hareketinin beynini etkisizleştirmeyi, komuta kontrol sistemini dağıtarak hareketi başsız bırakmayı hedeflemiştir. Böylece başsız kalan gövdenin dağılacaklarını varsaymışlardır. Önderliğin halk ve kadrolar üzerindeki büyük etkisi bilindiğinden, bu güçten mahrum kalan ve morali bozulan kadro ve kitlenin örgütten kopacağı hesaplanmıştır. Saldırı hareketini yürütenlerin bu planları, Önderlik duruşu, halkın ve kadronun Önderliğe olan büyük bağlılığı sayesinde büyük oranda boşa çıkarılmıştır. Devrimci hareket ağır darbe almış, ama komplocular amacına ulaşamamıştır.

Hareketimize yönelik saldırının esas mimarı ABD

ABD'nin bölgeye müdahalesi ile Kürdistan ve bölge açısından eski sistemin köklü değişimi bütün ağırlığıyla gündeme oturmuştur. Aslında yaşananları kendine özgü III. Dünya Savaşı olarak nitelendirmek mümkündür. Zira bölgedeki dönüşümler çok kapsamlıdır ve ancak bir dünya savaşının yapabileceği niteliktedir. Kürtler açısından da geri dönülmez bir sürecin başladığını belirtmek abartılı olmayacaktır. Kürtleri artık eskisi gibi yok sayarak yönetmek mümkün değildir. Kürtler, bölgedeki demokratik dönüşümün temel dinamiklerinden biridir. Bölgedeki güç dengelerinde giderek kilit bir rol oynayacakları açıktır. Bunun yanı sıra ABD'nin bölgeye müdahale planlaması içerisinde Kürdistan'ın stratejik ve taktik bir değeri vardır. ABD, Kürtleri Ortadoğu politikasında en temel dayanaklardan biri olarak görmektedir. Bu yüzden Apocu hareketi, Kürt siyasetinde kendisi için en büyük engel olarak görmekte ve tasfiyesi için ne gerekiyorsa yapmaktan çekinmemektedir. Apoculuk ayrı bir stratejiyi ifade ettiğinden, yani halkların özgür iradesini ve birliğini öngördüğünden, ABD onu kendi girişimleri önünde bir engel olarak görmektedir. İşbirlikçi ihanetin örgütlenirilmesi ve Özgürlük hareketinin parçalanıp dağıtılmasının hedeflenmesi, Önderliksiz ve Özgürlük hareketinin yer almadığı bir çözümün öngörülmesi bu nedenlerden ötürüdür.

Komponun ikinci aşaması olarak ifade edebileceğimiz yeni saldırı konsepti çerçevesinde örgüt içerisinde bir operasyon yapılarak yönetim, kadro ve örgüt sistemi dağıtılmak istenmiştir. Önderlik üzerinde yoğun tecrit ve izolasyon uygulanarak sürecin dışında tutulmaya çalışılmıştır. Öte yandan

işbirlikçilik ve ihanet örgüt içerisinde örgütlenirilmiş ve örgüt tümünden Önderlik hattından koparılıp teslimiyetçi ve işbirlikçi bir zemine çekilmek istenmiştir. ABD'nin başını çektiği bu plan, Önderliğin müdahalesi, halkın ve kadronun sağduyulu yaklaşımı ve Önderlik etrafında kenetlenmesi ile bir kez daha boşa çıkarılmıştır. Hareket toparlanma sürecine girerek bu büyük tehlikeyi bertaraf etmesini bilmıştır.

Hareketimize yönelik saldırının esas mimarı ABD olmakla birlikte tek başına değildir. ABD ile Ortadoğu politikalarında görüş ayrılığına düşen ve çelişkili bir durum arz eden AB'nin de Özgürlük hareketine yaklaşımı ABD'den pek farklı değildir. Bununla birlikte bölgedeki çağdışı gerici rejimlerin, özellikle de Kürdistan üzerinde egemenlik kurmuş olan İran, Suriye ve Türkiye gibi devletlerin yaklaşımı tamamen imha etme temelindedir. Bunun için her türlü açık ve gizli en kirliliği ittifaklara girmiş durumdadırlar. Yine bölgedeki Kürt ilkel milliyetçiliği bu saldırı oyununda kendine biçilen rolü oynamaktan çekinmemektedir. Saldırıları tek boyutlu değil, çok yönlüdür. İdeolojik, politik, askerî, psikolojik vb olmak üzere oldukça kapsamlı, örgütlü ve planlı bir şekilde yürütülmektedir. Özellikle 2003 yılı ortalarından itibaren bu saldırı dalgasının aktifleştirildiğini, bu biçimde mücadeleyi tasfiye etmeye çalıştığını unutmamak gerekir. Ama bu haince çabaların Önderliğin müdahalesiyle önemli oranda boşa çıkarıldığını belirtmek mümkündür. Önderliğin 'Bir Halkı Savunmak' adlı savunmasıyla sürece müdahalesi, bu saldırıları önemli oranda bertaraf etmiş, hareketi ve halkı saldırılar karşısında ayakta tutmuş, bilinçli, örgütlü ve dirençli bir pozisyona ulaştırmıştır.

1 Haziran hamlesi bu gelişmelerden etkilenerek ortaya çıkmış, bu hamleyle bütün

bu saldırılar karşılanmaya çalışılmıştır. Hamle, hem içten ihanetçi dayatmaları aşmak hem de sürecin beraberinde getirdiği devrimci görevleri yerine getirmek için geliştirilmiştir. Bu süreçte gerilla; Önderliği, halkı ve mücadele kazanımlarını her türlü fedakarlığı göstererek savunacağını direnişle göstermiştir. Kahramanlık eylemleri, teslimiyetin ve ihanetin teşhir edilerek yenilgiye uğratılmasında ve siyasi sürecin kazanılmasında önemli bir rol oynamıştır. Kürt sorununun demokratik çözümünün daha yoğun bir şekilde tartışılmasını beraberinde gündeme getirmiştir.

1 Haziran hamlesi, Özgürlük hareketinin tercihi sonucu gelişmemiş, tarihsel bir zorunluluk olarak gündeme gelmiştir. Esasta Özgürlük hareketinin mevcut sorunları aşmadaki tercihi, demokratik siyaset yöntemidir. Ancak Türk devletinin halihazırdaki yaklaşımları buna imkan tanımamaktadır. Türk Devleti, Kürt sorununun demokratik çözümünde Özgürlük hareketinin yaptığı büyük fedakarlıklara ve barış sürecine yapmış olduğu büyük katkılara karşılık verme yerine, yok sayma politikasında ısrar etmekte, diyalog ve çözüme yanaşmamaktadır. Kuzey Kürtlerinin en sıradan demokratik ve halk olmaktan kaynaklı haklarını anlamsız bir şekilde reddettiği gibi, Güney Kürdistan başta olmak üzere diğer parçalardaki Kürt halkının kazanımlarını engellemek için de tüm imkanlarını seferber etmektedir. Olası gelişmeleri sınırlamak ve kontrolünde tutmak istemektedir. Önderliğimize, halkımıza ve Özgürlük hareketine karşı uluslararası desteği de arkasına almaya çalışarak savaş ve imha planları yapması, saldırılarını pervasızlaştırması, meşru savunma savaşını zorunlu kılmaktadır. Yakın süreçlerde yaşanan Kızıltepe, Şırnak ve Şemdinli

olayları, gerillaya yönelik imha amaçlı operasyonlar, Önderliğin çağrılarının ve uyarılarının cevapsız bırakılması, tecrit ve izolasyonun derinleştirilmesi kaçınılmaz olarak sıcak bir çatışmaya işaret etmektedir. Türk devletinin ateşle oynadığı açıktır. Olası kanlı bir sürecin ve büyük bir maddi manevi yıkımın gelişmesinden sorumlu olacak taraf, Türk devletinin kendisidir. HPG olarak bütün bu olup bitenlere karşı sessiz kalmamız mümkün değildir. HPG, bu sıcak gelişmeler içerisinde üzerine düşen tarihsel görevi başarıyla yerine getirecektir.

Gençliğin gerillaya katılımı demokratik mücadele yürütmek kadar önemlidir

Apocu hareketin doğuşu ve gelişimi hep gençlik ruhunun esas alınması sayesinde olmuştur. Özgürlük hareketinin ütopyalı, gelenekleri ve açığa çıkardığı mücadele gücü bunun tartışmasız böyle olduğunu göstermektedir. Önderlik başta olmak üzere Apocu hareket hep genç kalmayı başarmıştır. Gençliğin ideallerine, umutlarına ve hayallerine bağlı kalarak gençliğin enerjisini ve dinamizmini zorlu tarihsel görevlerin başarılması için esas almıştır.

Apocu hareket bir gençlik hareketi olarak doğmuştur. Bir avuç bilinçli ve inançlı gencin büyük tehlikeler ve imkansızlıklar içinde attığı mütevazı, ama kararlı adımlarla Kürdistan Devrimi'nin tohumları atılmıştır. Apoculuk ve gençlik veya Kürdistan Devrimi ve gençlik birbirinden koparılamayacak iki olgudur. Bu açıdan PKK'de gençlik özgün bir anlama sahiptir, zengin bir ideolojik politik içerik kazanmıştır. Halkların önemli tarihsel dönüşüm anlarında gençliğin rolü her zaman belirleyici olmuştur.

Ama Kürdistan Devrimi'nde gençliğin rolü daha çok belirleyici ve özgündür. Kürdistan'da devrimci düşüncenin demokratik ve özgürlükçü yaşamın öncülüğünü Apoculuk şahsında gençlik yapmıştır. Yine halkımızın çağdaş bir öncü örgüte kavuşturularak devrime kanalize edilmesi, gençlik sayesinde olmuştur. Gençlik, mücadele gerçekliğimizde her zaman tarihin açığa çıkardığı zorlu görevleri hiçbir kaygıya düşmeden omuzlayarak en ön saflarda yer almayı bilmıştır. Nice kahraman genç yoldaşlarımız hiçbir zaman zorluğu, tehlikeyi, ölümü devrimci görevlerin önüne engel olarak koymamış, halkın kurtuluş davasının başarıya gitmesi için gerektiğinde kahramanca ölmesini bilmıştır. Yani halkımıza yeni yaşam yolunu açmak için gerektiğinde ölümüyle özgür yaşamı yaratmasını bilmiştir. Bu nedenle gençlik, Apocu hareket içinde hep onurlu bir yere sahip olmuştur. Ve onurlu yerini her zaman koruyacaktır.

Gençlik, bilinci, enerjisi, dinamizmi ve yaratıcılığı ile gerilla mücadelesi temelinde yakıcı bir savaş seçeneğinin tarihsel bir zorunluluk olarak gündeme gelmesiyle birlikte en ön saflarda yer almasını bilmıştır. Gerilla esasta bir gençlik hareketi olarak dağlarda filizlenmiş, boy vermiş ve bir halkın umudu olmasını bilmıştır. Gerillayı salt bir askeri olgu olarak ele almak, beraberinde yetersiz bir yaklaşımı da getirir. Kürdistan'da gerilla farklı bir içeriğe ve kapsama sahiptir. Gerilla halka bilinç taşıyarak, onu örgütsel zemine çekerek çok önemli tarihsel dönüşümlere yol açmıştır. Bu bakımdan gerillanın demokratikleştirici ve özgürleştirici gücünü görmek önem arz etmektedir. Yine gerillanın ulusallaştırıcı, siyasallaştırıcı ve toplumsallaştırıcı etkisini iyi irdelemek gerekmektedir. Gerilla bu bakımdan çok önemli tarihsel bir görevi şimdiden başarıyla yerine getirmiştir.

Bugün eğer yok oluşa doğru giden bir halkın dirilişinden bahsedebiliyorsak, bu, gerillanın kahramanlığı sayesinde olmuştur. Gerilla direnişi olmasaydı, halkımızın bugün Kürdistan'ın dört parçasındaki kazanımlarından bu kadar bahsetmek mümkün olmayacaktı. Dolayısıyla herkesin, özellikle de günümüz gençliğinin bunu çok iyi bilmesi gerekmektedir.

Özgürlük hareketi bilindiği gibi uluslararası komplo sonrası kendisini stratejik ve taktik açıdan yeniden tanımlayarak yapılandırmıştır. Kendisini yeni bir ifadeye kavuşturarak çizgisini iki temel ayak üzerine oturtmuştur. Ayaklardan biri en geniş kesimlerin örgütlülüğüne dayanan halkın demokratik eylemliliğiyken, diğer ayağı da meşru savunma çizgisinde örgütlenmiş, mücadele kazanımlarının koruyucu gücü olan gerilla olarak tanımlanmıştır. En temel mücadele dinamikleri olarak da gençlik ve kadını kendisine esas almıştır. Özgürlük hareketi, demokratik siyasal mücadelenin geliştirilmesi, bunun için toplumun tepeden tırnağa kadar örgütlenmesinde gençliğe önemli roller biçmiştir. Gençliğin serhildanlarla sürecin önünü açmak için arzuladığımız kapsamda olması da belli bir çabası olmuştur. Böylece demokratik yaşamın örgütlenmesinde gençlik rol oynamaya çalışmıştır. Ancak şunu belirtmek gerekir ki, bu süreçte çeşitli yanlışlıklar da gözlemlenmiş, gerillanın yeni stratejimizdeki rolünü yeterince kavrayamama durumları yaşanmıştır.

“Özgürlük hareketi bilindiği gibi uluslararası komplo sonrası kendisini stratejik ve taktik açıdan yeniden tanımlayarak yapılandırmıştır. Kendisini yeni bir ifadeye kavuşarak, çizgisini iki temel ayak üzerine oturtmuştur. Ayaklardan biri en geniş kesimlerin örgütlülüğüne dayanan halkın demokratik eylemliliğiyken, diğer ayağı da meşru savunma çizgisinde örgütlenmiş mücadele kazanımlarının koruyucu gücü olan gerilla olarak tanımlanmıştır”

HPG III. KONFERANSI AÇILIŞ KONUŞMASI

MEŞRU SAVUNMA TEMELİNDE DİRENİŞİ GELİŞTİRELİM

Konferansımız olağanüstü bir konferans değildir. HPG yönetmeliğine göre belirlenen zamanda yapılmaktadır, fakat içinde bulunduğumuz süreç ve koşullar olağanüstüdür. Kapitalist uygarlık sisteminin yaşadığı tikanmalar, bunun Ortadoğu'ya yansımaları ve bölgede yaşanan derin tarihi ve güncel sorunlar, sistemin tikanmanın ve kaos en üst düzeyini yaşadığını göstermektedir. Bu durum, Kürdistan ve Özgürlük hareketimiz üzerinde de büyük etkilere neden olmuştur. Bundan dolayı her ne kadar konferansımız olağan bir konferans olsa da dünya, bölge ve Kürdistan'ın içinde bulunduğu olağanüstü koşullar, konferansın ağırlığının ve yükünün olağanüstü olmasını beraber getirmektedir.

Bilindiği gibi kapitalist sistem yaşadığı kasusu aşma amaçlı Ortadoğu'ya yönelik olarak ilk önce Irak üzerinden müdahalesini başlatarak siyasi, toplumsal, askeri ve kültürel bütün alanlarda yoğun bir süreci yaşamaktadır. Amerikan seçimlerinde yeni kabinenin oluşturulması ve Irak seçimleriyle kaostan çıkma çabalarının ikinci aşamasına geçirildiğini belirtebiliriz. Birinci aşama bölgede varolan eski statükoları kökten sarstı ve bu, geçmiş yüzyıl boyunca oluşturulan durumu ortadan kaldırdı. Böylece statükocuların kendilerini yaratmasının objektif zemini de kalkmış oldu. Fakat her ne kadar bu eski statüko kökten değiştirilmişse de, yerine yeni bir sistem hala kurulamamış, istikrar ve barış sağlanamamıştır. Dünya sistemlerinin bölgede yaşadığı çelişkiler de en keskin biçimleriyle yansımalarını göstermektedir. Yine müdahaleyle birlikte bölge halklarının oligarşik ve diktatör rejimler altında dondurulan, boğduran çelişkilerinin tümü bir kez daha diriltildi ve bu şekilde çelişkiler en canlı ve güçlü biçimleriyle ortaya çıktı. Bütün güçler kendileri için en uygun bir biçimde bu çelişkileri sonuca ulaştırma arayışı içerisine girmiş bulunmaktadır. Bundan dolayı bütün ilgili güçler hem uzun, hem de kısa vadeli, hatta günlük olarak gelişen durumları gözden geçiriyor ve günlük siyaset geliştiriyorlar.

Görülüyor ki, ikinci aşamaya da yakın süreçte bölgede bir barış ve istikrar ortamının yaratılma ihtimali zayıf. Müdahaleci güçler varolan çelişkileri çözmek yerine müda-

haleyi daha da genişletmek ve çelişkilerin çözümünde de zora daha çok önem vermektedirler. Buna karşı hem Kürdistan üzerinde egemenlik kuran devletlerin hem de bölgede kendi statükolarını korumak isteyen diğer devletlerin alternatif bir siyasetle bu çelişkileri bölge halklarının çıkarları doğrultusunda çözüme kavuşturacak bir duruşları da yok. Bundan dolayı öyle görünüyor ki, önümüzdeki süreçte özellikle de içinde bulunduğumuz 2005 yılında Irak'ta varolan istikrarsızlık sadece Irak'la sınırlı kalmayacak, komşu devletleri de etkileyecek ve birçok tarzda genişletilerek devam ettirilecektir. Bundan dolayı gerek genel hareket olarak ve gerekse de hareketimizin bir kolu olan Meşru Savunma Güçleri olarak HPG'nin, yani bizlerin bu yeni durumu ve bütün güçler arasındaki zorlu mücadeleyi objektif ve doğru bir şekilde görüp yerinde tespitler yapma; bu durumun bizim üzerimizde yaratacağı etkileri netleştirme, yürüteceğimiz siyaset ve atacağımız adımların neler olacağını tartışmak sürece cevap olma açısından kaçınılmaz bir durum ve önemli bir ilk adım olacaktır. Bu konferansın birinci derecede en önemli görevi budur.

Önümüzdeki süreçte bölgede devam edecek olan zorlu mücadele süreçlerini ve ortaya çıkabilecek gelişmeleri doğru ele alarak, buna göre siyasi, diplomatik, hatta meşru savunma çalışmalarında atacağımız adımları tespit ederek kendimizi hazırlayacağız. Buna bağlı olarak Kürdistan üzerindeki egemen devletlerin durumu eskiden daha zayıf bir konum arz etmektedir. Irak'a yapılan müdahaleyle birlikte bu rejimler ömürlerinin son demini yaşamaktadırlar. Bundan dolayı hem İran, hem Suriye hem de Türkiye büyük bir korku içerisindedir. Kendi zayıf durumlarından dolayı bölgedeki sorunların çözümünde ve bölgenin demokratikleştirilmesinde doğru bir projenin sahibi olmadıkları için daha çok savunma pozisyonunu içinde kendilerini tutmaktadırlar. Daha katı, daha saldırgan ve keskin bir tutum içerisine girmeleri ihtimali de oldukça yüksektir. Bu devletler arasında geliştirilen ittifaklar Kürtlere ve dolayısıyla da Kürt özgürlük hareketine karşıtık anlamını gelmektedir. Eğer Kürt özgürlük hareketimiz, stratejik yönden eksikliklere girmezse, bu devletlerin saldır-

gan politikaları onları güçlendirmeyecek, krizden çıkarmayacak, hatta kriz durumunu daha da derinleştirecek ve sonlarının gelmesini daha da yakınlaştıracaktır. Bundan dolayı başta İran, Suriye ve Türkiye olmak üzere bölge üzerindeki müdahalenin ikinci aşamasına ve bölgede rant savaşı yürüten devletlere karşı bütün özgürlük hareketimiz ve özellikle de Halk Savunma Güçleri olarak net bir yaklaşıma ulaşmak, meşru savunma savaşının içeriğini, bunun Kürdistan'ın dört parçasında yürütülme biçimini netleştirmek konferansımızın önemli bir görevidir. İran ve Suriye ile yürütülen eski siyasetin tekrar etmesi artık mümkün değildir. Buna ne bizim hareketimizin ne de o devletlerin pozisyonu yol vermektedir. Yine uluslararası koşullar da böyle bir şeye uygun bir zemin sunmamaktadır. Bilindiği gibi bölge devletlerinin yaşadığı krizin içeriğinde çözülemeyen Kürt sorunu bulunmaktadır. Bölgedeki bütün sorunların çözümü –oligarşik ve diktatör rejimlerin aşılması, demokrasiye doğru adım atılması– Kürt sorununun çözümünden geçmektedir. Doğru bir çözüm, yani Kürt halkının hakları tanınmadan bu krizin aşılması mümkün değildir. Bölgede Kürt sorununun demokratik siyasal yönden çözümü önünde duran ve krizin devam etmesinde rol oynayan birinci güç, Türkiye devletidir. AKP hükümetinin Kürt hareketine karşı yürüttüğü bu siyaset sadece Kürdistan ile sınırlı tutulmamakta, bütün bölgede üst düzeyde etkisi görülmektedir.

Önderliğimizin de belirttiği gibi dünya ve bölgede yaşanan gelişmelerle Türkiye artık bir yol ayrımına gelmiştir. Bu anlamda en zor durumu yaşayan devlet sistemi Türkiye, hükümet de AKP hükümetidir. Ya Kürtlere karşı sürdürdüğü klasik inkar siyasetini aşacak, demokratikleşmeye doğru gidecek, Türkiye'yi bu zorluktan çıkartacak, bölgedeki tüm sorunların bir anahtarı veya bir başlangıcı olacak ya da şimdiye kadar sürdürdüğü siyasetinde ısrar edecek ve bu da rejimin yaşadığı çözümsüzlüğü daha da derinleştirecektir. Altı yıllık tek taraflı ateşkese, başta Önderliğimiz olmak üzere bütün hareketimizin tek taraflı olarak yaptığı fedakarlıklara devletin verdiği cevap şu olmuştur: Bunlara karşı nasıl zaman kazanabiliriz? Bölgedeki

uluslararası siyaset dengesini kullanarak hareketi daha fazla nasıl zayıflatabilir, tecrit ve tasfiye edebilir ve dağıtabiliriz?

HPG sert bir kaya olmalıdır

Özellikle Irak'a yapılan müdahaleden sonra ortaya çıkan yeni durumla birlikte varolan krizin çözümü ve yeni bir sistemin yaratılmasında Kürtlere büyük bir rol düşmektedir. Kürtler için büyük bir fırsat doğdu. Bu durum ortaya çıktıktan sonra AKP hükümeti inkar ve imha siyasetini daha açık ve keskin bir şekilde yürüttü. Hem Önderlik üzerindeki psikolojik işkenceyi arttırmış ve tecridi derinleştirmiş hem de dış siyasetini hareketimize karşıtık temelinde yürütmüştür. Bölge güçleriyle ve uluslararası güçlerle her yönüyle bir ittifak geliştirmek istiyor. Hareketimize karşıtık bir cephe oluşturmak için bu güçlere her türlü tavizi vermeye de hazırdır. Bu saldırı siyaseti çerçevesinde bilindiği gibi geçen yıllarda hareketimiz yeni bir komployla karşı karşıya kaldı. Komploda Önderliğe karşıydı. Önderliği halktan ve hareketten koparmak amaçlanıyordu. Buna karşı hareketimize geçicimeli de olsa 1 Haziran kararını verdi. Önderlik 'Bir Halkı Savunmak' adlı eseriyle hem durum değerlendirmesinde hem de gerekli cevapların verilmesinde hepimize yol gösterdi. Hem Önderliğimiz hem de hareketimiz savaşın daha fazla derinleşmemesi için siyasi çözüm yolu temelinde birçok defa çağrılarda bulundu. Fakat özellikle de 17 Aralık Zirvesi'nin kararından sonra hükümetin yürüttüğü siyaset gösterdi ki, hareketimize karşı inkar ve imha siyasetini sürdürmede netliğe ulaşmışlar. Bu siyasetin özü, özgür Kürt'ün inkarı, bağımlı Kürt'ün kabulüdür. Bu anlamda yeni bir siyaset ve kararlar karşı karşıyayız.

1 Haziran Hamlesi'nin kararı içerik olarak siyasi bir karardır. Geliştirilen eylemlerin kontrol altında yürütülmesi gerekiyordu. Fakat ortaya çıkan gelişmeler ve ulaştığımız nokta bizlerden bu siyaset ve saldırıya karşı büyük bir direniş ve mücadeleye göre hazırlanmamızı istiyor. Kapsamlı bir direniş planıyla, bu siyaset ve kararın pratik olarak uygulanmasını sonuçsuz bırakabiliriz. Ayrıca Kürt sorununun çözümü için uygun koşulları yaratıp sonuca ulaşabiliriz. Bunun için başta Kuzey Kürdistan'da böyle bir görevle karşı karşıyayız. Önderlik her şeye rağmen kendi konumunu tehlikeye düşürerek bizlere talimat ve perspektif verdi. Konferansımızın bir görevi de siyasal gelişmelere göre kapsamlı bir meşru savunma planlamasını yeni dönem ve gelecek için geliştirmesidir.

HPG II. Konferansı'nda özerkleşmeyle yeni örgütsel modelin oturtulması için birçok çalışma yürütüldü. Hem örgütsel biçim ve anlayış hem de içeriğinin doldurulmasına ilişkin HPG'nin yeniden yapılandırılmasını doğru yorumlayıp, eksik ve yanlış yönlerini açığa çıkartarak bu çalışmayı sonuca ulaştırmalıyız. Artık askeri örgütsel sistem netleşmeli ve her alanda oturtulmalıdır. Konferansımızın diğer önemli bir görevi de budur.

Bilindiği gibi sistemin içindeki krize ve hareketimizin yaşadığı tikanlığa karşı Önderlik siyasi ve örgütsel, bilimsel ve felsefi yönden yeni bir bakış açısı geliştirdi. AİHM Savunması bunun temeliydi. Üçüncü savunması bunu çok açık biçimde karşımıza çıkardı. Önderliğin geliştirdiği yeni paradigma temelinde HPG'nin salt örgütsel yönde değil, zihniyet, yaşam, komuta ve yapı düzeyinde de kendini yeniden yapılandırması ve yeni paradigmaya göre bir açılım yapması gerekmektedir. Bu temelde adım atması gerekir.

Konferansımızın üzerinde durması gereken diğer bir konu da, güçlü bir ve bilinçli bir komutanın yaratılması noktasıdır. Bilindiği gibi, 20 yıla yakın bir süredir yürütülen silahlı savaşımız, uzun süreli halk savaşına dayanıyordu. Önderliğimizin 2 Ağustos 1999 kararıyla, tüm güçlerimiz Güney'e çekildi.

'Yeni strateji temelinde, şiddet anlayışımız ve savaşa bakış açımız ne olacak? Mücadele yöntemimiz nasıl olacak ve bu temelde gerilla mevzilenmesi nasıl olacak?' noktalarında yoğun tartışmalar yürütüldü. HPG I. Konferansı bu soru ve tartışmalara bir cevap verdi. Yani uzun süreli halk savaş stratejisinin aşılması ve yeni strateji temelinde geliştirilen meşru savunma çizgisinin anlaşılması açısından önemli bir konferanstı. Bu anlamda HPG I. Konferansı gerillanın yeni dönemdeki rolünü netleştirdi. HPG II. Konferansı'nda Önderliğin KONGRA GEL için belirttiği yeniden yapılandırılması projesi temelinde HPG'nin de özerkleşmesi ve buna göre kendini şekillendirmesi, yeni komuta anlayışını yaratması önemli görevler olarak belirlenmişti. İkinci görevi de, bölgede hızla gelişen yeni gelişmelere göre kendini mevzilemesi ve meşru savunma savaşı için hazırlanmasıydı. Bunun kararlılığıyla II. Konferans önemli bir noktayı. I. Konferans, gerillanın yeni dönem rolünü tespit etmesi, meşru savunma perspektifinin oluşturulması için önemliydi. II. Konferans yeni dönem perspektifini oluşturmak ve HPG'nin yeniden yapılandırılması temelinde güçlü bir meşru savunma savaşı perspektifinin oluşturulması anlamında önem taşıyordu. Bugün HPG'nin III. Konferansını yapmaktayız. Bu konferansın görevi de hem anlayış düzeyinde hem de örgütsel olarak yeniden yapılandırma çalışmalarını tamamlamaktır. Bu yönde önemli bir çalışmadır. Bu konferansımızın diğer önemli bir görevi de, Kürdistan ve bölgede ortaya çıkabilecek her türlü gelişmeye karşı başta Kuzey olmak üzere bütün parçalara yönelik geniş ve güçlü bir direniş mücadelesi için bir planlamaya ulaşmasıdır. Meşru savunma çizgisinde bu konferans görevini başarabilir. Bu plan çerçevesinde kendisini yeniden mevzilemesi, bütün eğitim ve pratik çalışmalarını yeniden geliştirmesi gerekmektedir. Bu iki noktada da konferansımız tarihi ve yaşamsal bir görevle karşı karşıyadır.

Hem pratik hem de örgütsel yönden içinde bulunduğumuz durumu göz önüne aldığımızda, kendimizi tüm görev ve sorumluluklara göre hazırlayabiliriz. Bu çerçevede kararlılık ve iddia düzeyimiz, yeniden yapılanma ve çözüm yönünde kendisini göstermelidir. 15 Şubat komposuna vereceğimiz cevap da bu yönlü olmalıdır. III. Konferansımız tüm savunma güçleri adına, Önderliğe bağlılığın, **Kemal Pir** ve **Bêritan** yoldaşların direniş çizgisi temelinde kararlılığın gösterilmesinin adımı olmalıdır. Bütün şehitlerimize ve özellikle 1 Haziran şehitlerimize ancak bu temelde cevap olabiliriz. Önderliğimizin önümüze koyduğu görevleri, halkımızın büyük ve güçlü umutlarını ancak böyle cevaplandırabiliriz.

Bir kez daha şunu diyoruz: Başta Önderliğimiz ve 30 yıllık mücadelemizin ortaya çıkardığı miras ve tecrübeler temelinde HPG'yi yenilmez bir aşamaya ulaştırabiliriz. Bununla HPG'yi tüm hareketimize, Önderliğimize yönelik geliştirilen planları tersine çevirebilecek konuma ulaştırabiliriz. HPG, sert bir kaya olmalıdır. Hareketimizin tarihinde olduğu gibi HPG'yi yaşamın yarattığı ve direniş çizgisi temelinde kahramanlık tutumlarını ortaya çıkartmaya devam eden bir sahaya ulaştırabiliriz.

Ve diyoruz ki, konferansımız Önderliğe bağlılık ve kararlılığımızın güçlenmesi, yenilenmesi konferansı olsun. Önderlik çizgisi özgür yaşam çizgisidir ve bu çizgi kazanacaktır, diyoruz. Hepimiz kendimizi Apocu fedai ruhuyla direniş çizgisinde derinleştirelim.

– Kahrolsun Her Türlü İhanet ve Teslimiyet Çizgi!
– Biji Serok APO!
– Biji Gerilla

20 Şubat 2005.

"Başta Önderliğimiz ve 30 yıllık mücadelemizin ortaya çıkardığı miras ve tecrübeler temelinde HPG'yi yenilmez bir aşamaya ulaştırabiliriz. Bununla HPG'yi tüm hareketimize, Önderliğimize yönelik geliştirilen planları tersine çevirebilecek konuma ulaştırabiliriz. HPG, sert bir kaya olmalıdır. Hareketimizin tarihinde olduğu gibi HPG'yi yaşamın yarattığı ve direniş çizgisi temelinde kahramanlık tutumlarını ortaya çıkartmaya devam eden bir sahaya ulaştırabiliriz."

HPG III. Konferans bildirgesi

APOCU RUHLA ÖZGÜR YAŞAMDA VE DİRENİŞTE ISRAR

HPG Meclisi

Tüm HPG komuta ve savaşı yapılarına

Bilindiği üzere HPG III. Konferansımız 20 Şubat-7 Mart 2005 tarihleri arasında delege arkadaşların yoğun ve aktif katılımıyla başarıyla gerçekleştirilmiştir. Konferansımız hemen hemen tüm alanlarımızın temsilini bulmakla birlikte KONGRA GEL'in birçok kurumunda bulunan arkadaşlarla toplam 179 delegenin katılımıyla yapılmıştır. Açılış konuşmasıyla başlayan konferansımız, divan seçimi ve gündem maddelerinin belirlenmesinin ardından gündem çerçevesinde mesajların, Önderliğimizin perspektiflerinin ve ordulaşma tarihimizi anlatan değerlendirme yazısının okunması ile devam etmiştir. Faaliyet raporlarının okunmasından sonra da sırasıyla siyasal askeri durum değerlendirmesi, taktik, örgütsel durum ve HPG'nin yeniden yapılanması gibi gündem maddeleri temelinde yoğunluklu tartışmalar gerçekleştirilmiştir. Tartışılan birçok husus karar tasarıları gündeminde de netleştirilmiştir. Dokuzuncu gündem maddesi olarak da eleştiri, özeleştirisi ve platformları yapılmıştır. Son gündem olarak, HPG Meclis seçimleri gerçekleştirilmiş ve 16'sı bayan, 26'sı erkek toplam 41 arkadaşımız meclis olarak seçilmiştir. Kapanış konuşması ile de konferansımız başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Yaşadığımız süreç gelişmeleri dikkate alındığında HPG olarak bir konferans tartışması ve kararlılığıyla sürece giriş yapmak oldukça önemlidir, önemli olduğu kadar da tarihseldir. Siyasal gelişmelerin bize öngördüğü görevleri, yaşadığımız konferans gerçekliği ile kararlaştırmak ve

planlamak kuşkusuz yerinde bir adım olmaktadır. Bu anlamıyla Önderliğimiz, halkımız ve hareketimiz üzerinde oynanan oyunlar ve uygulanan politikaların derinliğine dayatıldığı bir dönemde, sürecin açığa çıkardığı sorumluluğu yüklenmede HPG III. Konferansımız kendini bu konuda misyon sahibi kılarak, iddia ve kararlılığını yürüttüğü tartışmalar, geliştirdiği eleştiri ve özeleştirisi düzeyiyle ortaya koymuştur. Geleceğe dönük olarak da, olası her türlü saldırıya karşı meşru savunma savaşını daha da güçlendirerek cevap olma hedefini belirtmiştir. Dolayısıyla hem geçen sürecin yetersizliklerini bilince çıkarmada hem de geleceğin emrettiği görevleri belirlemede konferansımız gelişmelere denk bir yaklaşım düzeyini ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda önemli gelişmelere gebe olduğumuz 2005 yılının ilk aylarında yapılan HPG III. Konferansımız önemli bir kazanım niteliği taşımaktadır.

Değerli arkadaşlar

Konferansımızda önemle tartışılan ilk gündem maddesi, siyasal ve askeri durum değerlendirmesi olmuştur. Yürütülen tartışmalarda dünyada ve Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler değerlendirilirken, hareket olarak yeni dönem görevlerimiz de belirlenmiştir. Konferans tartışmalarımızdan hareketle sürece dönük yaklaşım düzeyimizi şu şekilde ifadelendirebiliriz: Üçüncü küreselleşme aşamasını yaşayan kapitalist sistem yeni bir kriz dönemine girmiştir. Küresel sistemin önderliğini yapan ABD ise, krizden çıkış yolunu aramaktadır. Bunu yaparken de 19. yüzyılda olduğu gibi klasik sömürge alanları yaratmak ne de 20. yüzyılda olduğu gibi savaşa paylaşımı esas almaktadır. Klasik ve yeni sömürgecilik politikaları yerine

küreselleşen kapitalizmin ihtiyaçlarına uygun politikalara yönelmektedir. Üçüncü küreselleşme aşamasındaki koşulların eski koşullara benzemediğinin farkındadır. Bilim teknikteki ilerleme kapitalist sisteme yeni kar alanları ve imkanları vermektedir. Küreselleşme ile birlikte uluslararası şirketlerin karlarında artışlar görülmüştür. Azami kar elde etme amacıyla hareket eden uluslararası şirketler, siyasal sistemin ihtiyaçlarına göre düzenleyip uygun hukuki çerçevelere sokarak hakimiyet kurmaktadır. Azami kar elde etme yönünde engel teşkil eden siyasal yapılanmalara da müdahale ederek etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır.

1989'da reel sosyalizmin çözülüşü ile iki blok arasındaki dengelere dayanarak ayakta durmaya çalışan ulus devletlerin dönemi aşılmıştır. Reel sosyalizmin çözülüşü, uluslararası şirketlerin karlarında artışlar yaratsa da esas olarak küresel kapitalizmin lehine değil, aleyhine bir gelişme olmuştur. Çünkü bu çözülüşün ardından kendini boşlukta bulmuştur. Dünyanın tüm sorunları ABD'nin başını çektiği kapitalist sistemin omuzlarına yüklenmiştir. Diğer yandan sistemin temsil gücü olan güçlerin kendi aralarında yaşanan ilişki ve çelişkiler de söz konusudur. AB ülkeleri, ABD karşısında kendi güçlerini koruyabilmek için kendi ölçülerinde insan haklarını dillendiren ve çifte standartlı ve çıkar özrümlü demokrasi anlayışıyla ulus ötesi siyasi bir birlik haline gelmeye çalışmaktadır.

Bizim açımızdan esas olarak değerlendirilmesi gereken coğrafya sistem krizinin en derin yaşandığı yer olan Ortadoğu'dur. Ortadoğu varolan siyasi, ekonomik ve askeri yapılanmasıyla küresel kapitalizmin önünde en temel engeli oluşturan

maktadır. ABD önderliğindeki sistemin sermayenin serbest ve güvenilir dolaşımını esas alan yayılımına karşı klasik siyaset mantığı ve ulus devlet örgütlenmesiyle direnmeye çalışmaktadır. Küresel sermayenin örgütlü devlet organizasyonu olan ABD İmparatorluğu, kendi gerilemesini durdurmak için, Ortadoğu'yu hedeflemektedir. 11 Eylül olayları sonucunda Afganistan'a ve ardından 2003'te Irak'a müdahale etmesi sistem kaosunu aşma amaçlıdır. Küresel sistem kar ve güvenliği esas aldığı için direnç gösteren Ortadoğu'ya müdahale etmektedir.

Irak'ta federal bir devlet oluşumu ortaya çıkabilir

Irak'a yapılan müdahale Ortadoğu'nun tümüne yapılan müdahale anlamını taşımaktadır. ABD hamlesiyle bölgenin statükocu güçleri darbe yemiş ve eski güçlerini yitirmiştir. Müdahale ile bastırılan ve dondurulan çelişkiler kendini açığa vurmuş, çelişkili ve çatışmalı bir sürece girilmiştir. Tüm etnik, mezhep ve dini çelişkiler su yüzüne çıkmıştır. Koalisyon güçleri sınırlı bir askeri başarı elde etmelerine rağmen yeni bir düzen de kuramamışlardır. Milliyetçi ve dinci direniş, müdahale güçlerini askeri yönde zorlamıştır. Ancak Kasım 2004'te ABD'de ortaya çıkan seçim sonuçları tarzda ve ittifaklarını genişletme konusunda belli değişiklikler temelinde müdahaleye aynı proje kapsamında devam edileceğini göstermiştir. ABD seçimlerinin ardından İran ve Suriye'yi de hedefleyerek müdahaleyi genişletebileceğinin işaretini vermiştir. Ancak bölgede yaşanan çatışmalı durum küresel kapitalizmin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirilmesinde bazı değişiklikler yapılmadığı takdirde bölge halklarının her yönlü özgürlük ihtiyacıyla uyuşmayacağından sonuca ulaşması ciddi zorluklarla karşılaşacaktır.

Bilindiği gibi, bölgede yaşanan gerici temeldeki direnişi kıskırtan ve destekleyen asıl güçler, bölgenin eski statükoculuğu ile beslenen bölge devletleridir. Tamamen monarşik, oligarşik ve teokratik sistemler biçiminde örgütlenen bu devletler, soğuk savaş döneminin bloklar arası dengesine dayanarak ömrünü bir yüzyıl uzatabilmiştir. Sovyetlerin yıkılışının ardından güç dayanağı oluşturulmada zorlanan bu güçler, kendi halkları ile yaşadıkları yabancılaşmanın mesafesi gittikçe açılmıştır. Bu devletler dıştan küresel emperyalist sistemin yönelimleri, içten de bölge halklarının demokratik talepleri arasında sıkıştırılmaktadırlar. Yaşanan bu sıkışma ardından, eğer halkların demokratik çıkarları ekseninde demokratik dönüşüme doğru bir evrimle yaşamazlarsa, bu güçlere gerici karakterdeki seçenekleri tercih etme kalacaktır. Ya müdahale güçlerine boyun eğme yolunu seçecekler ya da gerici direnişi besleyip kendi ömürlerini uzatmaya çalışacaklardır. Bu yönlü derin bir kriz yaşamaktadırlar. Açılım yapamadıklarından tıkanma ve sıkışmadan kaynaklı gerici ittifaklarını eskiye oranla daha açıktan sürdürmektedirler.

Türkiye, Suriye ve İran gibi statükocu güçlerin Kürt halkına karşı geliştirdikleri anti Kürt ittifakı bunun somut göstergesidir. Statükocu güçlerden Suriye ciddi bir yol ağızındadır. İsrail ile olan çelişkilerini çözümlenmiş, Kürt halkı üzerindeki

baskılarını arttırmakta, Kürt sorununda başat rol oynayan Türkiye ile anti Kürt ittifakı temelinde hareket etmekte ve farklı etnik ve mezhepsel grupların sorunlarını çözmeye yanaşmamaktadır. Suriye rejiminin bu politikası kendisi açısından bırakılmıyacak kadar daha da zayıflamasını sağlamaktadır. Artan baskılar sonucu Lübnan'dan askerlerini çekmesi de bunun bir sonucudur. Bu konuyla ilgili dini ve mezhepsel grupların sorunlarını çözemediği takdirde üzerindeki baskı artırılarak daha da güçsüzleştirilmeye ve teslim olmaya zorlanacaktır. Eğer bu politikadan sonuç alınmazsa ikinci bir Irak olma akıbetine de uğrayabilir.

İran'da 2500 yıldır kökleşmiş klasik devlet geleneği, 21. yüzyılın çağdaş gerçekleriyle uyuşmamaktadır. İran mevcut durumuyla çağa ters düştüğü için zorlanmaktadır. İran'da demokratikleşme ihtiyacı giderek güncelleşmesine rağmen, dinin aşırı siyasallaşması demokratik açılımların önünde engel teşkil etmektedir. Aslında farklı halkların varlığı, bu konuda belli bir esneklik temelinde farklı halkları bir arada yaşatma geleneği ve tarihsel direniş kültürü, İran'da demokratikleşmeye yakın bir ortam oluşturmaktadır. Fakat İran'daki yönetim gerekli esnekliği göstermediği gibi savunmacı bir siyaset yürütmekte ve anti Kürt ittifakının bir parçası haline gelerek statükocu pozisyonunu devam ettirmektedir. Kürt halkının özgürlük taleplerine demokratik uzlaşılı ile cevap vermemektedir. İran'ın Türkiye ile tarihsel ve siyasal çelişkileri olmasına rağmen, Kürt sorununda aynı paralellikte yaklaşım sergileyebilmekte ve Kürt halkı üzerindeki baskılarını arttırabilmektedir. İran Kürt sorununu çözerek herhangi bir dış müdahalenin zeminini ortadan kaldırmak yerine statükoyu koruma yaklaşımı ve siyasal gelişmelerden duyduğu korkuyla kendisini daha da daraltan politik uygulamalar içine girmektedir. Bu durum İran'ı zayıf düşürmekte ve ABD müdahalesine açık hale getirmektedir. Nitekim ABD İran üzerindeki baskısını arttırmakta ve istediği çizgiye getirmek için askeri seçenekleri dahil müdahaleyi gündemde tuttuğunu çeşitli biçimlerde dillendirmektedir.

Irak'ta ise mevcut çatışma durumu devam ederken ABD siyasal yöntemlerini daha fazla devreye sokarak belli bir istikrar oturtmaya çalışmaktadır. Irak'ta ağır çatışmalı bir ortamın yaşanmasına rağmen seçimlerin yapılmasında ısrar etmesi de bunun göstergesidir. ABD seçim öncesi belli planlamalar yaparak bu seçimi kendisi açısından bir hamleye dönüştürmek istemiştir. Müdahale öncesi gerilim yaşadığı AB ve Rusya ile ilişkileri düzeltmek ve bu temelde kendi cephesini genişletirken direnişçilerin güç aldığı siyasal atmosferi gidermek bu planlamanın önemli bir parçasıdır. Seçimleri bir meşruiyet zemini olarak değerlendirip ve bunu birçok çevreye kabul ettirerek müdahalesinin zeminini güçlendirmek amaçlanmıştır. Seçimlerden sonra Avrupa başta olmak üzere birçok gücün seçimlerin meşruiyetini kabul etmesi ve Irak politikaları konusunda ABD'ye eski sıkıntıyı yaşatmayacak açıklamalar yapmaları da seçim öncesi yapılan planlamanın sonuçlarıdır. Seçim sonrası ortaya çıkan tüm gelişmeler seçimden önce planlanmış se-

“Sürecin açığa çıkardığı sorumluluğu yüklenmede HPG III. Konferansımız kendini bu konuda misyon sahibi kılarak, iddia ve kararlılığını yürüttüğü tartışmalar, geliştirdiği eleştiri ve özeleştirisi düzeyiyle ortaya koymuştur. Geleceğe dönük olarak da, olası her türlü saldırıya karşı meşru savunma savaşını daha da güçlendirerek cevap olma hedefini belirtmiştir. Dolayısıyla hem geçen sürecin yetersizliklerini bilince çıkarmada hem de geleceğin emrettiği görevleri belirlemede konferansımız gelişmelere denk bir yaklaşım düzeyini ortaya çıkarmıştır.”

HPG'nin sürece karşı etkili kılınmasında diğer önemli bir çalışma olarak öz savunma çalışması ele alınıp irdelenmiştir. HPG II. Konferansı'nda kararlaştırılan, fakat şimdiye kadar ciddi bir çalışma olarak ele alınmayan öz savunma çalışması kapsamlı değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Çalışmanın taktiklerimiz açısından önemli HPG Şubat 2004 Genişletilmiş Meclis Toplantısı'nda tartışılmasına rağmen önemle ele alınmadığından bu çalışma hiçbir karargahımızda pratiğe geçmemiş, en çok zayıf kalan bir çalışma sahası olmuştur. Meşru savunma savaşının geliştirilmesi ve taktiklerin hayata geçirilmesinde öz savunma çalışmasının hem uzun hem de kısa vadede getireceği avantaj ve açılımlar değerlendirilmiştir. Süreç gelişmelerinin geldiği aşamada meşru savunma savaşının Kürdistan dışında da gerçekleşmesinde en temel rol oynayacak gücün öz savunma gücünün olacağı dikkate alındığında mutlaka ve hızla örgütlenmesine gitmek yerinde bir adım ve kazanım olacaktır. Bu temelde bu çalışma tüm alan karargahlarının önüne birincil görevi olarak belirlenmiştir.

Örgüt olmak varılmakla özdeşir

Diğer yandan dört parçaya yönelik taktik yaklaşımımızın ve mevzilenmemizin nasıl olması gerektiği, konularında kapsamlı değerlendirmeler yapılmıştır. Türkiye sahası başta olmak üzere İran, Suriye ve Irak sahasında Önderliğimizin dönem perspektifleri ve bu devletlerin halkımıza yönelik politikalarını dikkate alarak girilecek yaklaşımlar belirlenmiştir. Bu temelde uzun ve kısa vadede atılması gereken adımlar tespit edilerek somut taktik yaklaşım ortaya konulmuştur.

Tamamıyla siyasal sürecin hizmetinde açılımı ve kazanımı esas alan bir taktik duruş dile getirilirken çeteciliğe de dikkat çekilmiş, bu temelde de hem yaşam tarzımızda, hem komuta duruşumuzda, hem halka yaklaşımda, hem de eylemsel faaliyetlerimizde ideolojimize, örgütsel yaklaşımımıza ve meşru savunma anlayışımıza ters hiçbir yaklaşımın asla kabul edilemeyeceği dile getirilmiştir. Diğer yandan süreci sabote edecek eylem tarzlarına karşı da tüm komuta ve savaşçı yapısının duyarlı kılınması gerektiği de önemle vurgulanmıştır.

HPG'nin halkımıza ve örgütümüze yönelik gelişen tüm saldırılara karşı zamanında cevaplama ya da cevapsız bırakmama temelinde Apocu ruhun özünü daha aktif bir durumda olması gerektiği dile getirilirken, geçen dönemde zaman zaman açığı çıkan pasif tarz eleştirilmiş, önümüzdeki dönem açısından bu konunun giderilmesiyle yönelik hassas bir yaklaşımın sergilenmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Geldiğimiz aşamada 2005 yılının pratik sürecine girerken genel gücümüz açısından 1 Haziran sürecinin önemli bir tecrübe, birikim açığı çıkarttığı ve nitel bir gelişim sağladığı rahatlıkla belirtilebilir. 1 Haziran Hamlesi, HPG olarak güçlü ve yetersiz kalan yanlarımızı bilince çıkarttığımız bir süreç olmuştur. Bu anlamda açığı çıkan bu potansiyelin 2005 yılında güçlü kullanılması halinde önemli kazanımlar getireceği sonucuna varmıştır.

Konferansımızda diğer önemli bir gündem olarak örgütsel durumumuz değerlendirilmiş, bu temelde alanlar bazında ve komuta geçişimizde açığı çıkan durumlar somut değerlendirmeye tabi tutularak HPG'nin yeniden yapılanma sürecinde yapması gerekenler net bir biçimde ortaya konulmuştur.

Geçen sürecin açığı çıkardığı bir diğer gerçeklik de örgüt olma bilincinin, çizgimizin yaşamsal ve hakim kılınmasında birincil koşul olduğudur. Diğer bir yanıyla örgüt olmak, var olmakla özdeşir. Güçlü bir gelecek için örgüt geçişini korumak kadar bu konuda derinleşmek kendini dayatan bir olgu olmaktadır. Hem askeri bir örgütlenme olarak hem de halkımızın umutlarının kilitlendiği bir merkez olarak HPG açısından bu can

alıcı bir husus olmaktadır. Süreç gelişmeleri ile dış saldırılar dikkate alındığında HPG'nin sağlam, sağlıklı ve kendi özgünlüğünde yeni paradigmaya denk bir örgütsel yapılanması vazgeçilmezdir.

Konferansımız geçen iki yıllık süreçte genel hareket olarak yaşadığımız örgütsel sorunlar kapsamında HPG gerçekliğini değerlendirmiş, HPG'nin çizgi karşısındaki duruşunu irdelerek yetersiz kalan yönleri dile getirmiştir.

Bilindiği gibi örgütsel kaos olarak da nitelendirebileceğimiz son süreç, Önderlik müdahalesi ile çetin bir mücadele yürütülmüş, Apocu çizgi hakim kılınmış, örgüt birliğimizi bozmak ve dağıtmak isteyen iç ve dış güçler etkisiz hale getirilmiştir. Yaşanan bu süreçler karşısında HPG, özellikle de Önderliğimizin verdiği perspektif ve güvenle net bir tavır sergilemiştir. HPG'deki tavır netliği geç de olsa 1 Haziran kararı ile somutlaşırken genel hareket toparlanmasında önemli bir etkileme düzeyini de açığı çıkarmıştır. HPG'nin genel yaklaşımı böyle ifadelendirilse de

mutunda da gerçekçi ve güçlü bir mücadele tarzıyla sorgulama ve aşma zorunluluğu bulunmaktadır. Devlet, iktidar ve savaş eksenli beş bin yıllık sistem zihniyetinin yarattığı şekillenme, davranış, ilişki, kişilik, yapı ve komuta gerçekliğimizde etkilerinin varlığını koruduğu, yaşadığımız süreçler somutunda açığı çıkarmıştır. Özellikle de Önderliğimizin ortaya koyduğu eleştirilen yanlarımızın etkisiyle şekillenen ordu anlayışımızda ortaya çıkan klasik komuta tarzının güçlü çözümlenme gereksinimi kendini bir zorunluluktan ziyade, bir ihtiyaç olarak dayatmaktadır. Aşırı benmerkezci, tahakkümcü, yetkici, bireyci, hiyerarşik ve devletçi zihniyetin dönüşüme tabi tutulması önemlidir. Bu anlamda derinlikli ve bilinçli bir mücadele ihtiyacı komuta ve yapı gerçekliğimizde sağlanmalıdır. Bu eksende verilemeyecek çizgisel ve ideolojik durumun götürüleceği noktanın kendi kendini taşıyıp etme olacağı bilinmektedir. Önderliğimizin de savunmalarında dile getirdiği şekliyle özgürlük için yola çıkmış tüm hareketlerin

ya da kuantumun olasılık ve belirsizlik ilkesinden hareketle kararsızlığa, ikircikliğe, mücadelesizliğe ve nihilizme düşme- mek önemlidir. Çünkü geçen süre zarfında, özellikle bu kavramlar yeterince anlaşılmadığı için yanlışlıklar birçok durum hem komuta hem de yapılarımızda yaşanmıştır ve halen de etkileri vardır. Bilhassa demokrasi olgusu adeta sorunlar karşısında mücadelesiz kalmayla özdeşleştirilerek liberalizmin doğallaştırılmasına yol açmıştır. Liberal duruş demokratik duruş olarak lanse edilmeye çalışılmıştır. Hatta bu gerçeklik altında çevresiyile mücadele içinde olmayan, deyim yerindeyse kimseyle arasını bozmayan komuta ve yapı duruşu ideal düzeyde ele alınabilmiştir. Buna bağlı olarak demokrasi adına HPG'nin bir meşru savunma gücü olarak temel alt yapı taşı olan disiplin olgusu ciddi anlamda gevşetilmiş, bireye göre disiplin ölçüleri ön plana çıkmıştır. Bazı alanlarımızda demokrasi ve birey iradesi adına talimatlar reddedilmiş, hatta talimat olgusu rahatsızlık uyandıran bir olgu olarak ortaya çıkmıştır. Şüp-

ğu egemen sistemin mezhebi olmaktan kaçacağı yeni paradigma ışığında aşma iddiasında olduğumuz bir gerçektir. Kavramları yerli yerine oturtmadığımız takdirde sistemin mezhebi haline gelme tarihte görüldüğü olduğu gibi olası bir risktir. Bu anlamda değişim ve dönüşüm çizgisinde arayışlarımızda derinleşme çabalarımız vardır. En son III. Konferans gerçekliğimiz ve ulaştığımız kararlaşma düzeyimiz bunun somut ifadesidir. Ancak değişim konusunda tümüyle tutuculuğu aşmama ya da ağır bir tempoda seyrettiğimiz temel bir eleştiri konusu olmaktadır. Demokratik ekolojik toplum gerçeğine model olacak bir savunma gücünü açığı çıkarmak HPG'nin temel görevleri arasındadır. Bunun için bu amacımıza ulaşmada esas alacağımız araç eğitimidir. Şu bir gerçek ki, eğitim olgusu aydınlanma ihtiyacını derinliğine yaşayan Ortadoğu ve onun insanı açısından hem bir araç hem de amaç niteliğindedir. Bu anlamda eğitimi ister toplu, ister bireysel olsun yaşamımızın her alanında hakim kılmak, bizim açımızdan kaçınılmazdır ve değişimin de birincil koşuludur. Her türlü düşman saldırısına karşı aktif savunma pozisyonunda olarak, cinsiyet özgürlükçü demokratik ekolojik toplum kurma doğrultusunda eski alışkanlık ve zihniyete karşı iç mücadeleyi derinleştirmek döneme cevap olma anlamını da taşımaktadır. Yani içinde bulunduğumuz yüz yıl geçişinde HPG olarak başarıyı hedefliyorsak hem düşmanlarımızla hem de kendimizle çok keskin bir mücadele içinde olmalıyız.

Konferansımız bu eksende HPG'nin Önderliğimizin ortaya koyduğu meşru savunma çizgisine karşısındaki duruşunu ele almış ve zayıf kalan, zihniyet devrimine giriş yapmayan yönlerini güçlü eleştirilere tabi tutmuştur. Özellikle komutaları ele almıştır. Öncelikli olarak iktidarcı zihniyetten kaynağını alan yetkici ve özerk komuta duruşu değerlendirilmiştir. Geldiğimiz aşamada bu hususlarda kendini doğru çözmeyen, bu temelde değişimi kendinde oturtmayan komuta duruşlarının hem yapı hem de örgüt nezdinde kabul görme- yeceği önemle dile getirilmiştir. Yetkinin etkin bir hizmet ve daha çok çalışma aracı olarak kullanılması, yetkiye dayalı gelişecek kadro ve örgüt yaklaşımının hızla aşılması gerektiği belirtilirken yapıyı kapsayan ilişkilerinde tahakkümü değil, yoldaşlık ve örgüt ölçülerini esas alan komuta duruşlarının öngörüldüğü belirtilmiştir.

Bu anlamda örgütsel yapılanmada HPG'nin demokratik merkezilikte demokrasiye ağırlık vermesi, yetkiyi bireylerde sabitleştirmeyi aşması, alternatifli kadro ve komuta yaklaşımını kendini örgütlemesi, kurumlaşmalarının derinleştirilerek en üsten en alta kadar tüm komuta ve yapıda eğitim düzeyini geliştirerek ideolojik-örgütsel duruşun güçlendirilmesi, bunların yanında bilimsel yaklaşım kadar maneviyatın da hakim kılınması tartışmalarımızın özünü oluşturan konular olmuştur.

Önderliğin geçmiş savaş pratiğine yönelttiği eleştiriler ve ideolojik düzeyde verdiği özelleştiriler karşısında HPG'nin duruşunun alanlar somutunda açığı çıkan komuta duruşu ve yönetim tarzları somut değerlendirilerek eleştiriye tabi tutulmuştur. Bu anlamda da karargahlaşmalar sisteminin geçen süreçte istenilen düzeyde oturtulmadığı, esas ve tali işlerin örgütlenme düzeyinde ve sistem yaratmada zayıf kaldığı, çalışmaların koordine arkadaşta merkezleştiği, ekip çalışmasından ziyade karargah yönetimlerinin birbirini işletmede yetersiz kaldığı, paylaşımcı ve kolektif yönetim anlayışının geliştirilemediği, koşturmacı ve parçalı kalan bir yönetim tarzının öne çıktığı, döneme denk bir yoğunlaşma kapsamı ile çalışmaları planlı ele alma yönünün eksik kaldığı, yine HPG'nin tüm çalışmalarını kendi çalışması olarak görme- me ve bulunduğu alanla sınırlı kalma, kadroya kapsayıcı yaklaşmama ve kadroyu işletmedeki zayıflıklar tartışılan konular arasında yer almıştır. Bu temelde eyaletler bazında somut eleştiriler geliştirilerek yönetim gerçeğimiz irdelenmiş ve eleştirilmiştir.

“Uluslararası komployu boşa çıkarmanın temel bir boyutu HPG olarak aktif savunma yaklaşımımız kadar nitel, özellikle de nicel gelişime ağırlık vermemiz olmaktadır. Önderliğimizin de sıkça vurguladığı gibi HPG'ye katılımları hızlandırmak, nitelikli savaşçı alımını sağlamak ve gençleri özgür yaşamın merkezi dağlara çekmek konferansımızda belirlediğimiz esas hedefler arasında yer almıştır.”

“Özgürlük hareketi olarak başarmaya ve kazanmaya mahkumuz. Çünkü içine girdiğimiz 2005 yılının çok kapsamlı ve şiddetli geçeceği bir gerçektir. İmha, savaş ve saldırı konseptinin Önderliğimiz, halkımız ve mücadelemiz üzerindeki planları dikkate alındığında daha kapsamlı bir emek, çaba ve disiplin içinde olmamız gerektiği açıktır.”

sürece yönelik üslenmesi gereken misyonunda zayıf kaldığı da eleştiri konusu olmuştur. Bu anlamıyla örgüt içi sorunlara dönük olarak savunmacı pozisyon ve öncülüğe tam soyunmama durumları değerlendirilirken, etkili ve aktif olmaması özelleştirilmesinin gereken bir konu olmaktadır. Diğer yandan HPG'nin genel netlik pozisyonunun yanı sıra bireyler düzeyinde sürece anlam vermeyen muğlak ve istikrarsız kalan durumlar da görülmüş, net duruşun ideolojik, psikolojik, örgütsel içeriği tam doldurulamamıştır. Sürecin ağırlığı komuta duruşumuzdaki yetersizlikle birleşince gelişen pratik süreçte zorlanmalar gündeme gelmiştir. Konferansımız yaşanan bu süreci kapsamlı ele alarak HPG'nin yeni paradigma karşısındaki örgütsel yapılanmasını, anlayış düzeyiyle komuta tarzında değerlendirmiştir.

Önderliğimizin son savunma gerçekliğinde ele aldığı devlet, iktidar ve savaş eksenli zihniyet yapılanmasının HPG so-

beş bin yıllık zihniyeti çözmedikleri taktirde aynı akıbete uğramaktan kendini kurtarmayacakları bir gerçektir. Dolayısıyla böylesi bir mücadeleyi gerçekleştiren özgürlük savaşçıları veren bir savunma gücü olarak emir komuta zincirinin varlığını doğru geliştirme yaklaşımından hareketle ideolojik sapmalara, yanlışlıklara girmeden hiyerarşi, demokrasi, iktidar, devlet ve savaş doğru ele alma ve doğru mücadele etme ihtiyacı halen gündemimizdedir.

Özgürlük demokrasi kadar ciddi ve disiplin isteyen bir olgudur

Hiyerarşi çözümlerken bir askeri örgütlenme olma gerçeğinden hareketle yararlı ve pozitif yönüyle ele alma negatif yanlarından da kendimizi arındırma gereği vardır. Demokrasi adına anarşizm, liberalizme ve disiplinsizliğe kayma-

hesiz demokratikleşme ihtiyacımız vardır, ancak disiplinden, emir talimat olgusundan vereceğimiz her taviz bizi bir savunma gücü olmaktan çıkaracaktır. Böylesi bir yapılanmanın bir halkın özgürlük mücadelesini yürütme iddiası da doğal olarak tükenmeyle yüz yüze kalacaktır. Demokrasi her şeyden önce örgütlü olmak, örgütlü mücadele yürütmek, özgürlükler için mücadele etme gücü göstermektir. Önderliğimizin “demokrasinin dili eylemdir” demesi anlamlıdır. Yine “demokrat insan, halkı örgütleyen ve eyleme geçirendir” vurgusunu yapmaktadır. Özgürlük demokrasi kadar ciddi ve disiplin isteyen bir olgudur. Önderliğimizin özgür bir insan olmanın yanında en disiplinli bir bireyi temsil düzeyi halkımız, örgütümüz, hatta düşmanlarımız tarafından bile bilinmektedir. Bu anlamıyla değişim ve dönüşümü yaşarken olguları yerli yerine oturtmak önemlidir.

Beş bin yıllık zihniyetin yarattığı tahribatı HPG olarak Önderliğimizin ortaya koydu-

8 MART KADIN KİMLİĞİNE SAHİP ÇIKMA GÜNÜDÜR

PAJK KOORDİNASYONU

Hangi halktan olursa olsun Ortadoğu kadınlarının ortak bazı değerleri vardır

8 Mart'ı kutlarken, Ortadoğu kadını'nın bu mirası sahiplenme bilincine kavuşması, bunun üzerinden kendi zeminine uygun mücadele araçlarını yaratması ve ana eksenli toplum düzeninin değerlerini yeşertmesi bir gereklilik olmaktan öte öz ihtiyaçtır. Uygarlığın ilk şekillendiği mekanında, uygarlık krizinin derinden yaşandığı, kördüğüm olmuş çelişkiler yumağında boğuntuya uğrayan kadın gerçeğini sistemin çarklarının dışına çıkararak yeniden tanımlamak ve yaşatmak, zor olduğu kadar, çok hayati bir çıkış yoludur aynı zamanda. Hangi halktan olursa olsun, Ortadoğu kadınlarının ortak bazı değerleri vardır. Ana tanrıça kültürünün ortaya çıkardığı bu değerlerin ürünleri, tarihte birçok halkın sentezi olan Sümerlerde birleşerek uygarlığı yaratabilecek kadar verimli olabilmişse, kadın yaratıcılığını yeniden ortaya çıkarma, yeni yaşam düzeneğini kurmada belirleyici role sahip olma zemini de vardır. Arap, Fars, Kürt, Türk, Asuri, Yahudi ve diğer halklardan kadınlar, insanlığın en köklü sorunlarının giderilmesine ön ayak olarak, en eski mekanda, en köklü çözüm alternatifini de geliştirmiş olacaktırlar. Bu eksende hedef ve girişimlerle kadınların hareket geçmesi ve örgütlenmesi, Ortadoğu kadını ve halklarının çıkmazlarını aşabilmesi için çok önemli. Ancak mevcut durumu dikkate aldığımızda, her şeyden önce kadının yaşadığı gerçekliği çok boyutlu olarak çözümlemenin ihtiyacı ön plana çıkmakta. Her halktan kadınlar kendi ekseninde, kadın olmanın yarattığı sorunları kendi çapında sorgulasa, yine kendi çapında cevaplar geliştirmesi de güncel bazı kazanımların ötesine geçilemesine yol açıyor. Bunun tarih bilinciyle, özgür kadın bakışını yaratamamaya ve mevcut erkek egemen zihniyetin etkisinden çıkamamaya bağlantısı vardır. Kadının özgürleşme sorunları temel noktalardan sorgulanmayınca, tüm Ortadoğu kadınları kadın kimliği ile bir araya gelme zeminlerini yaratamıyor, ortak örgütlenemiyor ve istikrarlı ortak yürüyüşler geliştiremiyor.

Her kadın grubu, içinde bulunduğu toplumsal yapının ve hatta siyasal akımın öncelikleri üzerinden hareket etmektedir. Mevcut kadın örgütlerinin büyük çoğunluğu halkın veya içinde bulunduğu siyasal akımın en aktif eylem gücü olurken, kadın kimliğini dillendirse de, aslında kadının kimlik sorunu hiçbir zaman birincil sorun olamıyor. Ortadoğu kadınlarının bir araya gelebilme sorunları bir yana, bu konuyla alternatif çözümler yaratamadığı gibi, mevcut zihniyetin bilinçli veya bilinçsiz aktif uygulayıcılığı yapılıyor. Kadınlar kendi halklarına karşı duyarlı olacaktırlar elbette. Ancak duyarlılığın bu tarzı, sistemin değişimine katkı sunmadığı gibi, kadını da biraz daha sistem içleştiriyor, yaşanan kördüğümüne biraz daha alet ediyor, kirliliği artırarak araçlarına daha çok bulaştırıyor. Her bir kadın örgütü, bünyesinde bulunduğu ideolojik siyasal yapılanmanın bir kopyası haline gelerek, aslında kadın özgürlük mücadelesinin özlü gelişimini de geciktiriyor ve yanıltıcı bir gelişim seyri oluşturuyor.

En bariz örneklerini Irak zemininde günlük olarak takip etmek mümkün. ABD askerleri işgalden hemen sonra soluğu Bağdat genelevlerinde alıp, bir de bunu kamuoyuna teşhir ederek böbürlenirken, Batı karşıtı bağnaz dinci militanlar da, Batı'ya özenmeyi önlemek adına, sokaklarda başı açık kadınla-

“Ortadoğu kadınının, yaşadığı çıkmazlara doğru tanımlar getirerek özgür kadın kimliğine sahip çıkmak ve özgür, demokratik, barışçıl ortamlar yaratmak için mücadele etmesi çok önemli. Kadınların geliştireceği ortak buluşma zeminlerinde, sorunlarına cevap olabilecek projeler üretmeleri, barış ortamını kadınlar arasında sağlamaları ve Ortadoğu'nun tüm zenginliklerini kadın ortamlarında yaşatmaları, çıkmazları aşmada temel bir rol oynayacaktır.”

rın kelle avcılığını yapmakta. Ortadoğu değerlerini koruduğunu iddia edenlerle, Ortadoğu'ya demokrasi getireceğini iddia eden bu taraflar arasında nasıl bir fark var sormak lazım. Tek farkı birinin kadınları bedenen, ötekini ruhen öldürdüğü. Ama roller bunun tersi de oluyor. Bağnaz kesimler, çağın çok gerisindeki tutucu ideolojileriyle, kadına düşülmeyi, konuşmayı ve sosyal ilişki geliştirmeyi yasaklamakla beraber, kadın olmayı potansiyel suç gibi görüp, cezalı yaşamasını reva görmekle ruhen ölmesini sağlarken, ABD, kendi imparatorluğunu kurabilmek için, binlerce kadın ve çocuğun ölümüne yol açan asrın savaşını başlatmakta. Demek ki aslında, kadına yaklaşım boyutuyla tarafların birbirinden çok fazla farkı yok. Dahası, kan davası haline gelen, milliyetçiliğin kısır döngüsünde boğuşan halklar arası savaşlarda, kadınların payına düşen büyük trajediler oluyor. Arap-Yahudi çıkmazında, Kürt-Türk çatışmasında, Irak-İran savaşında, Suriye, Lübnan-İsrail gelişiminde uzun vadeli acılar çeken hep kadın ve çocuklar oldu. İşgal edilen toprakların ilk önce kadınlarına tecavüz edilmesi, hiçbir ataerkil ahlaka aykırı olmadı. Savaşlarda erkeklerle beraber savaşan kadınlar, buna ek olarak 'Havva, Adem'e hizmet için yaratıldığından!' bir de kadın olarak görevlerini yerine getirmek zorunda kaldı. Her kadının bir sahibi olmasının şart olduğu ataerkil düzende, savaşta sahipsiz kalan kadınların durumu başlı başına bir handikap. Savaşta çok yarı veren, erkeklerin nüfusunun kadınlardan daha düşük olduğu ülkelerde her bir erkeğe resmîyette dört, ama aslında daha fazla sayıda kadın düşü. Tabii bir de islamiyetin erkeğe tanıdığı bir hak olması itibarıyla, bu kadar kadınla evlenmenin kazandırdığı meşruiyet, her evde bir harem yaratılmasına sebep oldu. Kadının buna karşılık söyleyeceği bir şey olamıyor. Çünkü kendi yaşamını idame etme hakkına

sahip değil. Bu hakkı olsa bile, gerçekleştirilmesi için gerekli olan toplumsal anlayış söz konusu olmadıktan sonra özgüven sahibi olamıyor. Bu koşullara rağmen, savaş süreçlerinde çocuklarını besleme, kollama, yetiştirme ve tabii namusunu koruma sorumluluğunu da yerine getirmek zorunda.

Uygarlığın ilk yasaları kadına karşı değişmeden sürüyor

Kadının karşı karşıya olduğu trajediler listesini, günlük olarak Ortadoğu'da yaşanan olaylarla uzatmak mümkün. İşin özü, etnik, dini, kültürel her türlü milliyetçilik, her türlü egemenlik kadını paramparça ederek öldürüyor. Kürtçe'de bir beddua vardır. 'Xweliya miriya serwebê' (başınıza ölü küllü serpsilsin.) Bu beddua, kadının yaşadığı gerçekliği anımsatıyor. Üzerine ölü küllü serpilen kadının, ölü küllü serpilen toplum oluyor. Çürüyen kördüğüm, Ortadoğu kaosunun derinleşerek sürmesine yol açıyor. Bu handikaplara yol açan zihniyetin, ne Ortadoğu kadınına ne de Ortadoğu insanına kazandıracığı bir şey olamaz.

İdeolojik siyasal tıkanmanın sonuçları kadına böyle yansırken, toplumsal töreler, başlı başına bir kadın katliamını yaşatmakta. Üstelik sadece Arap halkı gibi daha kapalı toplumlarda değil, AB'ye girmenin eşliğinde olan Türkiye'de bile bu böyle. Bu anlamda aslında Ortadoğu'da hala kadınlar yaşam hakkını elde edememiştir. Uygarlığın ilk kanunları olan Hamurabi ve Asur yasalarında, kadının tecavüze uğraması halinde, kadını mağdur eden kişinin kadının fiyatını ödemesi şart koşulur, ödeme yapıldıktan sonra istenildiği gibi kullanılabilir ve hatta öldürülebilir. Fiyatı ödeyenin insafına kalyordu artık. Fiyatı ödeme koşulları yoksa, babası veya kocası kadını öldürme hakkına sahipti. Aradan bin yıllar geçti. İn-

sanlık dünya sınırlarını aştı. Uygarlık sorgulanır oldu. Ama uygarlığın ilk yasaları kadına karşı değişmeden sürüyor. Değişim dönüşüm süreçleri, tıkanan sistemi yenileme arayışları çok dillendirilen kavramlar olsa da, değişimin turnusol kağıdı kadındır. Kadının köleleştirilmesi üzerinden büyüyen uygarlık, kadının bağımsızlık, özgürlük yolunda atacağı adımlarla ters orantılı olarak temellerinden sarsılacaktır. Bu anlamda değişim dönüşümün Ortadoğu'da yaşamsallaşması için, kadın özgürlük hareketlerinin mücadelesi hayati önemdedir.

Ortadoğu kadınının, bu çıkmazlara doğru tanımlar getirerek gerek özgür kadın kimliğine sahip çıkmak adına, gerekse de özgür demokratik ve barışçıl ortamlar yaratmak adına mücadele etmesi çok önemli. Kadınların geliştireceği ortak buluşma zeminlerinde, sorunlarına cevap olabilecek projeler üretmeleri, barış ortamını kadınlar arasında sağlamaları ve Ortadoğu'nun tüm zenginliklerini kadın ortamlarında yaşatmaları, çıkmazları aşmada temel bir rol oynayacaktır. Yahudi ve Arap kadınları, Kürt ve Türk kadınları, şii ile sunni kadınlar, Kerkük'ün Türkmen, Kürt, Sunni Arap, Asuri kadınlarının kuracağı dostluk ilişkileri, sorunların savaşı da çözülebileceğinin somut kanıtı olacak. Kadının barış ve demokrasi mücadelesi, kadının yaratacağı yaşam alanlarında özgün tanımlara kavuşacaktır. Ancak kadın bakış açısı ile mevcut sorunların ele alınabilmesi için, bağımsız kadın zeminlerine ihtiyaç var. Mevcut erkek egemen ideolojik siyasal yapılarının etkisinden çıkarak, Ortadoğu kadınının feminal dünya bakışını yaratmak, yaşamı bunun ekseninde yeniden şekillendirmek gerekli. Yani sisteme alternatif seçeneklerin oluşturulması ve giderek gelişecek olan kadının yaşam alanı üzerinden mevcut rejimlerin uygulama alanlarını daraltmak gerekmektedir. Toplumsal yaşamın

tamamen dışında kalarak, salt cins kurtuluşu üzerinden hareket etmekten söz edilmiyor elbette. Bu, kısa sürede marjinalleşmeye götürür. İhtiyaç olan toplumsal sorunların çözümü için, kadın bakış açısı temelinde özgürlükçü alternatif zeminler oluşturmak ve erkek egemen sistemin verili yaşamının gölgesinden çıkmaktır. Yeni yaşam alanı kadın eksenli olup, tüm toplum kesimlerinin özgürlüklerini koruyarak kapsamayı esas almakta. Bunun yanında mevcut toplumsal, siyasal, hukuki mücadeleyi sistem içerisinde yürütmek de ertelenemez bir ihtiyaç. Ancak mücadelenin niteliği, araç ve yöntemlerini doğru belirlemek çok önemli. Mücadele araçları verili sistemin verili araçları değil, kadın karakterine uygun, yaratıcı ve yaşamsallığı ifade eden araçlar olmak durumunda. Bunların gerçekleştirilmesi için, sistemin oluşturduğu etnik, dini, kültürel, coğrafik vb sınırları önce zihniyette aşmak, toplumun hücrelerine sinmiş olan 'böyle yaşadık, böyle yaşamaya devam edeceğiz' tarzındaki kaderciliği yenmek gerekmektedir. Ortadoğu'nun tanrıça kültürünün bin yıllarca yaşanan tarihsel gerçeği, kadınların, yaratıcı ve öz güç sahibi olduklarının en büyük kanıtı. Dolayısıyla kadınlar insanlığın ilk toplumsal şekillenmesinde belirleyici bir rolün sahibi olabildilerse, özgün yaşam alanları kadar, özgün mücadele araçları ve insani yöntemlerle değişim dönüşümü sağlama gücünü de yaratabilirler. Maalesef belli bir entelektüel düzeyi olan az sayıdaki kadının dışında, Ortadoğu kadınlarının büyük çoğunluğu ne bu tarihin ne de kendilerinde mevcut olan, ama ortaya çıkarılması için çok çaba harcanması gereken potansiyelin bilincindedir. Uygarlık tarihinin kadına ait tüm değerleri belleklerden silmek, ideolojik bombardımanı kesintisiz uygulamasının bir sonucu olan bu bilinçsizliğin giderilmesi için bir aydınlanma sürecine ihtiyaç var. Önderliğimizin kadın rönesansı olarak ifade ettiği bu mücadele süreci, tüm Ortadoğu'yu ve giderek insanlığı kapsayan bir süreç olacak. Zaten içinden geçtiğimiz süreçte, halkların birbirinden bağımsız, tek başlarına gelişim seyrinde olması, kaos durumundan dolayı mümkün değil. Bütün halkların aktivitesi, birbirini çok yoğun olarak etkilemektedir. Aynı şey, tabii ki kadınlar için de geçerli. Bu sebeple ortak mücadele zeminlerinin gelişebileceği çok avantajlı olabilecek bir dönemin tüm imkanlarını kullanarak özgürlükte karar kılmak ve bunun mücadelesini yükseltmek gerekli. Sistem içinde demokratik mücadele araçlarının geliştirilmesi ile beraber, sivil toplum biçimindeki alternatif yaşam seçeneklerinin oluşturulması, iki temel mücadele alanı olarak birbirini besleyecek ve devrim niteliğindeki gelişmelere yol açacaktır.

Özgür dağlarda kadının yaşam alanını oluşturmaya çalışan Kürdistanlı kadınlar olarak, kadın rönesansının gerçekleşmesinde önemli bir rol sahibi olmanın zemini oldukça güçlüdür. Özgürlük mücadelesinde verilen bedellerin manevi gücü, demokratik, ekolojik, cinsiyet devrimi temelinde şekillenen alternatif ideolojik yapısı, binlerce kadının özgürlük tercihindeki ısrarı ve sistemin dışındaki özgür mekanlardaki konumlanmalarıyla, bu rolü oynayabilmesinin imkan dahilinde olduğu açıktır. Savaş ortamında ordulaşma, ideolojik siyasal alanda partileşme ve daha sonra üç ayrı (ideolojik, siyasal ve meşru savunma temelinde) örgütlenmeye kavuşan kadın hareketi, artık çok daha geniş bir örgütlenme olan **Koma Jinen Bilind** tarzında örgütleniyor.

Sema YÜCE

Fikri BAYGELDİ

Zekiye ALKAN

Rahsan DEMİREL

Kişilikleri oldukça ilginç, ilginç olduğu kadar da vatanseverlikleriyle, görev anlayışlarıyla hiç Kürdistan'dan çıkmamış, hatta bölgeden de çıkmamış olanlara taş çıkartır cinsinden bir savaşıllıkları söz konusuydu. Yani PKK'nin istediği militan tipi olmak ancak böyle olabilir diye düşünüyorum. Bu arkadaşlarımız da öyle; bu temelde bir gelişmeye sahip olduklarını, gelişmelerinin bu yönlü olduğunu gösteriyorlar. Bilinç düzeylerini biraz daha iyi anlamakta yarar olabilir. Tabii bu mektuplar bunu yeterince ortaya koyuyor. Çok güçlü siyasi değerlendirmeler gerçekten ancak bu kadar yapılabilir. Doğruları bundan daha fazla belirlemek mümkün değil. Tam bilinçli diyebileceğimiz siyasal yaklaşımları söz konusu. Bir de düşmana cevap olmasını da çok iyi biliyorlar. Yani siyasi değerlendirmeye yetinmiyorlar. Alman emperyalizminin sözcüsü bir İçişleri Bakanı'na çok yaman bir karşılık veriyorlar. Alman Bakan "PKK bundan sonra çok daha sert bir tavırla karşılaşacaktır" diyor. Onlar da "Biz de bu kararımızla bir karşılık vereceğiz" diyorlar. Yani düşman dayatmasına karşı militan duruşa çok duyarlılar.

Kendi sahaları Avrupa sahası, ama Avrupa'nın özgüllüğünü de ihmal etmiyorlar. Bir de bu özgülde halka sesleniş var. Şüphesiz bu da bu şahadetlerin kıymetini kat be kat artırıyor. Aslında onlar tarih ve insanlık şahitleridir. Kesinlikle enternasyonalizm çağrısı var, anti-sömürgecilik ve anti-emperyalizm kadar, insanlığa çağrılar ve bu temelde özgürlük şahitlerine selamları var. Yani hem kavrayış derinliği hem de cevap verme hem yurtseverlik hem de insanlık bağlılığı kesin.

Biz biraz da kadın yönleriyle üzerinde durmayı gerekli görüyoruz. Çünkü raporlarımızdaki çarpıcı birkaç değerlendirme hala aklımda. Gerici, ilkel milliyetçi önderlik üzerine çarpıcı belirlemeleri, bu önderliği ayak bağı olarak görmeleri ve gericiçilik biçiminde karşılık vermeleri var. Bizim kadının yaklaşımımızı özgürlük tutkusu olarak değerlendirdikleri anlaşılıyor. Yine cinsellik alanına ilişkin çarpıcı bir değerlendirmeleri var. Çelişkilerin en yoğun olduğu alan olduğunu söylüyorlar, böyle çok mücadeleci bir alan olarak değerlendiriyorlar. Sanırım cinsellikte köleleştirmeye karşı da büyük bir anlayış ve özgürlük yaklaşımıyla dolu olmaları söz konusu. Yani önderlik anlayışları, kadın özgürlük anlayışı ve cinsellikte de mücadele anlayışları hayli derinlik-

li. Kendilerini feda eden sıradan birer yurtsever değiller. En değme militanın ulaşmadığı bir bilinç, bir özgürlük tutkusu ve felsefesi kadar pratik yaşamına da sahip olduklarını gösteriyorlar.

Bu anlamda bizim parti geçteğimizde netleştirmeye çalıştığımız, hem de yoğun bir biçimde işlediğimiz doğru önderlik anlayışı bu şahadetlerde büyük anlam ifade ediyor. Gerekli olan ucuz duygular için yaşam değil, özgürlük tutkusunun yaşanmasıdır. Bu, çok güçlü ifade ediyor. Önemli olan cinsel düşkünlük filan değildir, cinsellikteki mücadeleyi, oradaki düşkünlüğü, oradaki savaşımları görebilmeliyiz deniliyor. Bizim de biraz açmaya çalıştığımız buydu. Bu yoldaşlar bunu da çok iyi değerlendirip öyle bir anlamda ve bu anlama denk düşün büyük bir eylemlilikle karşılık veriyorlar ki, değerleri bir kat daha artıyor. Büyük kadın özgürlük savaşıllığı diyecekse, bunu bu anlayışta göreceksin. Yoksa ucuz laf edip de birer dedikodu küpü olmaktan çıkmayan ne kadar militanımız olduğunu da biliyoruz. Onları bu temelde bu arkadaşlara saygılı olmaya davet ediyoruz. Yine birçok kadından beten erkek var, cinselliği en iğrenç biçimlerde yorumlayanlar var. Onlara da bu cümlelerdeki oldukça çarpıcı anlayışı yakalamalarını salık veriyoruz.

Eğer şehitlere bağlı olacaksak, böyle kişilikleri birazcık çözümlenmeli ve çözümlenmiş olan bu kişilikleri doğru anlamalıyız. Başka türlü onların büyüklükleri anlaşılabilir. Kendinize başka türlü yiğit kadın ya da erkek diyemezsiniz. Nitekim ben de bazı değerlendirmeler yaptım. Benim de son bir iki yıl içinde kadın özgürlüğüne ilişkin olarak yaptığım değerlendirmeler var. Bu yoldaşlar özellikle bu değerlendirmelerden çok etkilenmişler veya onları kendi kişiliklerinde çözümlenmişler. Bu yönüyle beni de yakından ilgilendirir. Bir yerde kadın özgürlük hareketinin öncüleri oldular.

Özgürlük arayışının günlük tutkusu içinde olmak, cinsellikte böyle tek doğru çözümlenmeye ulaşabilmek, bu temelde gericiçiliği yargılamak, bizim bu son yıllarda en çok peşine düştüğümüz ve sonuç almaya çalıştığımız konulardır. Bu konularda en etkin davranışı, en makul ve doğru olanı, en doğru tavrı göstermek demektir. Bunlar onun şahitleri oluyorlar, kadın özgürlük militanları oluyorlar. Bu yönüyle değerleri hayli yüksek diye düşünüyorum. Kesinlikle hakkını vermek gerekiyor.

Bunlar yaşamı anlamayan yoldaşlar değil, yaşamı en iyi anlayan yoldaşlar oluyorlar. Yaşamın baharında, böyle pırlanta gibi yaşamakla yüz yüze olan kişilikler oluyorlar. Açık, değerlendirmeleri karşımızda. Yaşları çok genç. Biliyorsunuz, Avrupa'da yaşamın her türlüyle gün gün, saat saat karşı karşıyalar. Buna karşı Avrupa'da böyle bir eylemi gerçekleştirmek, gerçekten benim bile değerini tarif etmekte güçlük çektiğim bir büyüklüğü temsil etmekte olur. Ki, PKK'nin büyüklüğünde bunları bulmak zor değil. PKK'nin böyle binlerce şehidi var. Çok iyi biliyorum, teslim olmamak için yaşamını adayanlar arasında en başta genç kızlarda böyle bir direnme olayı var. Zaten Newroz şahitlerinde de ağırlık onlardadır. Yine bunun gibi en zor koşullarda teslimiyete karşı binleri aşan direnişçi de var. Ama bu kadar çarpıcı olanına, hem de bilinçli ve planlı temsilcisi olanına da bu yoldaşların şahsında rastlıyoruz.

Kuşkusuz çıkarılması gereken sonuçlar var özgürlüğün PKK'deki gerçekleşmesine dikkat etmek anlamında çıkarılması gereken sonuçlar var. Bu şahitlerin anısına bağlı olmanın gerekleri nelerdir? Bunlar nasıl yerine getirilir? Buna ilişkin mesaj çok çarpıcı, çağrılar çok anlamlı. Bilinç yoğunluğunu en çok yaşayan yoldaşlar olmaları, dediğim gibi bunu çözümlenmelerin bütün derinliğine ulaşmış olarak ortaya koymaları bizi "PKK'de çözümlenmeleri sonuna kadar özümse, özgürlük tutkusunu esas al, cinsellikte bile doğruyu yakala, cinselliği bir egemenlik veya köleleştirme aracı olarak görme, saygılı ol, gerici önderliklere ve önderlik özelliklerine karşı sonuna kadar diren; emperyalizme, sömürgeçiliğe ve onların her türlü ittifakına karşı en çok güçlüyüz dedikleri ve en çok saldırdıkları dönemde en güçlü eylemi koy" sonucuna götürüyor. Bütün bunlar büyük çağrılardır ve tabii hakkını vermek biz geride kalan yoldaşlara düşer. Tabii anlamına göre savaşarak, anlamına göre militanlaşmayı bilerek karşılık vermek en doğrusu ve yegane yoldur. "Anlamadım, derinliğini kavrayamadım, kendime göre uyguluyorum" demek, şehitlere saygısızlıktır, bu büyük Newroz şahitlerine kötülüktür. Tabii buna hiç birimizin hakkı olmadığı gibi, gerçekten onların ardılıysak, gerçekten bu tasa altında bu şahitlerin anısına bağlı özgürlük savaşılları olacaksak, o zaman ona göre bir yaşam, ona göre bir savaşım şarttır.

şarıyorsunuz. O zaman ne mutlu bize diyebilirsiniz. Böyle şehitlere sahip olmak kadar, onların bizim önümüze koydukları görevlere sahip çıkmak ve bu görevleri başarma olanlığını yakalamak da yakıcıdır.

Eylemliliğimiz şehit anısına bağlılığın eylemliliğidir

Ben de kendi payıma hiç şüphesiz bu şahitlerin değerini anlayabilecek durumdayım. Önderlik uygulamaları var. Öğrenebildikleri ve söyleyebildikleri kadarıyla bir değerlendirme. Evet, bunlar olmadan önce de vardık ve bu yoldaşların şahadetinden sonra daha güçlü var olmaya çalışırız. Bizim öyle sıradan bir var olmayla karşılık vermediğimiz biliniyor. Özellikle kadın şahitlerin böyle çarpıcı tarzda ortaya çıkmaları, bizim de kadın kişiliğine gösterdiğimiz ilgiyle yakından bağlantılıdır. Bu şahitler sizin sandığınız gibi kendiliğinden ortaya çıkmış veya size layık olmak için çıkmış şahitler değildir. Çözümlemelerle bağını biraz kurdum. Bizim kadın sorununa yaklaşımımızla ilişkileri kesin bu şahadetlerin.

Dediğim gibi, siz şehitlere bağlı olmak isteyebilirsiniz, hiç şüphesiz onlara saygılı olmaya çalışacaksınız. Ama bu derinden bir etki biçiminde olmazsa ve yaşamsal bir güce dönüşmezse ikiyüzlü bir anma olur veya çok göz yüze, o eski ölümlere dökülen gözü yaşlılığı benzer bir anma olur ki, yakışmaz ve şehitlere hakaret olur. Aslında onun da anlamı vardır. Belli ki tam hakkını vermek, ancak savaş gerçekliğimizi emperyalistine, sömürgeçisine ve işbirlikçisine karşı sürekli geliştirmekle mümkündür. Bu, kadın özgürlüğünü, yine aynı zamanda erkeğin de kendine özgürce yaklaşımını gerekli kılar. Tek boyutlu değildir, tek yanlı değildir, bu konu derinlik kazanmak anlamına gelir. Bence bu çok esindir. Yani ille büyüklüğüne anlam vereceksak, artık bununla oynamamız gerekiyor. Hele kızların, hele kadın erkek yaklaşımlarının bununla oynamaması gerekiyor. Oynarsak ne olur dersiniz, lanetlenirsiniz. Hem bu değerlere bağlı olduğunuzu söyleyeceksiniz hem de onların meşalesi altında kirli işler yapacaksınız; özgürlük, militanlık, savaşa çelişen ilişkiler içinde olacaksınız. Bu, hakarettir ve kabul edilemez. Bizim bu sonucu çıkarmamız gerekiyor.

Onlar da duyguların en yücesini biliyorlardı, onlar da Önderliğin özgürlük tutkusunu çok iyi biliyorlardı. Karşılık biraz böyledir, sizin verdiğiniz gibi değildir. Onlar yaşamı anlıyorlar. Burası da çok önemli. Cinselliği bile bu kadar yorumladıktan sonra anlamaz olurlar mı? Sizin için bu ne demektir? Bu, temel dürtüleri bile savaş gerçekliğiyle bağlantılı olarak değerlendirmek demektir. Bu aynı zamanda önümüze büyük görevlerin konulması demektir ve kesinlikle böyledir. Çünkü biz bunları olmamış gözyle değerlendiremeyiz. Büyük şahitlerdir onlar, planlı ve kesin sonuç alıcı bir eylemi gerçekleştirmişlerdir. Anlamı da böyledir. Çağrısı çok nettir bu şahadetlerin. Çünkü partimizin şahitleri oluyorlar. Hep "Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!" diyorlar. Eğer bu adlar şahitlerle yaşıyorsa, bu değerlere sahip çıkmak zorunludur. Onlar kendilerini şuraya buraya, aile gericiçiliğine, bilmem şu gericiçiliğe, şu emperyaliste, şu düşün yaşama kesinlikle tes-

lim etmediler. Amansızca savaşarak kendilerini ortaya çıkardılar.

Bundan çıkarılması gereken sonuç, herkes böyle eylem yapsın olamaz. Hayır, birileri yüz yılda, bin yılda bir yapar bu eylemi. Onlar da böyle tarihe geçerler ve bu şeref onlara mal olmuştur. Birisi Diyarbakır surlarında, birisi İzmir'in Kadife Kalesi'nde, bir eylem de Almanya kalesinde oldu. Bunlar kendi tarihimizin, yazgımızın hep olumsuz bitirilmeye çalışıldığı kalelerdir. Diyarbakır ulusal imhamızın can çekiştirilerek sonuçlandırılmak istendiği yerdir. Batı metropolü, Türkiye metropolü, İstanbul, İzmir hakeza öyledir. En az Kürdistan'ınki kadar kitlemizin mezara gömülmek istendiği bir yerdir. Avrupası da, Almanyası da Kürt'ün beteri beteri bir biçimde mezara gömülerek sonunun getirilmek ve "bittiler" biçiminde ilan edilmek istendiği bir yerdir. Bu büyük zulüm, imha ve bitiriliş kalelerinde böyle birkaç büyük eylem ihtiyaç olabilir. Böyle yerlere bunlar talip oluyor ve bu eylemleri gerçekleştiriyorlar. Başkalarının yapması artık karikatür olur, gerekmez de.

Dediğim gibi bu eylemi yüz yılda bir, bin yılda bir birileri yapar ve onlar da bunlar olmuştur. Fazlasına gerek yoktur. Başka yerlerde başka tür eylemler olur. Gerilla eylemliliği diyoruz. Örgütçü ol, onlarca serhildan gerçekleştir; bunun militanı ol, bunun şehidi ol. Yüzlerce gerilla alanı var, gerilla ordusu kur, eylemini gerçekleştir, onun şehidi ol. Çıkaracağın sonuç budur. Büyük bir gerilla şehidi olmak için gerilla ordusunu geliştirmek ve gerilla savaşını biraz daha tırmandırmak zorunludur. Biz **Mahsum KORKMAZ** yoldaşın şahadetinde de buna benzer şeyler söyledik. Gerillada ısrar kişiliği dedik ve anısına yapılacak tek doğru karşılığın Kürdistan dağlarında gerillayı bölükler düzeyinde dolaştırmakla mümkün olacağını belirttik. Anıya bundan başka türlü bağlılık olmaz. Nitekim bunu biraz kanıtlamaya çalıştık. Yine eğer ille de böyle şehitlere ihtiyaç duyulacaksa, daha üst bir savaşımın yoluna yürürlerse, ona layık olabilirler. Savaşı bir zirvenin eşliğine getirirlerse veya ona yol açabilirlerse, şahadetleri bir anlam ifade edebilir. Hareketimiz böyle şehitlere açıktır. Ama bu öyle kolay gerçekleşmiyor. Böylesi şahitlerin anlamı yücedir. Onu ne çok daraltarak, ne çok abartarak, ne onların gölgesine sığınarak, ne de onları yadsıyarak karşılamak doğru bir karşılama tarzı olabilir. Bu çerçevede şahitleri anmak, onları yaşama geçirmek ve komutaları altında savaşıma katılmak en doğru anma biçimidir.

Ben kendi eylemimi de büyük oranda şehit gerçekliğine bağlı kalmanın eylemliliği olarak değerlendirdim. Onlar da bizi güçlendiriyorlar. Fakat bizim gerçekleştirdiğimiz eylemlilik de kesinlikle onların yolunda yürüdüğümüzü gösteriyor. Bu çok zor bir yürüyüştü, amansız bir mücadeledir. Mücadelemizin özü bunu gerçekleştiriyor, biz de saygıyla karşılıyoruz. Şimdiye kadar yapana da, yapılanı da daha amansız ve tam zaferi biraz daha yakalamış bir tarzda götürüreceğiz. Bu, tarihte ve yaşam gerçekliğimizde mutlaka yerini bulacaktır. Bu temelde onları yalnızca bir günde değil veya böyle sıkça anma günlerinde değil, her an yaşamımızda ve mücadelemizde anlamlı kılarak anıyoruz ve yaşıyoruz.

Bedriye TAŞ (Ronahi)

Nilgün YILDIRIM (Berivan)

KAHRAMANLAR EYLEMLERİYLE KENDİ ZAMANLARINI YARATMIŞ KİŞİLİKLERDİR

Baştarafı sayfa 28'de

Kürt halkına onursuz bir yaşamın dışın-da bir seçeneğin bırakılmadığı, en ağır iş-kence ve zulümlerin gerçekleştirildiği bir anda kahramanlarımız bu onursuzluğun ve işkencenin kalbine inen birer hançer ol-muşlardır. Bütün sindirme, yok etme çaba-larının karşısına birer özgür yaşam abide-leri olarak dikilmişlerdir. Tarih Kürt kızlarına ve oğullarına içinde bulunulan karanlıktan çıkmak için kahramanlık eylemlerinin dış-ında başka bir yol bırakmamıştı. Böylesi-ne büyük eylemler ve önder kişilikler olma-dan, karanlığın kuşattığı yaşamın içinden insanlık değerlerini gün yüzüne çıkartmak mümkün değildi. Sıradan, normal ölçüler-de seyreden bir mücadele anlayışı buna yetmemekteydi. Yok edilmiş, paramparça edilmiş, hiçbir umut kırıntısı bırakılmamış bir yaşamın içinden, yeniden yaşam to-humlarını ekmek, soluk almak ancak böy-lesi eylemlerle mümkündür.

Kahramanlık gerçeğini ele alırken aslında yüreklerimizde şahlanan kahramanların gerçekleştirdiği eylemliliklerin bizlerle sıkı bağını doğru bir şekilde çözmek gerekmektedir. Bu eylemlerin bizimle olan bağını iyi görmek, Önderliğimizin önümüze koyduğu zihniyet ve vicdan devrimini doğ-ru anlamının da başlangıcı olacaktır. Bu noktada Önderliğimizin kahramanlığa biçtiği anlam bizim için esastır. Çünkü tarihteki her kahramanın gerçekleştirdiği eylemlilik-lere en büyük anlamı veren Önderliğimiz olmuştur. Önderliğimiz tarih boyunca orta-ya çıkan kahraman kişiliklerin ulaşmaya çalıştığı hedef ve amaçları kendisinde gün-celleştirerek, bu mirası yeniden diriltmenin en üstün çabasını göstermiştir. Bu çaba kendisiyle birlikte binleri, yüz binleri bera-berinde sürüklemiştir. Ve ortaya çıkan her kahramanlık eylemi, Önderliğimizin büyük insanlık arayışıyla yeniden yoğrulmuş, başta Kürt halkı olmak üzere bütün insanlık değerlerini sahiplenmenin adı olmuştur. Bu bir ilki ifade etmektedir.

Kayalıklarda yeşeren çiçekler

Büyük kahramanlık eylemlerine ev sa-hipliği eden ve gerek PKK tarihinde, gerekse bütün Ortadoğu halklarının tari-hinde bir çıkışın, filizlenişin, canlanışın adı olan mart ayına girerken, kahramanlığın özünü anlama, ona göre kendimizi yeni-den yaratma sorumluluğuyla karşı karşıya-yız. Mart ayının kahramanlık eylemlerini günümüz gerçekliği içinde bir kez daha ele alırken; tarihimizi yeniden doğru okumak, bugün ve gelecek için önümüzü aydınlatan

ışık olacaktır. Yine Onların anıları karşısın-da ahlaki ve vicdani sorgulamayı yaşamak, anılarına bağlı kalmak insan onuruna sa-hip çıkmanın da ifadesi olmaktadır. Bu kahramanlıkları anladığımız kadar, kendi insanlığımızın ve vicdanımızın sesi olabili-riz. Onların ortaya çıkarttıkları insanlık de-ğerlerini büyüttüğümüz oranda, soluduğu-muz havanın içtiğimiz suyun tadını alabili-riz. Bu anlamda onlarda yaşamın yeniden nasıl canlandığını Önderliğimizin "kayal-ıklarda yeşeren çiçekler misali" belirmesi en anlamlı ve öznlü şekilde dile getirmektedir.

Mart ayı, özgürlüğe en fazla susayan kesim olan kadın mücadelesinde de çok ayrı bir anlama sahiptir. PKK hareketi öz-gürlük felsefesi ve eylemleriyle her güne ayrı anlamlar kattığı gibi, bu aya da ayrı bir anlam yüklemiştir. Bugünler büyük kadın yoldaşlarımızın kahramanlık ey-lemlerinin ortaya çıktığı günler olarak her zaman büyük bir kutsallık taşımaktadır. Bu kutsallık var etmenin, yeşertmenin, çoğaltmanın kadındaki özünü temsil et-mektedir. Yiğit kadın önderlerimizin ka-hramanlık eylemleri binyılların tanrıça ana geleneğinin günümüze süzülen özünün de ifadesi olmaktadır. Zamanın dışına itilen kadının kendi tarihini yeniden yazd-ığı eylemlerdir bunlar. Kürt kadını bu eyleme götüren derin bir bilinç, kadın öz-gürlüğüne duyulan tutku düzeyindeki inançtır. Bu inanç ve bilinç olmadan böy-lesine eylemlerin sergilenmesi de müm-kün değildir. Onların eylemleri bir fiziksel eylem olarak ele alınmayacak kadar der-in anlamı olan, insanı peşinden sürükley-en bir karaktere sahiptir.

Bu kahramanlıkları ortaya çıkaran bir diğer yakıcı gerçeklik de Başkan Apo'nun "özgürlük kolay olsaydı, **Berivan ve Ronahi kendilerini yakmazlardı**" belirleme-sinde yatmaktadır. Özgürlük, uğruna bü-yük acıların çekildiği, büyük bedellerin ödendiği bir olgu olarak ona ulaşmanın hiç de kolay olmadığını tarih boyunca bizlere göstermiştir.

Kadın özgürlük mücadelemiz, her dö-nemde ortaya çıkan kadın yoldaşlarımızın eylemleriyle yeni bir aşamaya ve anlama kavuşmuştur. Bunu **Sema** yoldaşın 8 Mart'ta gerçekleştirdiği eylemde daha çarpıcı bir şekilde görmekteyiz. Sema yoldaş-ta gerçekleşen aslında köleci egemen ya-şama karşı duyulan derin öfkeyle, özgür kadın ve yaşama duyulan derin tutkunun büyük savaşımında özgür kadın ve özgür yaşamın kazanmasıdır. Sema yoldaş PKK'nin ve onun içinden çıkan özgür kadın kahramanlığının bilinçte ve ruhta kendisini

yaratmasıdır. "Bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a uzanan bir köprü yapmak istiyorum" diyen Sema yoldaş, PKK'nin Mazlumlarla başlayan direniş geleneğini özgür kadın kimliğiyle sahiplenmenin ve bunu zirveye taşımanın adı olmuştur. Bu eylemlerin ilk halkaları olan ve büyük bir özgürlük, yurt-severlik ve özgür ülkeye bağlılık tutkusunu taşıyan **Zekiye, Rahşan, Ronahi ve Berivan** yoldaşların eylemleri temelinde "kadın kurtuluş ideolojisinin" ilkeleri Sema yolda-şın eylemiyle pratik ifadesine kavuşmuştur. Sema yoldaş ta açığa çıkan özgür kadın kimliğinin daha çok belirginleşmesi ve so-mutluk kazanmasıdır. Önderliğimizin 8 Mart 1998'de geliştirdiği ve bir ilki temsil eden "kadın eksenli kurtuluş ideolojisi"ni en erkenden anlayan ve ona cevap olan Se-ma yoldaş şahsında kadının kendini yak-ma derecesindeki sahipliğini ifade et-mektedir. Varolan mevcut geriliklere, çirkin-liklere, egemen ve köleci yaklaşımlara kar-şı özgür kadın tavrını ortaya çıkarma ve bu tavrı pratikleştirme arayışında bulunduğu koşullar itibarıyla tek yol olarak kendini yakma eylemi daha çok belirginlik kazan-maktadır. Bu bir kahramanlık karakteridir. Çünkü hiçbir koşula kendini teslim etme-yen ve kendi zamanlarının eylemlerini orta-ya çıkarabilenler kahramanlardır. İlk an-layan ve ona cevap olma noktasında da, kahramanlar kendi özlüklerini ve karakterleri-ni eylemlerinde ortaya çıkartırlar. Sema yoldaş da Önderliğimizin geliştirdiği bu ilkin tarihsel anlamını en derinden anlayan ve onun gelişip yaşamsallaşması için gerekli olan tavrı ortaya çıkartan bir kahramanlık örneğidir. Normal bir anlama düzeyi ya da onun karşısında heyecana kapılmayan, tarihsel ve toplumsal anlamına ermeyen bir yaklaşım asla böylesi bir kahramanlık çıkı-şını ortaya çıkaramazdı.

Bu yoldaşlarımız, her zaman okuyarak kendimizi eğiteceğimiz, öğreneceğimiz, büyüteceğimiz onlar özgür yaşam kitabı olarak yüreğimizde ve bilincimizde yer edinmişlerdir. Çünkü onlar kadının, kaybe-dilen değerlere karşı soylu sahiplişinin, insanlık onurunu ve yaratılarını koruma-daki fedakarlığının en sade ifadesidirler. Bu anlamda onlarda görülen bir diğer önemli nokta ise, kadındaki özün ka-hramanlık düzeyinde ortaya çıkartılmasıdır aynı zamanda. Bu kadın kahramanlıkları bir kez daha kadının sürükleyen, örgütley-en ve ilerleten yönüyle kadını buluştur-muştur. En zavallı bir yaşamın içinden ka-dının çıkartılarak gökyüzündeki yıldızlar gi-bi parlamasını gerçekleştiren eylemlerdir.

Bu kahramanlık eylemleri başta öz-

Meysa BAKI

gürlük arayışında olan kadınlar olmak üzere bütün insanlık için büyük değerler ve mücadele mirası ortaya çıkarmıştır. Bu mirasa sahip çıkmak, onunla kendi-mizi büyütmek Semaların, Ronahilerin, Berivanların, Mazlumların ve Rahşanların bedenlerinden yükselen özgürlük ateşi kadar yakıcı hale gelmiştir. Bugün geldiğimiz süreç itibarıyla hem pratik mücadele alanları hem de bilinç ve dü-şünce anlamında devasa imkanlar ve değerler yaratılmıştır. Çağımızın yeni özellikler kazanan çelişki ve çatışmalarında Önderliğimizin yeni paradigmasında geliştirdiği mücadele perspektifi kadını asla çözümsüz bırakmayacak bir manifesto niteliğindedir. Bu yeni para-digmanın ışığında kadın kendisini her zamankinden daha fazla örgütleyecek, eyleme geçirecek bir özgürlük alanına kavuşmuştur. Bu imkanları, özgürlük onuruna sahip çıkma mücadelesinde kahramanların diliyle kullanma ve en güçlü şekilde yaşamsallaştırma sorum-luluğunu taşımaktayız. Hiçbir kadının kendisini eskisi gibi ele alamayacağı kadar büyük imkanlar ve değerler yaratılmıştır. Önemli olan bu değerlere bü-yük bir aşk düzeyinde sahip çıkma ve onları büyütmedir.

Önderliğimizin "amacınız güneş kadar

net ise yöntemini bulursunuz" belirmesi mevcut koşullar içinde nasıl bir mücade-le ve eylem biçiminin ortaya çıkarılması gerektiği noktasında bizlere en güçlü perspektifi vermektedir. En zor koşullarda ve büyük imkansızlıklar içinde kendi eylemlerini ortaya çıkaran yoldaşlarımızı bu sonuca götüren de aslında amaçta güneş kadar netlikleriydi. Koşulları onlara bu eylem biçimlerinin dışında farklı bir yol bırakmazken, bu gün gelinen aşamada ka-dının kendini ifade edeceği, mücadelesi-ni daha da büyüteceği çok daha geniş bir alan bulunmaktadır. Bu yakıcılıkla de-mokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü paradigmaya sahiplenmek öncü güç olan kadının sorumluluğundadır. Kadın bu di-reniş geleneğiyle kendisini bu anlamda var edecektir.

Kendini yaratmanın ve mücadeleyi sürdürmenin en önemli özelliği olan dire-niş geleneğini yaratan şehitlerimiz kaybe-dilmeyecek bir tarihi yaratmanın eylemci-leri olmuşlardır. Mart ayına girerken bir kez daha bu kutsal değerlerimizin anı-larına bağlılığın sözünü mücadelemizi daha da büyüterek vereceğimizi belirtiyoruz. Onlar bizim yaşama bağlanma ve varol-ma gerçeğimize. Onlar yüreğimiz ve bilincimizde her an yanan umut ve yaşam ışıkları olmayı sürdüreceklidir.

Bedriye TAŞ

Nilgün YILDIRIM

DEMOKRATİK KONFEDERALİZM AYNI ZAMANDA DEMOKRATİK ULUSLAŞMADIR

İnsanlaşma ile toplumsallaşma, birbirinin varlık nedeni ve sonucudur. Toplumsallaşma da çeşitli örgütlenme biçimleriyle kendini ifade eder. İlk toplumsal örgütlenme biçimi klandır. Klanlar büyüdükçe kabile denilen toplumsal form gelişir. Devletin varolmadığı, hiyerarşinin egemenlik ve sömürü aracına dönüşmediği zamanlara kadar toplumun varoluş biçimi komünal ve demokratiktir.

Komünal demokratik toplumsal yaşamda ekonomik yeterlilik vardır. İlk başlarda klan ve kabilelerde yaşam içe dönüktür. Bağımsız üniteler olarak yaşamaktadırlar. Güvenlik, ekonomik ve sosyal etkenlerle kabile ve aşiretlerin zamanla birlik ve dayanışma içine girdikleri görülür. Bu ilişkilerde her kabile ya da aşiret kendi kimliğini ve iradesini korur. Ortak çıkar ve ortak yapılan işlerde ortak bir irade ortaya çıkar. Bu ortak irade de demokratik içerikte, birinin diğeri üzerinde egemen olmadığı biçimde gerçekleşir ve uygulamaya geçer. Bu ilişki biçimi konfederasyon biçiminde ifade edilir.

Eskiden yaşanan olgulara bugünkü zihniyetle yaklaşmak yanlıştır. İnsanın ilk dönemlerinde bugünkü gibi egemenlik anlayışı yoktu. Toplumlar bağımsız ve özgür yaşam dışında başka bir yaşam biçimi bilmiyorlardı. Bu nedenle kurulan birlikler özgür ve eşit nitelik taşıyacak, kurulan ilişki ve birlikler konfederasyon niteliğinde olacaktır.

Üretim araçlarının gelişimi ve ekonominin gelişmesiyle birlikte artı ürün ortaya çıktığı gibi, nüfus artışı da gerçekleşmektedir. Bu süreç giderek hiyerarşiyi ortaya çıkarır. Zamanla bu hiyerarşi içinde yer alan rahip, askeri şef ve idari görevleri almış bilge kişiler artı ürüne el koyan güç haline gelirler. Sömürünün ve egemenliğin olmadığı kırsal yaşamdan, sömürü ve iktidarın olduğu şehirler geçiş yapılar. İlk şehirler Aşağı Mezopotamya'da ortaya çıkar. Sümerlerin devlet olarak ortaya çıktığı dönemde şehirler bir konfederasyon ilişkisi içindedir. Aşağı Mezopotamya iktidarın merkezileştiği ve sömürünün yoğunlaştığı bir gelişme seyri izler. Bu çevredeki etnik toplulukların direnişi konfederal birlikler temelinde olur. Çevredeki etnisite hem kendi içlerindeki devletleşme eğilimine karşı hem de dışarıdan gelen egemen güçlere karşı konfederal birliklerle karşı koyarlar. Etnisite konfederal ilişkiyi kendi içinde çağdaş bir biçimde yaşarken, etrafındaki diğer halklarla da bu tür ilişkiler içine girerek saldırgan devletlere karşı direnirler. Hititler Mısırlılara karşı böyle ayakta kalmıştır. Kürtlerin ataları Medler kendi içinde konfederal ilişkiyi sağlayarak, etraflarındaki saldırgan güçlere karşı çıkmışlardır. İlk devletler, dünyamızın sınırlı bir alanında hakim olmuşlardır. Bunun dışında kalan alanlarda başta etnisitenin ve halkların konfederal biçimi olmak üzere çeşitli ilişki ve ittifaklar içinde yaşadığı gerçeğini görürüz. Sınıflı toplum uygarlığına karşı halkların direnişi çoğu zaman bu biçimde sürmüştür. Halkların devletleşmeye ve devlet güçlerinin baskısına karşı alternatif yaşam biçimi olan konfederalizmi tarihin her döneminde ve tüm alanlarda görmek mümkündür. Buna karşı da devletlerin bu organizasyonları dağıtıp kendi merkezi iktidarlarının denetimine sokmak istedikleri görülür. Dolayısıyla bu mücadeleler bir yönüyle özgürlük ve demokrasi mücadelesinin önemli bir ayağı olmuştur.

Konfederasyon, eşit ilişki kurmanın ve bu temelde birlik oluşturmanın biçimi olduğundan özü itibarıyla demokratik niteliklere sahiptir. Dolayısıyla bu ilişki içine giren birimlerde de belirli düzeyde demokratik değerler bulunur.

Konfederasyonda üye devletleri zorlayan bir yaptırım gücü yoktur

Konfederasyonun demokrasi ile bağını ve uygulama biçimlerini ortaya koymadan kavramı daha anlaşılır kılmak gerekir. Konfederasyon denilince daha çok devletler arası kurulan gevşek birlikler kastedilir. Esas olarak iki tip devletten söz edilir. Birincisi üniter devletler diğeri de birleşik devletler ya da devlet topluluklarıdır.

Üniter devletler daha çok tek bir ulusa, tek bir egemenlik biçimine dayanır. Yasama, yürütme ve yargı organları tektir. Üniter devletlerde o devletin kendini tanımladığı ulusal kimlik öne çıkar. Bu devletlerin bazılarında özerk bölgeler bulunsada bunlar söz konusu devletin üniterliğini değiştirmez. Çünkü bunların özerklikleri devletin temel yasama organı olan meclisler tarafından yasalarla belirlenir ve bu meclisler tarafından değiştirilmez. Bunlara adem-i merkezîyetçi üniter devlet denir. Devlet toplulukları ise federasyon ve konfederasyonlar olarak uygulama alanı bulur. Federal sistemde bireyler kendisini çift kimlikli tanımlar. Egemenlik üniter devlet gibi tek değildir. Federe ünitelerin de yasama, yürütme, yargı organları vardır. Federal organlarla federe organlar yetki paylaşımına gitmişlerdir. Bu yetki paylaşımı anayasa ile yapılmıştır. Değişiklikler ne tek başına federal ne de federe organlar tarafından yapılabilir. Ortaklaşa yapılması gerekir. Konfederasyonlarda ise üniter devletler gibi üye ülkelerin kimliği ve organları esastır. Bireyler ve kurumlar sorunlarının tümünü kendi devletleri içinde çözerler. Sadece konsensüsle kararlaştırılmış konularda konfederasyonun yetkileri vardır. Bunlar sınırlı yetkililerdir.

Konfederasyon, federasyon gibi kimliği olan bir devlet değildir. Örneğin bugünkü AB konfederasyon niteliğinde olduğundan bir devlet olarak görülemez. Ancak Almanya federasyon da olsa devlettir. AB de giderek konfederasyondan federasyon biçimine doğru evrilmektedir. Konfederasyonda üye devletleri zorlayan bir yaptırım gücü yoktur. Çünkü üye devletler bağımsız devlet niteliğini korurlar. İç ve dış politika bakımından iradelerini devretme söz konusu değildir.

Federasyonla konfederasyon arasındaki temel farkları şöyle sıralayabiliriz; konfederasyon uluslararası anlaşmayla kurulurken, federal devletler anayasa ile kurulur. Konfederasyona üye devletler istediği zaman birlikten ayrılabilir. Federal devletlerde federe devletçiklerin ayrılma hakkı yoktur ya da bu hak çok zorlaştırılmıştır. Konfederasyonun dış ilişkilerde yetkileri sınırlıdır. Federasyon her türlü dış ilişkisinde serbesttir, bu konuda esas olan iradedir.

Konfederasyon kavramı günümüzde çok kullanılan biçimiyle egemen devletlerden oluşan ve federal devletten daha gevşek ilişkilere dayanan devlet birlikleridir. Öte yandan askeri ve ekonomik temelde kurulan ve konfederasyon olarak tanımlanacak örgütler de vardır. Dünya Ticaret Örgütü, NATO, AB bunlara örnektir. Federasyonları oluşturan federe devletler veya eyaletlerle federal organlar arasında yasal olarak eşitlik vardır. Konfederasyonlarda ise üye devletler daha üstündür. Esas yetkiler ve tasarruflar onlara aittir. Günümüzde Belçika gevşek bir federasyondur. Konfederalizme doğru kayan bir niteliği vardır. AB ise mevcut haliyle konfederasyondur. Ancak giderek federasyon niteliğine kavuşma eğilimi içindedir. Bazen konfederal siyasal ilişki içindeki devletler federasyona, federasyon

olan devletler ise konfederalizme eğilim gösterirler. ABD konfederalizmden federalizme geçen bir süreç izlemiştir. İsviçre de tarih içinde benzer bir süreç yaşamıştır. İsviçre'yi de konfederalizm ile federasyon arası bir siyasal biçim olarak görebiliriz. Ne federasyonlar ne de konfederasyonlar tek biçimdir. Belirttiğimiz temel ayırım noktaları etrafında farklı biçimler alabilmektedir.

Tarihte konfederal biçimlerin ilk örnekleri Ortadoğu'dadır. Daha sonra Atina özgün bir biçim olarak ortaya çıkar. Etnisite ve halkların varoluş biçimi olan komünal demokratik yaşam en fazla Ortadoğu'da yaşanırken; bu değerler Atina'da konfederalizmle beslenerek hem konfederalizmi oluşturan birimler arasında hem de her birimin kendi içinde demokrasinin geliştiği bir model haline gelir. Atinanın Perslere ve Sparta'ya karşı mücadelesinde konfederasyonu oluşturan birimlerin güçlü katılımıyla içteki tirançı eğilime, dıştaki despotizme ve yayılmacı güçlere karşı başarılı olabilmıştır. Atina demokrasisi sadece yurttaş olarak ifade edilen toplumsal kesimlere aittir. Köleler ve en alttaki diğer tabakaların meclislere ve kararlara katılma hakkı yoktur. Buna rağmen doğrudan demokrasinin örnekleri görülmektedir. Atina'da temsili sistem olan meclisler olsa da özü itibarıyla doğrudan demokrasiye daha yakındır. Konfederasyon birimleri oluşturan ünitelerin nüfusu sınırlıdır. Bu nedenle halkın bilinçli katılımı ve iradesini ortaya koyma imkanı olmaktadır. Zaten demokrasi tartışması yapan filozoflar, belirli bir nüfusun üstüne çıkan şehirlerde yurttaşın iradesini geliştirmeyeceği, yabancılaşma olacağı ve yozlaşma yaşanacağını belirtmişlerdir. O zamanlar zaten şehirlerin nüfusu yüz binlere bile ulaşmamıştır. Bu filozofların düşüncesine göre bugünkü şehirler ve devletlerde gerçek demokrasi uygulanamaz.

Sadece Atina konfederasyonu değil, Yunan yarımadası ve Ege sahasında başka konfederasyonlar da vardır. Bunlar ka-

bile ve aşiretlerin oluşturduğu konfederasyonlardır. Bunların çoğunda esas karar sahibi halk meclisi olurdu. Ayrıca asker ve bürokratların, bilge kişilerden oluşan meclisleri de görülürdü. Sparta, demokrasiyle idare edilen bu konfederasyonları kendi tiranlık rejimi için tehlike görür ve yıkmaya çalışır. Daha sonraları Avrupa'da birçok konfederasyon görülür. Feodal dönem Avrupa'sı ağırlıklı olarak federasyon veya konfederasyondur.

Ortadoğu'da geçmişten günümüze halkların federasyonu olmuştur

Ortadoğu ve Asya'da genel olarak daha merkezi feodal devletler görülse de buralarda da esas olarak federatif siyasal sistemler esastır. Hatta bütün imparatorluklar ancak çevre halklara belirli bir otonom tanıdığı oranda varolmakta ve genişlemektedir. Ortadoğu'nun kadim devletleri olan Persler, Sasaniler, Safaviler ve İran Selçukluları da bir federasyon niteliğindedir. Belki bugünkü federasyon gibi ilkeleri ve kuralları net çizilmemişti, ama hem köleci devletçi hem de feodal devletçi toplum süresince bu tür ilişkilere rastlamaktayız.

Tarihin ilk siyaset bilimi kitabı olarak bilinen Nizam-ül Mülk'ün siyasetnamesinde sultana yapılan tavsiyeler içinde memurların ve askerlerin farklı halklardan olmasını devletin güvenliği, birliği ve gücü için gerekli görmektedir. Yine tarihçiler Persleri klasik çağın en demokratik devletleri içinde görürler. Sadece diğer etnik topluluklarla ilişkisi açısından değil, farklı inançlara hoşgörü açısından da Persler örnek gösterilir. Feodal üretim biçimi, klasik kapitalist dönemdeki gibi merkezileşmeye ihtiyaç duymayan bir sosyoekonomik sistemdir. Meta ihracı gibi bir sorunu olmadığından köylere ve kasabalara kadar hakim olma kaygısı yoktur. Dolayısıyla feodal devletler ağırlıklı olarak federal ya da çevrenin otonom yaşam içinde bulunduğu devletlerdir. Hatta birçok yerde beyliklerin ilişki-

leri konfedere ilişkiye denk düşmektedir.

Şunu vurgulamak gerekir ki, kapitalist sisteme kadar aşiret toplulukları ve halklar belirli düzeyde bağımsızlıklarını korumakta, egemenlik altına girmeyi kabul etmemektedirler. Etnisite ve halklar komünal demokratik değerleri taşıyan bir yaşam sürdürürken tahakkümcü devlete karşı da direnirler. Bu direniş onları içlerinde eşit ve özgür ilişkiye zorlar.

Feodal dönemde devletler etnisiteyi egemenlik altına almak istediğinde birleşerek konfederasyonlar oluşturup direnirler. Bunu Doğu'da da, Batı'da da sıkça görmekteyiz. İtalya, İsviçre, Almanya, İspanya ve başka ülkeler, kapitalizmin tam hakimiyet kurmadığı dönemlerde konfederasyonlara çok fazla şahit olmuştur. Kuzey İtalya Konfederasyonu, Almanya'da Ren Konfederasyonu, İsviçre'de Gri Birlik denen kanton etrafında şekillenen federasyon, İspanya'nın Kastilya'daki kominarları ve bu dönemde oluşan oluşum, siyasal ilişkiler de konfederasyona denk gelir. Almanya ve İtalya'nın en geç merkezi ulus devlet haline gelmesinde eskiden yaşanan bu konfederasyonların etkisi vardır.

1789 öncesi Fransa'sı ve Paris'inde de halk tabakaları ve tüccarların içinde olduğu kent genel meclisi bir konfederasyon meclisi gibidir. Kırsal kesimdeki köylüler de bu meclisle konfederal olarak tanımlanabilecek bir ilişki içindedirler. Bu ilişkiler, konfederal modelin pratikteki uygulanış biçimleridir. Kırsal kesim çoğu zaman devlet hakimiyetine karşı direnmiş ve belirli düzeyde bağımsızlığını koruyarak yaşamak istemiştir.

Kapitalizmin iktidar ve ordu gücünü daha da yetkinleştirip özerk tüm üniteleri ezerek, bastırarak iradelerini kırmalarına kadar şehirlerde ve kırsal kesimde konfederal eğilim hala güçlüdür. Burada şu soru akla gelebilir; feodal dönemde ve kapitalizmin tam hakim olmadığı dönemde merkezileşmeye karşı direniş gösterenler demokratik ve özgürlükçü bir eğilim taşımakta mıdır? Konfederasyon veya devletler karşısında bağımsızlığını önemli düzeyde

“Federal sistemde bireyler kendisini çift kimlikli tanımlar. Egemenlik üniter devlet gibi tek değildir. Federe ünitelerin de yasama, yürütme, yargı organları vardır. Federal organlarla federe organlar yetki paylaşımına gitmişlerdir. Bu yetki paylaşımı anayasa ile yapılmıştır. Değişiklikler ne tek başına federal organlar ne de federe organlar tarafından yapılabilirler. Ortaklaşa yapılması gerekir. Konfederasyonlarda ise üniter devletler gibi üye ülkelerin kimliği ve organları esastır.”

mektedir. Dolayısıyla da özgüveni olan sağlıklı, özgür ve demokratik birey ortaya çıkmıyor. Bilinçli katılımı olanaklı hale geldiği daha küçük ölçekli ünitelerde bireyin özgüveni ve ruhsal durumu toplumun demokratikleşmesi ve sağlıklı gelişiminde daha etkili hale gelir. Duyarlı ve sorunlar karşısında kendinden bir şeyler katan bireyler ortaya çıkar. Böyle bir ölçekte demokratik iradesi ve katılımı artan bireyin bilinçlenmesi de gelişerek daha geniş ölçekteki (ülke çapında veya daha evrensel konularda) sorunlar üzerinde de olumlu katkıları olacak tutum gösterebilir. Çünkü yereldeki bu bilinç onun genel bilinçlenmesinde önemli bir temel olur. Yereldeki bu demokratik örgütlenme ve katılımın dar ufuklu kalmaması açısından konfederalizm de önemli bir açılım yapar. Örneğin, birkaç yerel birim kendi özgünlüklerini ve bağımsız kimliklerini önemli oranda koruyarak bir araya gelip bir konfederasyon oluşturur. Böylece konfederalizm hem merkezileşmeyi, toplumu boğan ve bireyin iradeli katılımını engelleyen sistemi aşarak demokrasiyi tabana yayar hem de yerel dar görüşlülüğü ortadan kaldıran bir işlev görür.

Konfederal örgütlenmede yer alan her birimin bağımsızlığı önemli düzeyde vardır

Toplumsal örgütlenmenin konfederal biçimi ve buna dayanan siyasal örgütlenmeler toplumların demokratikleşmesinde ve demokratik reflekslerin gelişmesinde daha etkili rol oynarlar. Bu sistemin her gün yeniden ve yeniden demokratik kültürü derinleştiren ve yaygınlaştıran özelliği vardır.

Demokraside fazla iddialı olan Avrupa'da bile kitlelerin siyasete ilgisi azalmıştır. Siyasete karşı bir yabancılaşma yaşanmaktadır. Hatta kitlelerin ve toplumun kendisini ilgilendiren kararlara katılımı anlamına da gelen siyaset kötülenir bir konuma düşmüştür. Avrupa'da böyleyse diğer ülkelerde bu durumun daha da kötü olduğunu belirtmek gerekir. Demokratik konfederal örgütlenme siyasetin bu düzeyde kötülenmesini ortadan kaldırıp, halkın siyasete ilgisini artıracak bir olgudur. Demokratik konfederalizm, toplumun ve bireyin doğrudan muhatap olduğu konuları daha yakından takip edileceği bir örgütlenme biçimi olduğundan toplumun çoğunluğunu örgütlenme potansiyeline sahiptir. Aynı zamanda bu modelin bireyleri kararlara katılım ve bu kararları takip etme durumunda olduğundan, örgütlenme ve siyasetin canlandığı bir ortam da ortaya çıkarır. Demokrasi ve demokratik kültür, katılım ve örgütlenme ile gerçekleşir ve yaygınlaşır. Dolayısıyla konfederal örgütlenme biçimi katılım ve örgütlenmeyi temsili demokrasiden daha kapsamlı sağladığından gerçek anlamda demokratik toplum yaratma olanağı verir. Mevcut temsili demokrasilerde hem sistem hem de onun örgütlenmeleri merkezden aşağıya yönelik bir örgütlenme içindedir. Piramidin en üstünde halk değil siyaset bürokratları ya da profesyonel politikacılar yer almaktadır. Bunlar da halktan kopuktur. Halktan çok devlete ve onun temel dayanağı olan kesimlere duyarlıdır. Konfederal örgütlenmede piramit tersine çevrilmiştir. Örgütlenmenin ve karar gücünün en etkili ve güçlü kesimi tabanıdır. Yine bugünkü gibi yönetimlerin hem karar aldığı, hem uyguladığı bir sistem yerine, tabanın ve onun oluşturduğu yerel meclislerin daha güçlü konumunda olduğu, yönetim yerine geçen koordinasyonların sadece koordine ve uygulama ile sorumlu oldukları görülür.

Konfederal örgütlenmede yer alan her birimin bağımsızlığı önemli düzeyde vardır. Kendi örgütlenme alanlarında kendileri sorumludur. Konfederasyonlar işlevlerine göre örgütlenmelerden oluşacağı gibi coğrafi birimlerin esas alındığı bir ölçekte de oluşabilir. Her coğrafi (yerel birim) birim kendi içinde işlevleri farklı olan (kültürel, sosyal, ekonomik, siyasal) örgütlenmelerin konfederal örgütlenmesini sağlar. Etnik, kültürel kesimler, kadın,

genç ve her türlü sosyal güçler konfederasyon esasına göre kendilerini örgütlerler. Kürdistan, yerel birimler içinde yer aldığı dört demokratik konfederal örgütlenme sahası biçiminde ele alınabilir. Yerel meclislerin yanında bölgesel konfederal meclisler de oluşur. Bunlar daha çok yereller arasında koordine, ilişki ve denetim işlevini görürler. Biz bunu bir örnek olarak verdik. Yerel ölçeklerin ve bunun üst örgütlenmesi ve koordinasyonu olan demokratik konfederasyonların nasıl şekilleneceği tartışmalarla ortaya çıkarılır. Kadın, gençlik ve diğer kesimler kendilerini örgütleyerek bu konfederasyonların en etkin gücü olabilirler. Bunlar demokrasiyi toplumda etkin kılacak, dinamizm ve ruh kazandıracak önemli güçtürler. Toplumun demokratikleşirmede rol oynayacak, yine bu demokrasiyi zenginleştirip derinleştirecek tüm kesimlerin örgütlenip demokratik konfederalizm içinde yer almaları da önemlidir.

Başkan Apo'nun demokratik konfederalizmle ilgili pasajlarının anlaşılması açısından burada belirtmekte yarar var. "Bütün bunlar (ortaya konulan demokratik örgütlenme ve sonuçları kastediliyor) sorunların çözümü için bir yol gösterir. Benim sosyalizm anlayışım şu: Reel sosyalizm dahil, devlete dayanan bir sosyalizm anlayışını doğru bulmuyorum. Benim demokratik konfederalist anlayışım budur. Demokrasiyi geliştirmeden sosyalizm olmaz. Sovyet hegemonyacılığı ile tutmadı. Sovyetler Sümer rahip devleti gibiydi. Çin de öyle. O yüzden ABD karşısında tutunamıyorlar. Ortadoğu'nun mevcut durumu ne üstten ABD'yi ne de alttan halkı kabul eder. Yönetimler bu arada sıkışmışlardır. Bunlar ya kendilerini dönüştürürler ya da ABD'nin baskısı karşısında ezilirler. Yeni bir milliyetçi dalga nasıl geçmişti kaybettirdiye, bugünü de kaybettirir. Burada demokratik konfederalizm ilaç gibidir.

ABD milliyetçiliği kısırtıp bir yüzyılın kaybına yol açabilir. Milliyetçilik bir yüzyıl kaybettirdi, bu yüzyılda kaybolmaması için demokratik konfederalizmi tabandan örgütlemek gerekir. Bu ana çizgidir. Demokratlığa dayanan sosyalizm olmalı. Bunun özü daha önce program için açtığımız altı maddedir. AB demokratikleşiyor, Türkiye demokratikleşiyor, Kürt hareketi demokratikleşiyor. Yanlış anlaşılmasın, Türkiye konfederalizm olsun demiyorum. Üniter yapısını koruyarak demokratik bir cumhuriyet olsun diyorum. Talabani-Barzani devleti yerine Kürdistan Demokratik Konfederalizmi diyorum. Bu, Türkiye Cumhuriyeti ile dost olmalı. Demokratik Konfederalizm Kürt milliyetçisi değildir. Milliyetçi devletçilikten uzak durulması, demokratik ulusçuluğa önem verilmesi ve AB sürecinin bir sentez olarak algılanması gerekir. Bu temelde halkın seferber olmasını istiyorum.

Ortadoğu ve hatta bütün dünya halkları için geçerli çözüm demokratik konfederalizmdir. Demokratik konfederalizm devlet olmayan, demokratik ulus örgütlenmesidir. Demokratik konfederasyon azınlık örgütlenmesidir; kültür örgütlenmesi, dini örgütlenme, hatta cins örgütlenmesi ve buna benzer örgütlenmelerdir. Buna demokratik ulus ve kültür örgütlenmesi diyorum. Her köyde demokratik bir komün çıkar. Her kültürel örgütlenmenin ve diğerlerinin tümünün birleştirilmesi konfederasyondur. Bu, çizgi olarak yansıtılmalı. Buna devlet olmayan demokratik konfederasyon diyorum. Bunun tarihi örnekleri de var. Daha önce Atina demokrasisi vardı. Sümerlerde de benzer bir örgütlenme vardı. Savunmamda bunları açmıştım. Avrupa konfederalizmi doğuyor. Ortadoğu konfederalizmi de olabilir. Kürtler için de Ortadoğu'da Kürt konfederalizmi uygundur. İsrail ve Filistin kendi aralarında demokratik konfederalizmi oluşturabilirler. 22 Arap devleti, kendi arasında demokrasiyi gözeterek demokratik konfederalizm olabilir. Türkler kendi aralarında Türk demokratik konfederalizmi kurabilir. Bütün Türkleri tek devlet bayrağı altında toplayamazsınız. Çünkü hepsi milli devletlerdir. Ancak kendi aralarında demokratik konfederalizm olabilir.

"Milliyetçilik her zaman halkın demokrasi bilinci ve demokratik örgütlenme eksikliği üzerinde kendini örgütler. Bir halk örgütlenmesine dayanarak değil, egemen sınıfların kendine yakın kesimleri örgütlemesine dayanarak kendisini var eder. Halkın örgütlenmesi zayıf olduğu zaman kendi örgütlenmesini etkin kılar ve toplum üzerinde hakim olur. Çünkü halkın tek güç kaynağı örgütlenmesidir. Bunu da en iyi biçimde demokratik federal örgütlenme temelinde yapar."

Kürtler için de uygundur. Kürtler kendi içinde, sınırlara dokunmadan, kendi aralarında Kürt demokratik konfederalizmi kurabilirler. Bütün Kürdistan parçaları, sınırlara dokunmadan, sınırları engel yapmadan, sınırları bir köprü olarak görüp demokratik konfederalizmi geliştirebilirler. Kürtler kendi aralarında siyasi, kültürel ve politik ilişkiyi sağlarlar. Amaç sınırları yıkmak değil, köprü yapmaktır. Bunun kimseye zararı yoktur. Bu yapılmazsa kan deriyasına döner. Kürtler kanlı bir süreçten ancak böyle kurtulabilirler. Kanserli Kürt demokrasisi böyle gelişir. Aksi halde Filistin-İsrail benzeri kanlı süreç yaşanır. Bu çözüm Kürt milli devleti etrafındaki boğazlaşmayı önler. Bunun için ulus devletlerin demokrasiye açık olmaları tek şarttır. Kürtlerin demokratik bir ulus olmalarına karşın, Türkiye, İran, Suriye ve hatta Kürt devletçiliği de buna engel olmamalıdır".

Etnisite tarihin en özgür ve canlı birimidir

Kürdistan özgürlük hareketi PKK öncülüğünde özgürlük ve demokrasi mücadelesinde kararlı bir halk ortaya çıkardı. Ne var ki bu halkın yeterince örgütlenmediği ve demokratik kültürün derinleştirilemediği de diğer bir gerçektir. Bunun örgütlenme tarzı ve modeliyle ilişkisi vardır. Halkı sorunlara yabancılaştırarak bizzat politikanın öznesi haline getiren bir örgütlenme gerçekleştirilemedi. Politika belirleyerek halktan destek isteyen ve uygulamayı da kendisi yapan bir model, halkın politikaya ilgisini yükseltmez. Amaç, program ve izlediği politika doğru olsa bile, örgüt modeli halkı katan, örgütlenmeyi esas alarak tabana dayandıran nitelikte olmazsa, örgütlenme gelişmeyeceği gibi, doğal olarak demokratik kültür ve demokrasi de gelişemez.

Demokratik konfederalizm aynı zamanda demokratik uluslaşmadır. Ulusu pazar etrafında örgütlenen bir birlik ve toplumsal form olarak görmek yanlıdır. Bu tanımlama burjuvazinin kendini ve ulus devleti meşrulaştırmasıdır. Ne yazık ki sosyalistler de bu tezi esas almışlardır. Halbuki etnisite tarihin en özgür ve canlı birimidir. Eğer uluslaşma etnisitenin, halkların, bireylerin birbirleriyle sıkı ilişkisi ve ortak çıkarlar etrafında örgütlenmesiyle, toplumun konfederal biçimde gelişmesine ve derinliğine tümüyle örgütlenmesi o toplumu demokratik ulus haline getirir. Uluslaşma bu biçimiyle daha kapsamlı ve yoğun hale gelmiş olur. Demokrasiyi, eşitliği, adalet ve imkanlarını pay-

laşan demokratik ulus haline gelinir.

Demokratik konfederal örgütlenme hem yerel sorunlar (ekonomik, sosyal, kültürel) için örgütlenmeyi derinleştirir hem de ulusal sorunları milliyetçi olmayan temelde çözme mücadelesi içine girer. Demokratik örgütlenme ve kültürünün geliştiren bir toplum dilinin, kültürünün, kimliğinin yasaklanmasının gelişmesi önüne engel konulmasını kabul etmez. Demokratik örgütlenme ve kültür temelinde uluslaşmış toplumların mücadele gücü ve azmi daha da yüksektir. Bunun için daha önceleri uluslar açısından ilk önce demokratik devrimden söz ederlerdi. Bu demokratik devrim demokratik kültürü ve demokrasiyi geliştiren bir örgütlenme ile daha da derinleştirilirse bu, gerçek anlamda demokratik ulus olur. Savunma ve mücadele mekanizması da çok güçlenmiş olur.

Konfederal örgütlenme ulusal kimliği soyut olmaktan çıkarır, onu daha da somut ve herkese mal eder hale getirir. Çünkü demokratik konfederalizm bireylerin ve yaşanan yerin kendini ulusal kimlik içinde görmesine katkıda bulunur. Kendi yaşam ve kültürünün ulusal kimliğin kopmaz parçası olduğu bilincine varır ve bu değerlere daha bilinçli sahip çıkar. Ulusal birliğe ise hiçbir biçimde olmayacak düzeyde güç katar. Köyü, şehri, bölgesi ve bundan yola çıkarak da tüm ulusla organik bağ içinde olur. Kültür ve duygu bağı en somut hale getirir. Tarihte birliği dağıtılmış, kendisi olmaktan uzaklaştırılmış, birbirine yabancılaşmış Kürtler için en iyi ilaç demokratik uluslaşmadır. Demokrasi ve demokratik örgütlenme her bakımdan toplumun yoğunlaşmış halidir. Demokratik örgütlenme ve demokrasi gelişmişse o toplum dağınık ve yoğunluğu olmayan niteliktedir.

Demokratik konfederalizm bu niteliğiyle inkarcılık ve sömürgecilik boşa çıkaracak bir halk gücü ve örgütlenmesi anlamına gelmektedir. Yaşamın her alanını kapsayan ve cevap veren örgütlenme olduğu için inkarcı, sömürgeci egemenlik ve baskıyı işlemez hale getirir. Devletin kurumlarının gerekli olmadığı alanlarda kendi örgütlenme ve kurumlarını geliştirir. Kürt sorununu ve irade olmasını kendi cephesinden çözen bir düzey ortaya çıkarır. İnkarcı politikaları anlamış hale getirerek demokratik çözüme zorlar. Demokratik konfederalizmin Kürdistan ve Kürt halkı açısından böyle bir rolü de vardır. Tabii ki bunun işleme açısından inkarcılığın, inkarcılığı ayakta tutan zor sisteminin ve bunun özel savaş yöntemlerinin terk edilmesi gerekir. İnkarcılığın bugün olduğu gibi anlamsız hale

gelmesine rağmen, eski yöntemlerde ısrarlı olunursa, demokratik ulusun en doğal hakkı olan meşru savunma yapması da gündeme girer. Demokratik konfederalizm bu durumda kendi meşru savunmasını örgütler, diğer meşru savunma güçlerini de destekler.

Demokratik konfederalizm, Kürdistan'daki bir devletçikle Türkiye devletinin konfederal bir birlik oluşturması değildir. Kürt sorununun çözümünde ön açıcı bir yoldur denilirken kastedilen bu değildir. Kürt halkının ekonomik, sosyal, kültürel ve tabii ki siyasal örgütlenmesinde engel oluşturulmasının ve bu temelde şiddete, bastırmaya ve inkara dayanmayan bir çözüm bulunsun, denilmektedir. Böyle bir çözüm için Kürt halkının örgütlenmesi ve iradesi önemlidir. Ancak sancısız ve acısız olması açısından Türk devletinin inkara, şiddete ve imhaya değil, demokratik yaklaşıma ve demokrasiye duyarlı hale gelmesi de önemlidir.

Demokratik konfederalizm milliyetçilik ya da dış güçlere dayanarak değil, halkın örgütlenmesi ve gücü ile çözümü dayatan potansiyele sahiptir. Milliyetçilik halkı esas almadığından dış güçlere dayanmaya yönelir. Konfederal biçimde örgütlenmiş bir Kürdistan, milliyetçiliği silah olarak kullanmadan sorunu çözme gücüne ulaşır. Dolayısıyla dış gücün desteğine ihtiyaç duymaz. Uluslararası demokratik kamuoyu ve onun moral desteği önemlidir, ama örgütlü bir halk kendi gücüne dayanarak sorunu çözebilir. Dünya koşulları ve mevcut siyasi konjoktür de böyle bir çözüme uygundur. Bu çözüm devlet olmadan, ona gerek kalmadan Kürt halkının siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel olarak kendini irade yapması ve bu alanlarda özgürlüğünü yaşamasıdır. Milliyetçilik her zaman halkın demokrasi bilinci ve demokratik örgütlenme eksikliği üzerinde kendini örgütler. Bir halk örgütlenmesine dayanarak değil, egemen sınıfların kendine yakın kesimleri örgütlemesine dayanarak kendisini var eder. Halkın örgütlenmesi zayıf olduğu zaman kendi örgütlenmesini etkin kılar ve toplum üzerinde hakim olur. Çünkü halkın tek güç kaynağı örgütlenmesidir. Bunu da en iyi biçimde demokratik federal örgütlenme temelinde yapar.

Kendisini demokratik federalizm temelinde örgütleyen bir halk, iktidar zihniyetine dayanan milliyetçiliğe, iktidar ve devlete ihtiyaç duyulmadan Kürt sorununu demokratik çözümünü hedefler. Demokratik konfederal örgütlenmesinde derinleştirdiği demokratik kültür ve örgütlenmesiyle komşu halklarla kardeşçe yaşa-

Kahramanlar eylemleriyle kendi zamanlarını yaratmış kişiliklerdir

Tarihte ilklerin her zaman ayrı bir anlamı vardır. Çünkü ilkler sürükleyicidir. Bir insanda, kaybedilen koca bir tarihin yeniden vücut bulması ve geleceğin aydınlığa açılan kapılarının aralanmasıdır. Bu yüzden onlar insanlığın bilincine ve yüreğine kahramanlar olarak yazılırlar.

Kahramanlar eylemleriyle kendi zamanlarını yaratmış kişiliklerdir. Yol gösterici, öğreten ve kendi peşlerinden sürükleyenlerdir. Çünkü kahramanlık en olmadık zamanda imkansız başarmanın adıdır. Bütün umut ışıklarının söndürüldüğü yerde umut ışığını yeniden yakabilmenin cesaretidir. Kuşatılmışlık zırhını adeta kendi kaynağından fıkkırcasına delme gücü ve iradesidir.

Tarihin her dönemi böylesi anlamları olan kahramanlık çıkışlarına tanıklık etmektedir. Baskının zulmün haksızlığın en üst düzeye çıktığı süreçlerde ortaya çıkan kahramanlar, tarihin yönünü de değiştirmiş kişiliklerdir. Mevcut yazılı tarih, sistemlerin kendi kanlı elleriyle ördükleri ya-

şamın izlerini taşıyan bir tarih olurken, özünde zulmü, baskıyı ve haksızlığı içeren bir tarihtir. Bu tarih ezilen halkların, kadının tarihi değildir. Halkların gerçek tarihini ve içinde kadının gizlenmiş özünü taşıyan öz tarih, kahramanların gerçekleştirdiği eylemlerle başlamaktadır. Bu eylemler halkların ve ezilen tüm kesimlerin belleklerinde kaybolmayan özgür adil, eşit yaşam özelemlerini eyleme dökmenin ilk kıvılcımı olmuşlardır. Hiçbir haksızlığı halklar ve ezilenler adına kabul etmeyen bu kişilikler, buldukları çağlarda sistemleri en güçlü sorgulayanlar olarak ortaya çıkmışlardır. Günümüzde de bu sorgulamaların, artık tükenme derecesine gelen egemen sömürücü sistemin kendini yeniden ayakta tutmaya çalışma çabaları karşısında daha güçlü geliştirilmesi ve tarihteki her kahramanın ortaya çıkarttığı eylemin bugünün eylemleri ile bütünleştirilerek geliştirilmesi gerekmektedir. Hak edilene ulaşmak için bu tarihsel sorgulamaları günümüz insanlığının ulaştığı düşünsel düzeyine yarattığı fırsatlarla bütünleştirmek ve

ona göre bir mücadele anlayışını geliştirmek önemli olmaktadır.

Hak, adalet ve özgürlük istemi kahramanların çıkış karakterlerine ve felsefelerine damgasını vuran bir gerçekliktir. Her kahramanı tarihte bu şekilde değerlendirmek, onlara olan yakınlık ve buluşma noktalarımızı daha iyi görebilmemiz açısından mümkün olmaktadır. Bugün de hala devam eden ve daha yakıcı bir şekilde kendini hissettiren eşitlik ve özgürlük arayışları, günümüze bir miras gibi devredilen kahramanların eylemleriyle taşınmıştır. Çünkü kahramanlar her zaman bir çıkış noktası olarak, ilklerin başlangıcı; kendini feda etme, düşünce ve eylemlerini büyük kararlılık ve ısrarla yürütmenin adı olmuşlardır.

Her kahramanlık kendi zamanının ve koşullarının içinde çıkmış olsa da, insanlığın bilincinde her dönem için umut ışığı olmayı, yani sürekli yaşamayı başarmışlardır. Çünkü onlar da kaybolmayan insanlık değerlerinin bütünü vardır. Değişen koşullar, mücadelenin ulaştığı yeni aşamalar, onların bu sürükleyici, örgütleyen ve yol

gösteren özlerinin kaybolmasını değil, tam tersine daha fazla geleceği aydınlatan, mücadelecı kılan özlerini arar kılmıştır. Onlar bir zincirin halkası gibi bu değerleri büyütürken her çağda, insanlığın umudu, ilhamı olmayı başarmış kişiliklerdir. Her çağ kendi kahramanlarını yaratırken, onların bu özlerini bir sentez gibi sürekli yenileyerek devam ettirir. Ve bu öz hiç beklenmedik anlarda kendini ortaya çıkarır. Egemen sömürücü sistemler olduğu sürece tarih kendi kahramanlarını ortaya çıkarmaya devam edecektir.

Kürt halk tarihi de, PKK hareketinin çıkışıyla eşine ender rastlanan bir kahramanlık geleneğine sahiptir. Zaten PKK hareketinin çıkışı başlı başına bir kahramanlık çıkışıdır. Daha sonraki her süreçte bu gelenek, önder militanlarının ortaya çıkarttıkları eylemlerle devam ettirilmiştir. Yani PKK'nin bu özünü temsil eden, onu eyleme dökene ve bugünlere kadar getiren de onun bu özünü buluşan kahramanlarıdır. Otuz yıllık mücadele tarihimizde her güne, her aya bir kahramanlık eylemi sığdırılmıştır. Ancak

bunların bir başlatıcısı yani ilki temsil eden kahramanları vardır ki, onların özünü anlamak aslında PKK'nin özünü anlamaktır. PKK hareketi hangi koşullarda nasıl bir çıkış yaptı? Nasıl bir yaşam ve mücadele felsefesi ortaya çıkarttı? Kürt halkının yaşadıkları karşısında çağımızın kayıtsız ihanetine nasıl bir cevap oldu? Bütün bu soruların cevaplarını kahramanlarımızın yaşamlarında ve eylemlerinde görmek mümkün. Çünkü her kahramanlık eylemi eşine ender rastlanan türden bir inancın, iradenin ve bilincin ürünü olarak gelişmiştir. PKK'deki kahramanlık olgusu hiçbir şekilde kolay dille getirilebilecek bir olgu değildir. Bu kahramanlarımızın her şeyden önce kaybedilen insanlık ahlakı ve vicdanının adı olduğunu bilmek gerekir. Bir insanı böylesi eylemlere götüren inanç kararlılık ve güç nereden kaynağını alıyordu ve bu çıkışları gerektiren koşullar neydi? Bu soruları doğru cevapladığımız oranda gerçekleşen kahramanlık geleneğini anlar ve ona göre bir yaşam ve mücadele felsefesi kazanırız.

Devamı sayfa 19'da

